

Giới thiệu Y Gia Truyền Kỳ

Một nữ cảnh sát nằm vùng đang trong quá trình lần trốn khỏi sự bắt ép của một nhóm người có thể lực, năng bình tĩnh và quyết tuyệt nhảy xuống dòng nước chảy xiết, lại xuyên không đến trên cao nguyên Anotolia ba ngàn năm trước. Nàng còn chưa làm rõ tình huống hiện tại của chính mình là như thế nào, liền gặp Vương tử Izumin xem nàng là gian tế thiếu chút nữa một đao chém tới. Nàng bị buộc lưu lại làm nô lệ tử trong cuộc sống cực khổ bắt đầu chuyến hành trình xuyên không của nàng, nhưng mà vị Vương tử lãnh khốc cơ trí kia, lại có dã tâm mơ ước có được trí tuệ của nàng, còn có người ẩn trong tối quan sát kia sẽ có thể bỏ qua nàng sao? Nàng phải làm thế nào để từ trong thời đại hoang vắng và dã man này tìm được con đường sống cho bản thân đây? Văn phong tuy rằng dễ là xuyên không, nhưng là không có theo dẹt mọi chuyện, toàn văn đều được khảo chứng nghiêm cẩn, kết cấu chặt chẽ, tình tiết kích thích thay nhau nổi lên, đủ khiến cho người đọc hấp dẫn, hồi hộp. Tác giả hành văn sáng khoái, dùng từ thú vị hài hước, chậm rãi miêu tả sinh động ra những sự kiện quanh co khúc khuỷu của Sông Hồng trong thời chiến loạn.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Du ngoạn đến biên giới

Giữa năm 2012, nằm ở biên giới trên sườn núi Cao Lê Cống huyện Đặng Trung.

Một chiếc xe việt dã Mitsubishi Pajero dừng ở trên đường cái náo nhiệt nhất của thị trấn, trên lớp vỏ xe màu xanh thẫm phủ một lớp bụi thật dày, người sáng suốt vừa thấy liền biết xe vừa trải qua không ít xóc nảy. Nhưng xe việt dã nhập khẩu ở tại Vân Nam cũng được xem như một loại phương tiện giao thông chạy vượt đường núi vô cùng xa xỉ, thu hút không ít người chú ý tới.

Tại thời điểm cửa xe mở ra toàn thể một trận yên ắng, những người khách từ trên xe bước xuống lại có thể khiến cho nhóm hương dân ở trấn biên thùy nhỏ như này không ngừng reo hò, mừng thầm trong lòng.

Từ xe bước xuống đầu tiên là hai trai một gái, quần áo giống nhau nhưng mỗi người một màu vô cùng bắt mắt, kéo theo sau là những cái túi màu đen tựa như ba lô nhưng có thêm dây buộc ngang thắt lưng tuần tự đeo lên người, sau đó chỉnh lại trang bị trên người.

Người lái xe đeo kính đen che mặt cũng bước xuống, tuôn ra một câu bằng tiếng Hán nói: “Nhà của tôi ở ngay gần đây, đêm nay tôi sẽ lái xe về nhà nghỉ ngơi, sáng mai sẽ đến đón mọi người, rồi chúng ta đi thẳng ra bến cảng Phiến Mã.”

Một chàng trai có thân hình cao lớn, gương mặt ngăm đen trong ba người lên tiếng sáng khoái nói: “Được rồi, chúng tôi đi tìm chỗ dựng trại, ngày mai anh nhớ đến đúng giờ.”

Ông ta thích nhất người sáng khoái này, nếu có thể giao tiền sớm một chút thì tốt, lần này về nhà một chuyến cũng không sợ lão bà ở nhà lái nhái, người lái xe tên Kampot vỗ vỗ vai anh ta cười nói: “Các người là người Hán, nên nhìn thử đầu là biên giới, thật không biết vì sao các người lại kêu du ngoạn rất tốt. Lần sau có cơ hội tôi sẽ mời mọi người đến nhà, ngay tại bờ sông bên cạnh vách núi đen, còn có suối nước nóng, vừa tắm vừa ngắm hoa roi, đây mới gọi là phong cảnh hữu tình, rất hưởng thụ nha~!”

Một chàng trai khác nhìn có vẻ hào hoa phong nhã tựa như người thích đọc sách, cười nhìn bạn mình nói: “Tiểu Mã, mau đem số tiền còn lại giao ra, đừng để anh ấy chậm trễ về nhà.”

Từ hơn mười năm gần đây điều kiện cuộc sống dần tốt lên, du khách đến Vân Nam càng nhiều, dân bản xứ liền nổi lên ý định mua xe và nhận chõ thuê. Nhất là những người có tiền mua xe việt dã hàng hiệu, vào mùa du lịch liền có rất nhiều người tìm tới, thường thì sẽ là một hai tháng cũng không về nhà. Mặc dù có về nhà cũng nghỉ không đến hai ngày, đem xe đi bảo dưỡng một chút, rồi lại phải đi tranh khách với những người khác.

Nói thì nói vậy, bản thân người lái xe những lúc nghỉ ngơi cũng sẽ có tâm tư nói chuyện phiếm, nhận lấy tiểu Mã đưa qua một xấp nhân dân tệ, cứ dựa theo 800 đồng một ngày để tính, một nửa chỗ đó cũng đã muốn có hơn một vạn đồng, một chuyến đi này thật đúng là lời. Ông ta vừa đi vừa chỉ điểm qua loa, gặp những người quen biết nhận ra liền chào hỏi tiếp đón, còn có người ở trong khách sạn đi ra vây hỏi khách nhân có phải muốn dừng chân.

Này nhìn qua vài lần liền biết là kẻ có tiền, đều là khách đeo ba lô nhãn hiệu nổi tiếng. Lái xe Kampot có lòng cùng người quen cũ Vương đại thăm giới thiệu mỗi lần ăn, chàng trai có diện mạo nhìn qua có vẻ nhã nhặn không có gì dị nghị liền quyết định, không nói hai lời nhìn Vương đại thăm gật gù đầu, hành động phóng khoáng đó liền rất nhanh chiếm được cảm tình của những dân bản xứ nơi đây.

Châu Kiệt ngồi trên băng ghế nhỏ ở một bên nhìn xem đồ cả mắt, nhà cậu cũng có mở một nhà khách nhỏ, từ khi thấy chiếc xe này chạy trên đường cái, cậu đã luôn dõi theo đến cả mắt cũng không chớp lấy một cái.

Vài năm nay, người Hán bắt đầu lưu hành những thể loại thám hiểm phiêu lưu, bộ hành, thật không thể hiểu nổi có cái gì hay dễ ngoạn. Từ nhỏ Châu Kiệt đã sống ở núi Cao Lê Cống, trên bờ sông ngay cạnh vách núi đen, những người Hán này ở trong mắt cậu thật đúng là già mồm lão sự, đã nói thích núi cao sông lớn, liền lưu lại lâu dài đi, nào có thể loại cứ ngoạn mười ngày nửa tháng liền than khổ than mệt muốn trở về đây?

Tháng trước thật vất vả khuyên can mãi ông ta mới đưa tới một nhóm sinh viên, nào ngờ bọn họ không đến ở trọ, mà là mượn khoảng sân cỏ trước cửa

nhà khách dựng lều trại. Nhà khách của gia đình Châu Kiệt một gian phòng chỉ thu phí có một trăm đồng một ngày, hai mươi tư giờ luôn cung cấp năng lượng mặt trời cùng nước ấm, nhưng đám sinh viên quý quai này thà là bỏ ra năm mươi đồng mua nơi dựng lều trại cũng không chịu thuê phòng, khiến cho Châu Kiệt tức giận thầm mắng suốt mấy ngày.

Người có tiền cũng không phải là mỗi ngày đều có thể gặp được, Châu Kiệt nhìn dọc theo quốc lộ một đường chỉ thấy được đại hán râu mép cặn bã, còn có một nhóm người tốp năm tốp ba đang ở ngoài cổng thôn ăn hiếp một học sinh nghèo, còn có một chiếc xe bán bánh mì Kim Bôi giá rẻ và một người gây guộc đi cùng, cũng không biết sàn xe thấp như vậy làm thế nào tiến vào, hay là vào không được liền muốn băng ngang sông đi.

Cậu cũng nhận ra người lái xe kia, chính là Kampot ở vùng lân cận thôn, Kampot là người làm kinh doanh du lịch đầu tiên ở vùng này, hiện tại gia sản đã lên đến vài chục vạn. Nghe nói cái loại chuyện thám hiểm phiêu lưu kia trên mạng rất nổi tiếng, ông ta chuyến này đi ra ngoài cũng hơn nửa tháng, khách từ trên xe xuống tuyệt đối là người có tiền.

Châu Kiệt rất kích động, nếu như trong nhà có khách nhân đến ở lâu vài lần, nói không chừng năm nay cậu có thể sắm được một cái máy tính, đến lúc đó cũng có thể dựa vào cái gọi là thám hiểm, phiêu lưu kia mà đạt được cái thanh danh.

Kết quả cậu còn chưa kịp bước chân đã bị ông cậu, Thứ Nhân Đức Cát đang ngồi ở một bên gọi lại.

“Châu Kiệt! Đừng nghĩ đi tranh cùng Vương đại thẩm” lão gia từ lấy giấy gỗ trong tay gỗ đầu tiểu tử nhà mình.

Châu Kiệt cảm thấy không phục cổ nói, cậu còn đang có ý muốn mua máy tính nha: “Mười lần thì có đến tám lần là nhà bà ta, cũng nên đến phiên ta chứ.”

Thứ Nhân Đức Cát biết cậu vẫn còn là một đứa trẻ, cũng lười nói: “con là không chấp nhận đi, nhưng là nhóm người này rất phiền toái, con ngoan ngoan ở nhà cho ta.”

Nói xong, ông liền đem đứa cháu của mình đẩy vào trong một căn phòng, Thứ Nhân Đức Cát mặc dù lớn tuổi, nhưng sức lực cũng không nhỏ, một tiểu tử choai choai như Châu Kiệt là không thể tránh thoát.

Bạn xem người khác là quý, người khác nhìn bạn cũng là quý. Người trên ngọn núi xem người trong thành phố là hoa thơm cỏ lạ, nhưng giữa những người ở trên núi cũng không hẳn là không có ngọa hổ tàng long.

Thứ Nhân Đức Cát vào năm trước lúc giải phóng cũng đã từng cùng quân viễn chinh đi qua Myanmar, tuy rằng hiện tại những người trẻ tuổi so với các thế hệ trước đã vượt xa hơn rất nhiều, nhưng là nếu nói về kỹ năng quan sát, vẫn là Thứ Nhân Đức Cát rành hơn.

“Đồ ngốc!” ông vỗ vỗ đầu Châu Kiệt nói: “Những người này cũng không giống như đến du ngoạn.”

Châu Kiệt ôm đầu đau đớn, không hiểu lão gia từ đang nói cái gì.

“Núi Cao Lê Cống cũng không phải là dễ đi, nhưng những người này đều không mang theo gậy dài bằng kim loại.” Thứ Nhân Đức Cát không hiểu gây leo núi nói như thế nào: “Bọn họ ngay cả đi dạo một vòng cũng khó, nhìn những người có tiền này, cũng không giống bộ dáng thường hay leo núi.”

Châu Kiệt cứng rắn cãi lại: “Trên núi có rất nhiều cây, tùy tiện bẻ một cành cũng được mà!”

Thứ Nhân Đức Cát lại hạ một cái tát ở sau gáy cậu, tiểu tử Châu Kiệt này thật ngốc, lại không có mắt quan sát “Bọn họ còn thiếu cái gì?”

Châu Kiệt nghe thế mới mở to mắt cẩn thận nhìn: “Ồ, hình như là thiếu cái gì... Bọn họ không có máy chụp ảnh, giàu có như vậy, nào có chuyện đi ra ngoài chơi mà không chụp ảnh nha?”

Đây là sở thích đang lưu hành của người Hán, luôn luôn mang nó ở trên cổ để khoe khoang, ông kính phóng to hình ảnh so với ông nhòm của nhà mình còn muốn dài hơn. Châu Kiệt biết, cái ống kính kia càng dài thì người mang nó trên cổ càng đặc ý. Nửa năm trước có người để quên ở đây một cái, cũng không có thấy quay lại lấy, nghe nói cái đó cũng đáng giá mấy vạn đồng.

“Bọn họ ở bên dưới bàn luận có vẻ như một lát còn muốn đi tiếp, con ở trong nhà đừng có ra ngoài.” Thứ Nhân Đức Cát hướng đứa cháu vẫy vẫy tay: “Đi đem rượu lúa mì thanh khoa ở phía sau mức ra, ngày mai mang đến cửa hàng ở ngã tư bán.”

Châu Kiệt đối với lời của gia gia nửa tin nửa ngờ, nhưng là nghĩ đến cái máy tính mà bản thân đã ước ao nhiều năm, cậu vẫn chưa có ý định từ bỏ, nói cho có lệ: “Đi ngay! Đi ngay đây!”

Vừa nói xong liền chạy đi, còn lén mở cửa sổ nhìn ra ngoài xem những người có vẻ kì quái theo lời của gia gia nói kia.

Bọn họ hình như đang cùng Vương đại thẩm thương lượng, nhưng những hành lý được kéo ra bên ngoài, lại không có bao nhiêu, ngay cả Châu Kiệt cũng cảm thấy quá ít.

Đột nhiên cậu nhìn thấy một loại “hành lý” kì quái, hai trai một gái đang đỡ một cô gái tóc dài đáng người lung lay đứng cũng không vững từ trong xe ra, thế mới khiến cho Châu Kiệt giật mình: Hóa ra bọn họ có bốn người.

Wang đại thẩm thân thiết hỏi: “Em gái này bị sao vậy?”

Kampot giải thích nói: “Không quen đi đường núi nên bị say xe, cả ngày cứ trầm mê, không có gì quan trọng, bọn họ sẽ tự lo được.”

Vương đại thẩm nghe vậy mới nhẹ thở ra, chàng trai nhã nhặn cả cười nói: “Thân thể cô ấy không tốt, đi hết Phiến Mã chúng tôi liền trở về.”

Sau đó anh nói với cô gái tóc ngắn đang đứng gần đó: “A Khiết, cô đỡ Nana vào trong đi.”

Vương đại thẩm nhìn thoáng qua một chút cô gái đang nhắm mắt trầm mê, tóc dài rối loạn che phủ ở trên mặt, môi có chút trắng bệch, trên trán có vài giọt mồ hôi, nhưng sắc mặt rất tốt, nhìn qua cứ như người đẹp từ trên núi Tuyết xuống.

Nhưng không biết tại sao, bà lại không dám nhìn nhiều, chàng trai nhã nhặn nhìn thấy ánh mắt của Vương đại thẩm liền khách khí nói: “Đại thẩm! Di cứ gọi tôi là lão Cố, có chuyện gì thắc mắc cứ nói với tôi, đêm nay chúng tôi còn phải phiên đi chiếu cổ nhiều.”

Vương đại thẩm dỗi đi sự chú ý nói: “Em gái này có cần thuốc gì không? Tôi đi mua cho các người?”

Ánh mắt của lão Cố phía sau trông kính tràn đầy ý cười cảm tạ nói: “Thế xin cảm phiền mua giúp chúng tôi hai bình cao hồng Cảnh Thiên*, và đem hộ các túi hành lý vào bên trong là được.”

*bình cao hồng Cảnh Thiên: thuốc được làm từ mỡ động vật.

“Ai...” đáp lại một tiếng thở dài, Vương đại thẩm cảm thấy bản thân đã suy nghĩ nhiều, nhón người này nhìn qua đều có vẻ hào khí lại sáng khoải, chỗ tiền này chắc là trong sạch, liền quay đầu bảo người trong nhà ra đón tiếp và an trí cho khách hàng, bản thân thì ra ngoài đi tìm hiệu thuốc.

Cố Bắc Khôn vừa từ trong phòng đi ra, A Khiết cùng Mã Tử nghe được thanh âm mở cửa ở cách vách, cũng lập tức ở một gian phòng khác đi ra, anh tiến đến nói với Mã Tử: “Cậu cùng tôi ra ngoài xem đi, nhìn thử xem đường đi như thế nào, sẵn tiện mang com chiều về cho A Khiết cùng Nana.”

Sau đó anh chuyển ánh mắt sang A Khiết: “Cô qua phòng tôi chăm sóc Nana, 'được' còn bao nhiêu?”

A Khiết xuyên qua khe hở cửa phòng phía sau Cố Bắc Khôn nhìn đến Nana vô lực nằm ở trên giường, đầu cô vùi vào trong gối nằm, tóc dài phủ mặt nhìn không rõ lắm, chỉ là ngẫu nhiên tay chân sẽ cử động một chút, dọa người ta giật mình, A Khiết cảm thấy trên người có chút rét run nói: “Thư nhạc còn đủ, thất hào còn có hai ống.”**

**Thư nhạc: một loại thuốc an thần, thuốc ngủ.

Thất hào: một loại chất kích thích gây nghiện như thuốc phiện, ma túy.

Cố Bắc Khôn phát hiện ánh mắt A Khiết, biết Nana mấy ngày nay chịu tội, nhưng anh cũng không thương tiếc, biên giới đã ở ngay trước mắt, vượt qua liền xong chuyện, sau đó nghiêm mặt nói rồi đi ra ngoài: “Qua ngày mai liền ổn, đừng làm hỏng việc. Lúc chúng tôi ra ngoài nếu cô ấy có tình huống gì, cô liền dựa theo bệnh trạng mà cho thuốc.”

Cổ họng A Khiết có chút chua xót, bệnh trạng? Cô biết ý tứ của Cố Bắc Khôn, nếu là phát nghiện, liền cho một ống thuốc ngủ. Nếu mức độ nghiện phản ứng lớn, sợ làm kinh động đến người khác, thì cho một ít thất hào, Ynanna liền an phận.

Loại bệnh trạng này làm cho người ta nổi cả da gà, cũng không kém hơn bệnh nan y bao nhiêu, đều là muốn đem người ta ra giày vò đến chết mới thôi.

Nhưng cô ta dù sao cũng là người của lão Cố, anh ta bảo thế nào, thì Nana phải thế.

Một đêm này ở Đằng Trùng, cô gái kia vẫn cứ hôn mê bất tỉnh ở trên giường, chàng trai sau khi trở về thì ngồi ở bên giường nhìn cô gái đến hơn nửa đêm, sau đó lại hung hăng dập tắt đèn thuốc trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Vực Sâu Vạn Trượng

Xe của bọn họ trời chưa sáng đã chờ ở trước cửa, còn không đợi Vương đại thẩm gọi điện thoại trong phòng đánh thức, liền thấy cửa trên lầu mở ra, Tiểu Mã vươn đầu ra ngoài hành lang, mở to miệng hô: “Đại thẩm! Di kêu lái xe chờ một lát, chúng tôi mau chóng rửa mặt rồi xuống ngay.”

Vương đại thẩm nghe liền nói được, nghĩ bọn họ từng nói không muốn ăn cháo loãng, liền tự thân lấy ra vài cái bánh bao mang đến.

Bình minh vừa nổi lên trên cao nguyên, không khí hơi se lạnh, Vương đại thẩm nói cho Kampot bọn họ sẽ ra ngay lập tức, một bên lại vô cùng ngạc nhiên nói: “Đây thật sự là nhóm người có tiền? Trả thù lao thống khoái, lại còn sớm đã rời giường?”

Kampot khôn khéo cười nói: “Cho nên ta mới nói kèo lần này rất thơm a.”

Bọn họ đang nói thì bốn người kia đã đi ra, Vương đại thẩm liền chạy đến đem bánh bao nóng hằm hập đưa qua.

Lúc này là lão Cố ôm cô gái kia, thoát nhìn vẫn là bộ dáng nửa tỉnh nửa mê, tựa vào bên tai lão Cố lắng lắng nghe không rõ, Vương đại thẩm nhìn liền không thể ngừng cười nói: “Đây chắc là vợ của cậu đi? Nếu đã không thoải mái, các người đi đến Phiến Mã liền nhanh trở lại đi, cũng không có gì hay ho, không phải chỉ là vài cái tảng đá hình người của Myanmar thôi sao.”

Cố Bắc Khôn ngẩn ra, rũ mắt nhìn Nana ý thức mơ hồ không rõ đang tựa vào vai anh, nhiệt độ cơ thể hai người ở tại trong tiết trời se lạnh của bình minh lại có chút nóng khác thường, làm anh lơ đãng nhớ tới khoảng thời gian tốt đẹp trước kia.

Vì thế anh nở nụ cười một chút nói: “Dạ, cô ấy là vợ tôi, tôi sẽ sớm mang cô ấy về nhà.”

Vương đại thẩm cũng nở nụ cười, nhưng mà Mã Tử cùng A Khiết lại bất an nhìn chằm chằm Cố Bắc Khôn.

Bọn họ là về nhà không sai, bất quá là một nhà khác ở bên kia biên giới mà thôi; Cố Bắc Khôn nhận Nana là vợ, chẳng qua người đang ở trong lòng anh ta nhất định sẽ không thừa nhận. Nếu lão Cố cảm thấy trước kia bọn họ đã có một khoảng thời gian tốt đẹp, như vậy đối với Nana mà nói, đại khái từ đầu tới đuôi chính là một con ác mộng.

A Khiết là phụ nữ, cũng đã tận mắt nhìn thấy mọi khúc mắc của hai người này từ đầu tới đuôi, cô có chút không đành lòng nhắm mắt lại.

Hiện tại là đầu hạ, nhưng lại không cảm thấy nóng. Xe chạy xóc nảy một ngày, cuối cùng cũng đến cửa khẩu Phong Tuyết nằm ở độ cao 3153m trên sườn núi.

Lúc tới nơi thì trời đã gần chạng vạng, trên núi phủ sương mù làm thu hẹp tầm nhìn, lái xe ngược lại cho xe gia tăng tốc độ. Bởi vì cả đường đi đều là sơn đạo, mọi người đều ở trên xe suốt một ngày, không nói đến khoảng choáng váng đầu thì cũng chưa từng nhắm mắt, lái xe đã thấy từ lâu nhưng cũng không thể trách, khách nhân lần này cũng không phải là dạng vừa lên xe liền ngủ ngã trái ngả phải.

Chính là trong thời tiết ác liệt, lái xe lại gia tốc, khiến A Khiết không ngừng oán hận: “Đại ca à, anh chạy chậm một chút.”

Kampot trong lòng đều hiểu rõ, vừa tiếp tục bẻ tay lái lúc trái lúc phải vừa cười nói: “Thời tiết không tốt, trời đã sắp tối, chạy chậm càng nguy hiểm, mọi người đừng sợ.”

Cả đoạn đường này A Khiết đều muốn phun hết những thứ trong dạ dày ra, cô thế nhưng có chút hâm mộ Nana hôn mê không biết gì, bất quá “được” của Nana cho dù có cho mười lá gan cô cũng không dám chạm vào, đành phải đem cái túi ngày hôm qua nhờ Vương đại thẩm mua mờ ra, lấy một viên cho vào miệng, đem cổ choáng váng đầu ghé tòm đang sinh sôi kia đè ép xuống.

Khi xe vào trấn Phiến Mã đã là 6 giờ rưỡi tối, vắn vẹn đi hơn 12 giờ, nhìn xuống núi có thể thấy được ánh sáng của hoàng hôn tươi đẹp.

Xe một đường đi qua tòa nhà chính phủ của trấn cùng một trường tiểu học nơi biên giới, đến trước cửa một nhà khách thì dừng lại, Cố Bắc Khôn để Mã Tử cùng người lái xe bắt đầu công việc dừng chân, bản thân thì nhìn lướt qua bên cảng Phiến Mã gần trong gang tấc, rồi mau chóng thu hồi tầm mắt, giả vờ nhìn quanh đường núi rồi hướng sự chú ý đến một sơn trang nằm ở vùng đất trũng, bên trong có vài mảnh đồng ruộng và căn nhà nhỏ, khi ánh chiều tà chiếu đến lại tạo nên một khung cảnh vô cùng an bình.

Kampot là khách quen của nơi này, luôn có phòng bị sẵn. Sau khi cùng Cố Bắc Khôn bàn bạc thời gian ngày mai trở về, liền đi ra ngoài tìm người quen ôn chuyện.

Đoàn người lão Cố như bình thường tìm một tiệm ăn nhỏ dùng cơm chiều, trở về phòng liền muốn ngủ sớm.

Rạng sáng vào khoảng 2 giờ, bỗng nhiên có hai cánh cửa sổ nhẹ mở ra ở lầu một của nhà khách. Bởi vì các phòng ở đều tựa lưng vào sườn dốc của đất trũng, cho nên không có người để ý, với cả nơi đây dân tình thuần phong chất phác, ngoài cửa sổ cũng không có lắp hàng rào phòng trộm.

Chỉ thấy hai cái bóng đen một lớn một nhỏ đầu tiên là bám trên cửa sổ rồi áp sát vào vách tường, sau đó vừa buông tay, cả thân người liền trượt một đường theo con dốc xuống dưới, chỉ phát ra âm thanh “xoạt” rất nhỏ, tựa như tiếng gió đêm thổi không ai để ý.

Mã Tử cùng A Khiết ở dưới đáy dốc tầng lầu tiếp ứng, Cố Bắc Khôn mang theo một người ở trên lưng, động tác không khỏi có chút cồng kềnh, cũng may có người ở dưới giúp đỡ, mới không có chuyện gì, nhưng thực ra anh cũng có lảo đảo một chút.

Mã Tử làm cái động tác tay ý bảo anh đi vào chỗ nấp, nhưng lại bị Cố Bắc Khôn cự tuyệt, chỉ nói đi mau.

Ba người di chuyển nhẹ nhàng mau lẹ xuyên qua vùng đất trũng, chỉ có dựa vào ánh trăng mới có thể soi thấy bóng dáng mờ ảo của bọn họ.

Đường biên giới kéo dài từ bến cảng Phiến Mã cho đến dọc theo lưng núi Cao Lê Cống, mỗi một ngọn đèn là một trạm canh gác. Những người đi đường đối với vấn đề này sớm đã tập thành thói quen, bọn họ đều là người buôn bán ở biên cảnh, đối với bến cảng đã rõ tường tận.

Bọn họ cũng không phải lần đầu đến Phiến Mã, ba người chạy vội xuống chân núi, tìm được con đường nhỏ của dân bản xứ thường đi, liền men theo sườn dốc quen thuộc đi tới, hành động vô cùng nhanh chóng.

Nửa giờ sau, ba người đã đi qua đỉnh núi, đi xuống sườn dốc tiến đến con lộ bên ngoài, con đường nhỏ này là cầu treo bắc ngang qua trên vách núi đen,

do người dân bản xứ trước kia dựng lên, ngẩng đầu nhìn lên hơn năm thước bên trên vách núi đá mờ hồ có thể nhìn thấy ánh sáng mờ nhạt của ngọn đèn bên ngoài trạm gác.

Dưới chân là dòng sông chảy xiết ngang qua, hơn trăm ngàn năm qua vẫn giữ nguyên tốc độ kinh người như có thể nuốt chửng hết tất cả, A Khiết mò mẫm vách núi, đi từng bước chân cẩn thận dò đường, các giác quan đều trở nên mẫn cảm cơ hồ có thể cảm nhận được dòng nước mạnh mẽ chảy qua bên dưới khiến đất đá run chuyển.

Khác xa so với vùng trung tâm, ở nơi xa xôi này quản lý khá lơ lửng, cho dù là hơn nửa đêm phát hiện có người vượt biên phi pháp, cũng sẽ không bị tử tội, người dân ở biên cảnh đều biết, những người liều chết như vậy toàn là các thương nhân làm ăn lớn.

A Khiết cùng Mã Tử phát hiện ngọn đèn đã rời đi, mới dám lên tiếng ý bảo an toàn, nhưng lại không biết người ở trên lưng có ý không để Cố Bắc Khôn nghe được.

Cả vùng sông Giận là một mảnh tối đen, bên tai cơ hồ toàn là tiếng nước chảy xiết ầm ầm, những vì sao nhỏ trên cao cũng không thể soi sáng xuống đến hang động tối đen trong khe núi.

Cố Bắc Khôn muốn mang Nana trên lưng đi qua không khó, khi anh mười lăm tuổi đã đi đến biên cảnh ở xa luyện tập không ít lần, thân thủ cũng có thể nói là rất giỏi, bằng không cũng không leo được đến vị trí hiện nay. Nhưng là hôm nay trên lưng anh có một người, hơn nữa người nọ cho đến nay đều không nghe lời.

Anh nhìn thấy bóng dáng A Khiết cùng Mã Tử ngày càng cách xa bản thân, thẳng về phía trước chính là đường sông, phía sau là vực sâu vạn trượng, nhưng anh lại đột nhiên bất động.

Sau một lúc lâu, anh hơi nghiêng đầu, kề sát bên lỗ tai người nọ ở sau lưng khẽ thở dài, giọng nói có vẻ mệt mỏi và thờ dốt: “Nana, tôi cảnh cáo em, đừng có giờ thói đùa giỡn với tôi.”

Ynanna khi ở trên máy bay và xe lửa đều không tìm được cơ hội, hiện tại ở trong không gian chật hẹp này bỗng nảy lên ý định chạy trốn, nếu không chạy là đồ ngốc. Cố Bắc Khôn mặc dù thấy cô có vẻ nhu thuận nghe lời, nhưng cũng không dám thả lỏng tâm trí với việc canh chừng cô, anh cũng không hoàn toàn tin tưởng A Khiết, cả quãng đường đều là bản thân ăn cùng ở cùng với Ynanna.

Trước kia những lúc Ynanna chạy trốn bằng đường cửa sổ nhà tắm ở khách sạn, luôn luôn bị sự cảnh giác của anh bắt lại ngay tại cửa.

Cô nhớ được cái đêm mà cô trộm theo tư liệu bỏ trốn, chính là lúc Cố Bắc Khôn cho người đến canh chừng cô, sau đó anh mang đến thất bại làm hại cả cuộc đời cô.

Vì thế lúc ở trong phòng tắm, sau khi vượt qua hai tháng sống không bằng chết với độc dược, Cố Bắc Khôn đem cô đặt ở trong bồn tắm lớn lại tiêm cho cô một mũi độc dược.

Anh không nghĩ đem cô hại đến như vậy, nhưng đối với một phụ nữ không chịu nghe lời, anh không để ý dùng độc và sức mạnh đến tra tấn, chinh phục cô.

Chỉ cần trong tay anh có thất bại, Ynanna vĩnh viễn chạy không thoát, trên đời này cho đến nay cũng chưa có ai có thể thành công bỏ hẳn thứ thuốc bột còn quý hơn cả hoàng kim kia.

Cố Bắc Khôn lo lắng Ynanna ở trên đường sẽ phát độc, để lộ manh mối cho người ngoài để ý, liền cho cô dùng thư nhạc yên ổn hai ngày. Bởi vì luôn luôn hôn mê không thể nào ăn uống, môi Ynanna đã sớm khô nứt nẻ lên da.

Thất bại bị trói chặt ở trên người Cố Bắc Khôn, cả người nằm sấp ở trên lưng anh, im lặng một đường không có động tĩnh.

Đội Cố Bắc Khôn đi dọc theo vách núi thật vất vả mới tìm được một chỗ ổn định trụ chân nghỉ xả hơi, lúc này anh mới phát hiện ở sau thất bại có một cái vật thể có đỉnh bén nhọn, dễ dàng giết chết người, chỉ có thể là mã tấu Thụy Sĩ ở trong lưng quần anh mà thôi.

Nhưng ở tại nơi nhỏ hẹp này, anh hành động vô cùng bất tiện, ngay cả khống chế một người phụ nữ đang hấp hối cũng không làm được.

Một hồi lâu sau khi anh nói lời uy hiếp, Ynanna vẫn không chịu buông tay.

Cố Bắc Khôn cười khê hai tiếng, tiếng cười vừa phát ra liền bị tiếng gió lấn át, Ynanna cả người đều trụ tại trên người anh, anh gần từng tiếng đều khiến cho cô nghe được rành rạch: “Nana, làm vậy không thể khiến tôi chết, hay là đợi đến vùng Bắc bộ, tôi cho em một cơ hội, tôi sẽ không mang bất cứ vật phẩm thân nào, em liền sẽ chiếm thế thượng phong, thử nhìn xem đến cuối cùng là em giết chết tôi, hay vẫn là tôi giết chết em?!”

Ynanna nghe anh nói vô si như vậy, khê cắn cắn môi ép buộc bản thân phải trấn định, những lỗ kim tiêm trên cánh tay làm cô chết lặng, cho nên tay cô tựa như hóa gỗ không nhúng nhích, thậm chí còn hướng đến trước hai tác.

Đầu dao nhỏ đâm vào trong da thịt, dù không thể chết người nhưng cũng gây đau đớn, Cố Bắc Khôn âm thầm kêu một tiếng, tựa người vào trên thạch bích gần nhất, trong lòng khó hiểu nói: “Em... cô gái không có đầu óc này, chẳng lẽ còn nghĩ có thể trở về làm cảnh sát? Liền tính em mạng theo mọi thứ về tôi trong những năm nay ghi nhớ ở trong đầu, trở về lấy công chuộc tội với thượng cấp, kết cục cũng chỉ được an bày một chỗ điều trị độc mà thôi. Nana, những thứ tôi đưa cho em đều là thứ tốt, thất bại, giá chợ đen cũng hơn một ngàn kim tệ, tôi không phải là cho em tận hai gói sao?”

Đó là nỗi đau cả đời của Ynanna, từ khi thứ kia theo ống tiêm tiến vào máu của cô, cô liền bị thoát ly khỏi thế giới tươi đẹp. Cố Bắc Khôn lại nói tiếp cái gì chưa từng để cô chịu khổ, ngăn chặn vào sinh ra tử cũng không quên mang theo cô.

Ở trong mắt chàng trai này, anh biết cha mẹ Ynanna đều đã mất, tiền đồ cũng bị hủy, hai người cũng không phải không có cảm tình, anh tự nhận đã dùng những thủ đoạn phi thường để chặn đứt mọi đường lui của Ynanna, ép buộc người vừa không nói đạo lý vừa không nghe lời như cô cùng bản thân anh đi lưu lạc chân trời.

Hơn nữa bản thân anh cũng buông tha cho quyền lực và địa vị đã phấn đấu nhiều năm qua, chỉ vì muốn giữ Nana ở bên người, phần tâm ý này dù là người mù cũng thấy rõ.

Một người nếu như không có tín niệm, muốn chinh phục chính là quá dễ dàng.

Nếu như Ynanna là một người phụ nữ dễ dàng đầu hàng, thì Cố Bắc Khôn sẽ không cố giữ cô lại bên người.

Cô gái vô lực tựa vào trên lưng anh giọng khàn khàn cười hai tiếng, nhưng lại bị gió thổi cuốn đi nghe qua vô cùng thê lương: “Cố Bắc Khôn! Anh nghĩ là tôi không có chỗ để đi, chỉ có thể dựa vào anh sao?”

Cố Bắc Khôn không trả lời, nhưng Ynanna biết anh nhất định tự tin cho là đúng như thế, phía trước bỗng truyền đến động tĩnh, là A Khiết cùng Mã Từ phát hiện Cố Bắc Khôn vẫn chưa đi lên, quay đầu lại tiếp ứng.

Ynanna biết rõ lúc này chính là cơ hội giải thoát cho cuộc đời của bản thân, phía dưới chân là dòng nước chảy xiết, phía trước mặt cũng giống như nơi này đều tối đen, cô kề sát bên tai Cố Bắc Khôn nói: “Lúc trước khi thượng cấp tuyên chọn người nắm vùng, là tôi chủ động yêu cầu đến bên cạnh anh. Cố Bắc Khôn! Từ hơn mười năm trước tôi đã biết đến anh!”

Dù Cố Bắc Khôn là nhân vật hồ mị gọi gió ở Bắc bộ mấy năm, khi nghe được Ynanna nói về một đoạn quá khứ mà anh không biết đến, cũng không khỏi hồ nghi sửng sờ.

Ngay tại một khoảnh khắc chớp mắt lúc đó, Ynanna sử dụng khí lực toàn thân, vươn tay ra chống ở trên thạch bích đầy mạnh, kéo theo Cố Bắc Khôn đang ở trong tình trạng bị cột cùng bản thân, hai người cứ thế xoay một vòng ở trong không trung rồi rơi thẳng xuống bên dưới.

A Khiết hoảng hốt vừa muốn kêu lên, đã bị Mã Từ một phen bưng kín miệng, tiếng la chặt chẽ bị nuốt trở vào họng, chỉ có nước mắt ấm nóng chảy đến trên tay Mã Từ là chứng tỏ tất cả đều đã không thể cứu vãn.

A Khiết cực kỳ bi thương, mà linh canh gác biên phòng không hề để ý, ngọn đèn mờ nhạt tịch liêu mà đồ dẫn le lói ở trên đỉnh đầu bọn họ.

Hai người kia biến mất ngay trước mắt bọn họ, rơi vào vực thăm lờng lờng gió đêm, dưới chân là dòng nước chảy xiết như vực sâu không đáy, không nhìn thấy được bọt nước bắn tung tóe khi hai người rơi xuống, cũng không nghe thấy âm thanh rơi xuống nước, tựa hồ âm thanh như bị che lấp lơ lửng ở trong dòng nước xiết, sông Giận như muốn nuốt chửng hết thấy tất cả sinh mệnh đang ở trong lòng nó.

Mẫu truyện nhỏ

Sông Nile: A Giận à, người như thế nào lại đem người của người đến nơi của ta vậy?

Sông Giận: A Nile người thật là keo kiệt nha! Hiện tại đang thịnh hành các loại quyền rũ lôi kéo khách, người đổi mới một chút đi.

Sông Nile: Bản thân ta không phải là đang chơi với một người Mỹ rồi sao.

Sông Giận: Cái người kia là ngực phẳng, còn người ta đưa tới là cup C, lại nói sau này sinh ra đứa nhỏ mang dòng máu lai hỗn huyết rất thông minh nha.

A Nile quay đầu, bắt lấy Carol, dòng nước xoáy cuồn cuộn xuyên qua bụi cây biến mất...

Kì thực sau này A Nile cùng A Giận phát hiện, bởi vì nguyên nhân là hai người mãi lo truyền âm nhập mật trò chuyện, nên Ynanna từ C cũng biến thành A, hơn nữa cô cũng không có đi đến sông Nile, mà lạc đến tận sông Hồng...

Thò: cả hai rơi xuống sông cùng nhau xuyên đến thế giới 3000 năm trước, Nana sẽ trôi đến sông Hồng và nhìn thấy những cảnh tượng thiên nhiên hùng vĩ của Cappadocia, nhưng lại vô cùng đáng khinh đối với những bạn trẻ có tâm hồn đen tối, còn về lão Cố xuyên đến đâu thì về sau các bạn trẻ sẽ rõ ~

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Cổ Bắc Khôn! Anh Đúng Là Vương-Bát-Đản!

Sóng nước nhẹ nhàng chậm chạp mà có tiết tấu đánh lên mặt Ynanna, cùng với ánh mặt trời xuyên thấu qua khe hở của rừng cây rậm rạp chiếu xuống, lưu lại những quang ảnh màu vàng loang lổ ở trên người Ynanna.

Trong rừng rậm có những chú chim kêu ngân nga uyển chuyển, khi chợt ngừng khi lại vô cùng dồn dập, gây ồn ào não loạn màng tai Ynanna. Cô vươn tay về phía trước mò mẫm, lại chỉ chạm đến một đám bùn nhão bên sông cùng với cỏ dại, thảo điệp thô ráp đâm vào trong lòng bàn tay làm cô cảm thấy đau đớn.

Ynanna gian nan muốn ngẩng đầu lên xua tiếng ồn, vừa mới mở miệng liền có một cổ hỗn hợp giữa nước cạn và phù sa tràn vào đầy miệng cô.

Ynanna ho đến tê tâm liệt phế, nước trong cổ họng theo miệng và mũi sặc sụa phun ra, cảm giác hít thở không thông cùng đau đớn làm cô tỉnh táo, chòm dậy đặt móng ngòi ở trong nước.

Cảm nhận vô cùng rõ ràng trong miệng có thứ gì đó khác thường, Ynanna che miệng mạnh mẽ ho khan hai hồi, liền phun ra mấy thứ màu đỏ như bùn nhão, mùi vị sắt rỉ vô cùng nồng liệt, phẳng phát giống như máu tươi làm cho người ta cảm thấy buồn nôn.

Bụng cô trống rỗng, ngờ ngác ngồi ở trong lòng sông, sau một hồi lâu mới dùng nước rửa sạch tay chân, lau mặt, chống tay tựa vào những phiến nham thạch bên bờ sông đứng lên, cả người nhỏ nước đi lên trên bãi đất bên sông, suy yếu ngã vào dưới một thân cây nghỉ ngơi.

Cô hẳn là đã hôn mê rất lâu, mặt trời lúc này đã treo cao ở trên đỉnh đầu, sức nóng kinh người, Ynanna cả thân thể ướt đẫm không thông khí tốt cùng với ánh mặt trời vừa nóng vừa ẩm vô cùng khó chịu, nguyên bộ áo giữ ẩm bởi vì thấm nước mà trở nên nặng trĩu treo ở trên người, thật giống như cô đang đeo vài túi nước muối. Ynanna nhìn thấy bốn bề vắng lặng, liền đem quần áo trên người cởi ra treo lên phơi, chỉ mặc một bộ áo thể thao bên trong, cũng không lạnh lắm.

Hiện tại chỉ chờ quần áo khô ráo, cô sẽ lập tức mặc vào và tìm kiếm đường ra.

Dựa vào thân cây nghỉ ngơi một lát, đầu óc Ynanna dần dần tỉnh táo lại.

Cổ Bắc Khôn cùng cô một đường từ trên cao vách núi đen rớt xuống sông Giận, hai người cũng không có va chạm vào vách tường nham thạch bích nào nhô ra, nhưng mà từ trên cao rơi xuống mạnh mẽ như vậy cùng với dòng nước chảy xiết bên dưới, khi Ynanna tiến vào lòng sông trong nháy mắt liền đau đến hôn mê bất tỉnh.

Độ cao tại nơi cô rơi vào trong nước, cùng với nơi cô nằm trên nước cạn đất bùn kia là không giống nhau, điều này nếu nói là liều mạng tất nhiên cũng không phải là nói chơi.

Ynanna ý thức đột nhiên thanh tỉnh, Cổ Bắc Khôn có chết hay không rất khó nói, bản thân cô chưa từng thắng được hấn lần nào, mà nhiều năm qua hấn luôn tập trung rèn luyện cơ thể ở biên cảnh, càng cho thấy khả năng hấn may mắn sống sót có tỉ lệ khá cao.

Trái lại bản thân cô, chẳng những thân thể suy yếu, lúc đó còn bị tiêm chất độc nồng độ cao, lại ở trong trạng thái bị cho dùng thuốc an thần, cô tuyệt nhiên là không có khả năng sống sót ở trong sông Giận.

Nghĩ đến chuyện này, Ynanna liền quan sát hoàn cảnh xung quanh một chút, nơi này là một mảnh đất trên bãi sông nằm sâu trong khe núi cực kì xa lạ, hai bên đều là vách núi cao ngất, nếu không phải là đang giữa trưa, ánh mặt trời căn bản là không thể chiếu đến, nếu như ngày ngốc ở chỗ này vào buổi tối thật có khả năng sẽ bị đông lạnh chết.

Cô bỗng cảm thấy rùn mình, trên người có chút rét run, liền đưa tay sờ soạng quần áo ở một bên, thật may là đã khô bảy tám phần.

Kì thực lúc này quần áo ướt đẫm dính ở trên người nên không để ý, hiện tại Ynanna đột nhiên nhận ra quần áo hình như có vẻ hơi rộng.

Từ khi biết cô không chết, bắt đầu tỉnh lại ở cái nơi hoàn toàn xa lạ này, cô còn tự thuyết phục bản thân từ tận đáy lòng rằng, cô chỉ là bị nước sông đẩy tới một nơi hoang vắng xa lạ của Vân Nam, cô còn nghĩ sau khi khôi phục thể trạng sẽ đi ra bên ngoài, tìm đến các trạm gác ở biên cảnh cầu cứu, sau đó liền có thể trở về cuộc sống bình thường. Một ngày nào đó, nếu phát hiện Cổ Bắc Khôn không chết, bản thân có thể đưa hấn ra trước công lý.

Nhưng hiện tại cô lại gặp thêm một chuyện kì quái, Ynanna theo bản năng vén tay áo lên, để lộ ra một cánh tay trắng nõn tinh tế, đây rõ ràng là cánh tay của một bé gái, nhưng mà bên trên cũng không có những vết kim tiêm đã làm cô thống khổ kia.

Ynanna đã một ngày chưa có dùng cơm, đột ngột đứng dậy làm cô đầu vầng mắt hoa cả lên, chân vừa bước liền vấp phải một hố cỏ rêu trơn trượt. Nhưng là cô không thể chống đỡ, trực tiếp té bổ nhào vào bên bờ sông.

Nước sông tuy rằng hơi phiếm hồng, nhưng lại trong suốt cực kì hiếm có được so với các con sông hiện nay, nước nhẹ gọn sóng, có thể nhìn thấy ả ả nơi đó soi ra một gương mặt người.

Ynanna quỳ gối trong đám bùn bên bờ sông, kinh ngạc nhìn chằm chằm ảnh ngược của gương mặt kia. Cô vươn tay khẽ chạm vào mặt sông rồi vội thu trở về.

Cô sợ đánh vỡ mộng đẹp vô cùng thực tế này, thế nhưng động tác tay vươn ra cũng xuất hiện ảnh ngược giống như vậy.

Ynanna nhìn thấy quần áo rộng rãi buông lỏng vắt ở trên đầu vai, cổ áo để lộ cái cổ tinh tế, mà gương mặt trên cổ kia rõ ràng chính là bản thân cô lúc còn học tại trung học tính tình trẻ con thích đọc sách.

Chỉ có ánh mắt kia, ánh mắt hai màu trắng đen rõ rệt từng có rất nhiều hi vọng khát khao cùng tuyệt vọng khốn cùng, chính là thuộc về Ynanna ở tuổi hai mươi lăm.

Đối với bóng dáng trong sông mà kinh thần cùng tò mò không phải là tác phong của Ynanna, cho dù là ông trời cấp cho cô cơ hội làm lại từ đầu, trước mắt cô cũng phải tìm hiểu rõ ràng bản thân hiện đang ở nơi nào đã.

Bằng không cho dù có trở lại lúc còn là thiếu nữ tuổi thanh xuân, nhưng là ở cái nơi quỷ quái xung quanh không một bóng người này, thì tất cả đều không có gì tốt.

Ynanna hạ quyết tâm, đem cái áo có công dụng giữ ấm giặt ở bên hông, xắn lên tay áo cùng ống quần, tùy tay bẻ lấy một cành cây, tính toán đi dọc theo hướng dòng chảy của con sông. Nếu có thể tìm được nhà dân tá túc là tốt nhất, nếu như trước khi trời tối mà không thể đi ra khỏi dãy núi cao này, thật sự có khả năng cô phải tìm một cái động ở qua đêm.

Nước để uống tuy không thiếu, nhưng thức ăn lại là vấn đề lớn, trong vòng ba ngày nếu như không tìm được cách, cảnh tượng Ynanna sẽ trải qua là vô cùng khó coi.

Nghĩ đến đây, cô bình tĩnh suy xét tự cứu chính mình, nhắc chân ngồi xuống, bắt đầu tìm kiếm túi tiền của bản thân.

Nhìn qua có vẻ như túi tiền trong tay có vẻ rất nặng, cõi lòng cô tràn đầy hi vọng cho bàn tay vào, lại đụng phải một vật cứng mòng lạnh như băng. Vừa lấy ra liền thấy kia chính là cái mã tấu Thụy Sĩ mà Cố Bắc Khôn đem theo, thứ này lúc đó không lấy được mạng của hắn, lại cùng bản thân cô đi đến nơi kì quái này.

Ynanna chán ghét đem mã tấu ném lên trên cát, lại tiếp tục thăm dò, lần này cô ý thức được trong túi áo là không tìm thấy cái gì, mà bên trong túi áo đã không có, hiện tại chỉ còn một tia hi vọng đó chính là túi quần.

Ynanna nghĩ rồi cho tay vào túi quần ở hai bên, cảm giác tay phải đụng đến vài thứ như những bao nhỏ làm bằng plastic.

Cô mừng rỡ vội vàng lấy ra xem, đó là vài cái bao bạc nhỏ, Ynanna nhìn chăm chăm một lúc lâu, sau đó bắt đầu cười, rồi lại vừa cười vừa khóc, cô tức giận đem những thứ đó ném lên trên đất cát phát tiếng, rồi nâng lên gương mặt đầy nước mắt ở giữa rừng rậm róng to: “Cố Bắc Khôn! Anh đúng là vương-bát-đần!”

*vương-bát-đần: từ dùng để chỉ những người vô lại, háo sắc, lưu manh.

Trong rừng rậm yên tĩnh đã lâu không nghe thấy tiếng động, giọng của Ynanna có động tĩnh lớn như vậy thực khiến cho mấy chú chim hót hoảng mà bỏ chạy.

Lại nói đầu sở gây nên việc này, bất quá chính là vài cái bao cao su bị ném trên đất.

Ynanna mắng liền vài tiếng, nhưng đáng tiếc là Cố Bắc Khôn không có khả năng nghe được. Cô nghiêng rằng nghiêng lợi lấy tay áo bị ố bẩn lau nước mắt, cũng không để ý mặt bị biến thành chỗ đen chỗ trắng.

Nghĩ lại thì những thứ thừa thãi trên người này cũng không thể tùy tiện vứt đi, cô oán hận nhặt mã tấu lên cho vào trong túi áo, tiếp theo cô do dự một lúc lâu, cuối cùng vẫn là thu những bao bạc để lại vào túi quần, rồi dường như vẫn còn rất tức giận, cả người bùng tràn đầy sinh lực chống cây gậy nhỏ bắt đầu di chuyển.

Mãi cho đến khi mặt trời khuất sau vách núi không còn có thể nhìn thấy, mảnh đất ở giữa khe núi dần trở nên âm lạnh. Ynanna chân thấp chân cao một mình bước đi ở nơi sơn cốc hoàn toàn không có một bóng người ở, thực sự là làm cho người ta có chút sợ hãi.

Cô đem khóa kéo của áo khoác kéo lên, tay áo cũng buông thả xuống, trong lòng không ngừng tính toán nếu thật sự cô phải ở lại trong sơn động một đêm, cũng không biết áo giữ ấm trên hông có thể nào giúp bản thân tránh khỏi bị lạnh chết hay không.

Cũng may không lâu sau khe núi dần dần hẹp đi, thẳng cho đến khi nước sông phỉm hồng chảy vào trong đất đá không còn có thể nhìn thấy được. Ynanna dùng sức bám trên vách đá leo lên, cây gậy nhỏ không chịu được lực đạo của cô, bỗng chốc liền thoát khỏi tay cô bay ra ngoài, cô cũng không có giữ lại.

Cô dồn hết khí lực đặt chân lên chỗ từng có dấu vết đường đi nhỏ không biết là của động vật hay người chân cừu, hướng về phía trước mà đi tiếp.

Nơi đây là một dãy núi có đất màu vàng khá cao, Ynanna đi theo con dốc từ từ hướng lên trên cao, thăm thực vật rậm rạp ở đây như cố ý che đi tầm mắt của cô, làm cô không thể quan sát hết toàn cảnh nơi kì quái xa lạ này.

Mãi cho đến khi con sông bị tách rời giữa khe núi và trên đồi núi hợp vào với nhau, chỉ còn để lại khe hở chỉ đủ cho một người có thể đi. Ynanna theo khe hở hẹp đi qua, phía cuối khe núi lại bị một vật lớn chặn ngang đường đi.

Ynanna lại muốn ngửa mặt lên trời mắng Cố Bắc Khôn, cô vừa mới lòi từ trong túi quần ra vài cái bao cao su, hiện tại còn có cái thứ gì đáng khinh như

vậy xuất hiện ở trước mắt đây?

Đó là một cột đá to và thô, Ynanna đại khái nhìn ra có thể là do dòng nước chảy xói mòn tạo ra, theo năm tháng và các thời kì trôi qua dòng nước không ngừng xói mòn thân cột đá, hơn nữa việc ngăn chặn dòng nước đó là điều người ta không thể nào tưởng tượng.

Đỉnh đầu cột đá là một cái nham thạch có hình dạng kì quái và phủ đầy màu đen, cùng với nền đất màu vàng phía dưới có vẻ như là dính chặt với nhau, ở bên dưới còn có một ao nước, đỉnh chóp nham thạch kia tựa hồ là có người đặt lên bên trên chứ không hoàn toàn là một thể.

Nhưng Ynanna nghĩ, rốt cục là người nơi nào mới có thể đem địa hình của nơi này tạo nên cảnh tượng đáng kinh ngạc như vậy, nhìn qua trông cực kì giống với một bộ phận ở hạ thân của nam nhân, chẳng lẽ đây là nơi sùng bái sự sinh sản nguyên thủy?

Ynanna rung mình một cái, cô thực sự chưa có chuẩn bị để nói chuyện cùng người hoang dã, mang theo sự không cam lòng không tự nguyện, cô men theo khe hở nhỏ bên dưới cột đá đang chặn đường để đi ra bên ngoài, sau đó mới chợt bừng tỉnh đại ngộ hóa ra bản thân đang đứng ở trên đỉnh núi.

Mà cột đá thô bỉ hèn mọn cô nhìn thấy trước khi đến nơi này tuyệt đối không có khả năng là do con người tạo ra, bởi vì ngay lúc này đây núi phủ phàng không bằng phẳng dưới chân cô, có rất nhiều khe rãnh ngang dọc tung hoành, giống như bề ngoài của Mặt Trăng là một mảnh đất hoang vắng trải dài đến tận chân trời, mà trên vùng bình nguyên đất vàng này, có hàng vạn cột đá nham thạch giống như vậy đứng sừng sững đón gió không thể đếm hết được, thật giống như có hàng vạn nam nhân đang ra sức điều võ dương oai.

Trước khi Ynanna đến nơi này, truyền thông và internet không ngừng thảo luận thế giới đã sắp sửa tận thế. Trong số những cuốn tiểu thuyết viết linh tinh để giải trí cô cũng có đọc qua mấy quyển.

Tình cảnh đang diễn ra trước mắt, làm cô không khỏi suy đoán rằng liệu có phải tình tiết tiểu thuyết tạo ra biến thành hiện thực hay không, cô theo nước sông chảy xuôi dòng vượt qua mấy thế kỷ, cho nên cuộc sống ở tình cầu của cô mới có thể biến thành kì quái và thê lương như thế.

Cô thậm chí còn đoán bản thân có phải đã bị đưa đến bên ngoài tình cầu, ví dụ như trong tiểu thuyết khoa học viễn tưởng ngân hà liên minh cùng chòm nhân mã tinh vân thứ năm cùng đánh hành tinh xanh.

Ynanna không thể xác định bản thân có phải ở trên địa cầu hay không, cô cũng không biết thần sông vĩ đại thần kỳ vốn không có đưa cô đến tương lai.

Cô không biết cô hiện đang ở trên mảnh đất quen thuộc, chỉ là đã cách xa hơn vạn dặm.

Cô không biết cô hiện đang đứng ở nơi mà tại một ngàn năm sau sẽ bị người Ba Tư chinh phục, lấy tên là Cappadocia, ý nghĩa là vùng đất của những con ngựa xinh đẹp.

Cô không biết lại một ngàn năm sau, đây là nơi vô số giáo đồ Cơ Đốc giáo bị hãm hại đến ảm đạm, từ đó xây dựng một căn cứ địa khổng lồ, chính là Địa Hạ thành, cả một thành thị nằm bên dưới lòng đất vô cùng bí ẩn khó tìm thấy.

Cô càng không biết lại hơn một ngàn năm sau, các đạo diễn có tên tuổi lớn George, Lucas đã tại trên mảnh đất này làm ra một bộ điện ảnh lịch sử kinh điển tên là ——《 Star Wars 》.

Lời tác giả: Giới thiệu bối cảnh một chút:

Sông Hồng bởi vì có chứa hàm lượng chất sắt / thiết cao cho nên nước sông có màu hồng và gọi là Hồng, okie ~ nữ chủ sau khi bò ra bên ngoài khe núi chính là nhìn thấy một dãy núi đá trùng trùng điệp điệp, là nơi duy nhất có diện mạo giống như bề mặt của Mặt Trăng, chính là danh lam thắng cảnh du lịch nổi tiếng được UNESCO công nhận - Cappadocia.

Cho nên là Ynanna sẽ gặp được Vương tử, chính xác mà nói thì cô sẽ đến Hittite trước, phiên dịch tôn trọng ngôn ngữ cổ, kì thực Hittite chính là Hitato trong Nữ hoàng Ai Cập hoặc là Hatti, tùy tiện kêu như thế nào cũng được.

Thỏ: Nana đã leo lên đỉnh núi và nhìn xuống thung lũng Cappadocia, chương sau Nana sẽ có cơ hội sử dụng “ba con sói” vì mục đích sinh tồn và lần lê bò lét băng qua thung lũng Cappadocia đi đến thung lũng bò câu để tìm chỗ ngủ qua đêm.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Biệt thự thời tiền sử

Ynanna đứng ở trên cao nhìn dãy núi hùng vĩ đẹp đẽ mà hoang vắng trước mắt hồi lâu, trong lòng không ngừng nghĩ loạn lên, liệu bản thân nàng có thể tự

mình rời khỏi vùng đất thần kỳ xa lạ này hay không, mà hiện tại, nàng cũng không có chuẩn bị sẵn tinh thần để giao tiếp cùng người hoang dã hay người ngoài hành tinh đâu nha.

Nàng ngẩn người suy nghĩ nhìn mặt trời từ khi còn ở trên cao cho đến khi nó ngã về tây, vẫn chưa có dấu hiệu gì thay đổi.

Có vậy Ynanna mới cảm thấy bình tĩnh một chút, quỹ đạo vận hành của mặt trời không thay đổi, nghĩa là có thể nàng vẫn còn ở trên địa cầu, nhưng biết đâu địa cầu đã bị người ngoài hành tinh xâm chiếm thì sao đây?

Nàng sau khi đi một đường dài từ khe núi lên trên đỉnh núi, cổ họng đã vô cùng khát nước, nàng nhìn thấy dưới chân núi là một khe núi khác rộng lớn hơn, ở đó còn có chút màu xanh lá của cây cỏ, liền nghĩ cách đi nhanh đến nơi đó trước khi trời tối. Nếu không nàng buộc phải quay lại nơi cũ, bằng không thì nàng không khát chết cũng là phiền chán chết.

Đường xuống núi dễ đi hơn rất nhiều, nhưng bởi vì không có người lui tới nên sườn núi cực dốc, chân Ynanna bị cọ xát với đỉnh gầy thể thao theo từng bước chân dần tạo nên cảm giác đau đớn. Nếu như gặp phải tảng đá nhám thạch tương đối bằng phẳng, nàng liền tiến đến leo lên ngồi nghỉ ngơi với dáng vẻ vô cùng chật vật.

Tuy rằng như vậy có vẻ nguy hiểm nhưng hiệu suất lại cao hơn, khi mặt trời chỉ còn lại một đường thẳng ở phía chân trời, Ynanna đã tiến vào trong khe núi sâu.

Dựa vào ánh sáng phát ra từ ánh chiều tà, Ynanna vô cùng thất vọng khi phát hiện trong khe núi sâu cũng không hề có vết chân. Ngoại trừ những vật có tạo hình kì lạ hao hao giống những cột đá nhám phong đáng khinh ở ngoài kia, trong cốc ở khe núi sâu lại không có hoang vắng căn cứ như bình nguyên bên ngoài, mà là một thảm thực vật dày đặc.

Nhưng là so với bên ngoài thì đường đi lại càng khó đi hơn, Ynanna cẩn thận tránh đi những cỏ dại cản đường, đi thẳng vào bên trong.

Nàng không ngừng đi thẳng về phía trước cho đến khi phát hiện một dòng suối nhỏ ở ngoài tảng đá ngay lối ra mới dừng bước chân. Có nước, nghĩa là hôm nay nàng sẽ không chết khát, nhưng nàng lại không dám uống nhiều, hệ tiêu hóa của người hiện đại căn bản không thể ngay lập tức hấp thụ được những nguồn nước ngoài hoang dã.

Ynanna ngồi xổm bên dòng suối cẩn thận nâng nước lên uống hai ngụm, lau mặt, rồi quan sát xung quanh tìm nơi có thể ở qua đêm, đột nhiên nàng phát hiện cách đó không xa có một cái động bên trên một mỏm đá nhám phong, nhưng mà trong tiết trời hoàng hôn dần tối không thể thấy rõ là có dấu vết của con người hay không.

Nhưng dù là không có thì Ynanna cũng đã cao hứng muốn phát điên lên rồi.

Nàng tuy rằng mệt mỏi, nhưng trong nháy mắt cả người lại tràn ngập lực lượng, ba bước cũng thành hai bước chạy nhanh đến phía trên mỏm đá nhám phong, cong thắt lưng chui vào trong sơn động.

Ánh sáng mặt trời tuy không đủ để chiếu sáng toàn bộ bên trong sơn động, nhưng Ynanna vẫn có thể nhận ra ở đây có dấu vết do con người tạo ra. Trong động bố trí vô cùng đơn sơ, đơn giản là đào ra hai cái động nhỏ có không gian giống nhau, liên thông với nhau bằng một vách tường có khoảng hở, bên cạnh còn có thứ nhô ra nhìn như một cái cầu thang nhỏ giản dị. Ở phòng mà Ynanna đang đứng còn có một vật thể bằng đá được tạc sơ sài, tựa như là ghế dựa.

Trên mặt đất được đào ba cái hố có đáy bằng phẳng, bên trong đen như mực, Ynanna đoán đã có người từng dùng nó để nhóm lửa.

Nàng bỗng chốc trở nên phấn chấn, nếu nơi này có người ở lại, như vậy gặp được bọn họ chỉ còn vấn đề thời gian, mà bản thân nàng chỉ cần cố kiên trì cho đến khi tìm được người giúp đỡ là được.

Sau khi hạ quyết tâm, nàng ở trong hai gian phòng đi lại vài vòng, tìm được hai nhánh cây tùng, bó củi đốt cùng một nhóm lá khô. Nàng ôm mấy thứ này về đến trước lối vào gian phòng kia, cho một nhánh tùng vào đáy hố, một cái để ở bên cạnh dự phòng. Sau đó vắt óc nghĩ nhóm lửa như thế nào, đầu tiên là nàng nhặt lên hai cục đá đáy góc cạnh, đánh vào nhau. Nhưng mà cho đến tận khi hai bàn tay bị đá ma sát đến huyết nhục mơ hồ, cũng chưa thấy được một tia lửa.

Ynanna không còn cách nào, lấy ra cây mã tấu Thụy Sĩ tùy thân, dùng phần thân đao bằng thiết đánh vào vách nhám thạch, liền xuất hiện tia lửa, nhưng là chưa rơi xuống trên đồng củi đã tan biến.

Ynanna chưa từng bỏ ý định, lại dễ sát vào một chút, chịu đựng đau đớn trên tay tiếp tục thử, lại thêm nhiều lần thất bại sau đó mới thành công đốt được một đồng lửa nhỏ. Nàng lại sợ gió đêm thổi tắt mất lửa vừa vất vả đốt được, vội vàng đứng dậy và ngồi vào chỗ ở đầu gió che chắn, tay không ngừng đem nhánh cây khô cùng đám lá khô ném vào bên trong.

Nơi quý quái này ngày và đêm chênh lệch nhiệt độ thật lớn, vừa rồi Ynanna đã đem tất cả quần áo cùng xuyên theo mặc lên người vẫn còn run run, hiện tại nhóm thành công đồng lửa mới cảm thấy có chút ấm áp. Nhưng mà cảm giác đói bụng vô cùng khó chịu, tựa như có một cây búa đang không ngừng gõ vào bụng, Ynanna không kiềm chế được vươn tay về phía đồng lá vàng khô, rốt cục vẫn là nắm một nắm ném vào đồng lửa mà không phải miệng chính mình.

Khi trời tờ mờ sáng, nàng bị đông lạnh mà tỉnh lại, phát hiện đồng lửa bởi vì không có người thêm củi đã sớm tắt, bản thân lại cuộn tròn cả người lại một chỗ nằm trên mặt đất lạnh lẽo, bụng đã sớm đói đến không còn cảm giác, cổ họng lại bắt đầu cảm thấy khát.

Ynanna trong bụng trống trơn, đầu vầng mắt hoa, suy yếu bám vào vách tường ngồi dậy. Sau một đêm nghỉ ngơi đầu óc trở nên thanh tỉnh một chút, nàng tự nhủ chỉ cần càng sớm tìm được dấu chân người, càng có cơ hội sống sót.

Nghĩ như vậy, nàng dồn sức vào hai chân cố gắng khiến bản thân đứng lên, chậm rãi men theo hang động có phong cách giống như “khách sạn” thời cổ đại đi ra ngoài.

Sắc trời còn chưa sáng hoàn toàn, gió đêm thổi qua cô đại và thảo điệp phát ra âm thanh “sàn sạt” dị thường khiến người nghe túng quẫn, Ynanna lại không rảnh bận tâm, nghỉ hoặc nhìn con đường phía trước ở bên ngoài khe núi sâu, nàng sợ dẫm vào vết xe đổ ngày hôm qua một đường muốn chết khát, trong son động lại không tìm ra chai lọ gì có thể dùng. Nàng rồi rầm suy nghĩ một chút, lấy trong túi quần ra vài cái bao bạc.

Chấm bi, hoa văn, dạ quang nàng đều để qua một bên, cuối cùng bất đắc dĩ chọn một cái có vị dâu tây, xé túi bạc, để vào suối nước rửa sạch sẽ những thứ thuốc bôi trơn được dính vào bên trong, sau đó hứng đầy nước vào trong, tạo thành một cái “túi nước”, mang theo bên người.

Mặc dù nhìn những thứ bao cao su này cùng những tảng đá nhám thạch đáng khinh kia nhìn qua thật xứng đôi, nhưng tại thời điểm sinh tồn ở nơi hoang dã, nó vẫn còn có thể trọng dụng được.

Nhất thời oán giận của Ynanna đối với Cổ Bắc Khôn giảm đi đôi chút, nhưng sau đó nghĩ tới anh ta chính là đầu xỏ gây nên tất cả mọi chuyện, nàng lại không nhịn được hung hăng phi nhổ hai tiếng cái tên ác ôn hiện không rõ sống chết kia.

Vận khí của Ynanna ở ngày thứ hai có vẻ tốt hơn, nàng men theo khe núi sâu đi càng lúc càng xa, những hang động nhám thạch xuất hiện càng ngày càng nhiều. Thậm chí Ynanna nhìn thấy ở ven đường có một cái cửa động tương đối lớn, bên trong có vài cái son động tựa như những “biệt thự thời tiền sử”, điều này làm cho nàng càng kiên định với ý tưởng tìm đến nơi có người.

Qua giữa trưa trời đúng là oi bức không chịu nổi, Ynanna bị mất nước vô cùng lợi hại, bởi vì đường máu trong cơ thể quá thấp nên ngay cả đi cũng lung lay không vững, trước mắt không còn nhìn rõ, nàng mơ hồ nhìn thấy được vài giàn nho nghiêng nghiêng vẹo vẹo.

Nho sớm đều đã bị hái gần hết, chỉ còn lại một ít lưu lại ở trên cao, cơ hồ đã bị phơi khô hết nước, lớp da bên ngoài cũng khô nứt cả, Ynanna nhón chân lên cố gắng hái xuống tất cả những lạn nho đã khô quắt kia, cũng không có để ý cổ mùi hôi gay mũi, dùng “túi nước” rửa qua loa cho sạch, liền nhắm mắt cho vào miệng nuốt.

Ynanna thật sự là đói gấp đến muốn hồng, sinh ra ở xã hội văn minh hiện đại nàng khi nào thì ăn qua những thứ mốc meo đến biến chất như vậy. Để tránh bản thân vì buồn nôn mà nôn ra, nàng liền ăn cũng không ăn mà trực tiếp nuốt xuống.

Từ xưa đến nay trên vùng cao nguyên này chủ yếu đều sản xuất những hoa quả có nhiều nước tươi ngon, vị thật tuyệt vời, chỉ tiếc Ynanna hiện tại không có lộc ăn.

Sau khi ăn qua loa cho no bụng, lạn nho cũng không còn. Ynanna bắt đầu tính toán xem đêm nay sẽ nghỉ ở nơi nào, cho đến lúc màn đêm buông xuống thì nàng đã men theo khe núi sâu đi được gần một ngày, nhưng vẫn không có dấu hiệu của người nào thường lui tới, phẳng phất giống như cả vùng đất rộng mênh mông vô bờ này chỉ có bản thân nàng là người sống. Loại cảm giác này cho dù là đang đi giữa ánh mặt trời ban trưa của mùa hạ, cũng làm cho người ta lạnh run đến sồn tóc gáy.

Nàng vừa hướng các vị thần phương đông hay phương tây nào đó không biết tên khẩn cầu giúp nàng mau chóng gặp được người nào đó, vừa đánh giá cái “khách sạn” mà đêm nay nàng sẽ nghỉ ngơi ở đó.

Bởi vì các hang động nhám thạch xuất hiện càng ngày càng nhiều, Ynanna càng có cơ hội lựa chọn đường sống. Nàng nhìn trúng một cái hang động gần sát vách đá có thể dễ dàng trèo lên kia. Xem ra chủ nhân của hang động này thật có nhiều tinh thần dựng nhà ở, cửa ra vào cao thấp cùng lối đi bên sườn dốc làm rất tốt, ngẫu nhiên còn có thể đoán ra được có vài phòng sinh hoạt. Trừ bỏ căn phòng trước mắt Ynanna nhìn quá giản dị cùng các hồ dùng để nhóm lửa vô cùng thô thiển, nàng phát hiện chủ nhân động này còn ở trên vách tường tạo ra mấy cái động nhỏ, tiện để đặt nây nọ.

Ynanna bĩu môi, động này chẳng lẽ còn có củi gạo dầu muối và các chai lọ cần dùng giá để đồ sao? Nhưng rõ ràng cả một đường đi tới, lúc đầu nàng còn nghĩ muốn vơ vét một chút, nhanh chân đi qua vài cái động, lại nhìn thấy trong động chỉ có bốn bức tường, sạch sẽ gọn gàng như bị nước lớn cuốn qua.

Chẳng lẽ người sống ở động này là người giai cấp tư sản sao?

Sắc trời vẫn còn sớm, nàng thừa dịp ánh sáng của mặt trời vẫn còn chiếu rọi, quan sát trước sau hang động nhiều lần. Cũng là hai gian phòng, nhưng phòng bên trong phía sau không phải là vách tường mà là một khoảng không trống rỗng, Ynanna sau khi chui ra ngoài thì phát hiện ngoài động có một nơi để đặt chân, đối diện là vách tường của khe núi sâu. Nhưng chỗ vách tường nhám thạch kia khác xa so với những chỗ khác, tảng đá được làm cho trở nên vô cùng bằng phẳng, bên trên được đào thành những hình lục giác lớn nhỏ khác nhau, nhìn giống như tổ ong.

Ynanna trong lòng cảm thấy kỳ quái, nhưng lại không nhìn ra vách tường nhám thạch giống như tổ ong này có công dụng gì, hiện thời việc cấp vách chính là nghĩ cách nhóm lửa lên, bình an vượt qua đêm thứ hai.

Nghĩ đến đây, Ynanna lại cảm thấy đói bụng, nàng hoài nghi không biết ngày mai liệu có thể tìm được vài lạn nho giống như hôm nay không, tùy rằng hệ tiêu hóa trong bụng rất kén chọn, nhưng nếu trước mặt lại xuất hiện một thứ như thế, đối với tình huống hiện tại đang gặp rủi ro chật vật đến không thể chịu nổi của Ynanna mà nói chính là trần tu nỡ thực.

Nàng quan sát cái “khách sạn” mộc mạc như hai bàn tay trắng, thật vất vả mới tìm ra một cái bình từ trong góc xó. Nghĩ đến bản thân đã mấy ngày

không có rửa mặt sạch sẽ, ban đêm gió lạnh cũng có thể uống một ít nước đã nấu chín để ấm bụng, nghỉ rồi nàng lấy cái bình để đứng lên rồi nhìn xem.

Sau khi Ynanna lấy nước trong “túi nước” đổ vào cái bình, đang muốn lặp lại trò cũ, trước khi trời tối phải nhóm được đồng lửa, thì nàng nghe được ở phía dưới truyền đến một trận tiếng chuông du dương cùng tiếng chân của động vật, cũng xen lẫn tiếng nói chuyện nghe không rõ nội dung.

Ynanna đặt cái bình tựa vào trên tường, đang định bước ra cửa động ở gian ngoài quan sát bên dưới, bên tai lại nghe được tiếng bước chân nhanh nhẹn mạnh mẽ hướng bên trên trèo lên.

Trong nháy mắt đó, trong lòng Ynanna không ngừng nghĩ ra mọi loại tình huống, mắt thấy tiếng bước chân đang đến gần, liền biết nhóm người xa lạ đó đã nhìn trộm gian phòng ở nàng lựa chọn tối nay. Hiện tại mặt trời cũng sắp xuống núi, nàng cũng không biết lai lịch của đối phương, Ynanna cắn cắn môi nhặt lên tiểu đao của bản thân rồi chui vào phòng trong, thẳng đến khoảng thiên nhiên trống rỗng ở phía sau, liền đến núp sau một vách đá nhỏ nhô ra ngoài.

P phía dưới tiếng người càng lúc càng ồn ào, còn rất nhiều tiếng kêu của động vật và tiếng vật nặng đập xuống mặt đất, vị khách không mời mà đến đã tiến vào hang động, mà không phải chỉ có một người, Ynanna gắt gao nắm chặt tiểu đao, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nàng không biết thứ đang chờ đợi bản thân là gì, chẳng lẽ là dị nhân?

Cầu trời, đừng cho nàng gặp những chiến sĩ khát máu.

Lời tác giả: Công dụng lớn nhất của “ba con sói”: có thể dùng để chứa nước lúc cần thiết.

Vương tử chương sau sẽ xuất hiện, điểm mấu chốt ở đây là gian phòng này là của ai nha~

Tầng đá tổ ong kỳ thực chính là dùng để nuôi dưỡng bò câu, đây là nhà của ai đại khái mọi người cũng đoán được đi?

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Bị phát hiện

Ynanna cả người kề sát vách đá, ngồi xổm ở trên khoảng sân nhỏ, lỗ tai áp sát vào trong nghe ngóng, muốn biết những người từ bên ngoài xâm nhập vào này rốt cục có lai lịch thế nào. Nếu là người tốt, nàng liền nhảy ra cầu cứu, nếu vận khí không tốt có khả năng nàng sẽ ở ngoài đây hứng gió lạnh cả đêm.

Nghĩ đến đây, Ynanna bỗng nhiên đối với những người đột ngột xuất hiện này nghiêng răng nghiêng lợi một phen.

“Vương tử, xin ngài cẩn thận.” một giọng nói khàn khàn của thiếu niên truyền đến, kèm theo đó là tiếng bước chân “loạt xoạt”, hình như có người đi qua cái vách ngăn của gian ngoài chui vào phòng trong.

Ynanna sững sốt, người này dùng ngôn ngữ gì nàng không biết, nhưng bản thân lại có thể nghe hiểu, mặc dù là phải cố gắng hết sức, phải ngưng một chút mới có phản ứng. Cái loại cảm giác này thật giống như người nghe được là nhờ thính lực tốt, tuy rằng có thể nghe hiểu, nhưng là vì không phải tiếng mẹ đẻ cho nên phải ở trong đầu suy nghĩ một chút.

Chưa nói đến việc ngôn ngữ này Ynanna chưa từng nghe qua, cho dù là thần sông có rộng lòng ban cho nàng phép thuật kỳ diệu, thì đầu óc con người cũng không thể thích ứng nhanh như vậy.

Sau khi Ynanna sững sốt, mới ý thức đến trong nhóm người kia có một người gọi là vương tử.

Vương tử? Nàng chỉ từng thấy qua Ả rập vương tử, vương thất Châu u vương tử ở trên mạng, nhưng căn cứ theo những phỏng đoán này nàng không thể tưởng tượng về tình cảnh của bản thân, chẳng lẽ là vương tử của một tiểu hành tinh ngoài hệ ngân hà kia sao?

Nàng liều mạng áp vào vách đá nham thạch không dám thò đầu ra, chỉ có thể sống chết nương theo ánh sáng lờ mờ trong phòng liếc mắt nhìn xem, chỉ thấy đang kéo lê trên mặt đất là một mảnh áo choàng tuyết trắng được bóng lửa ánh vàng soi rọi.

Ynanna tự thuyết phục bản thân, đã là người mặc áo choàng, hẳn nên là Ả rập vương tử. Ả rập vương thất tuy rằng con cháu đông đúc, nhưng người người đều là tuấn nam mỹ nữ, chờ bản thân xác định không có gì nguy hiểm sẽ chạy ra hướng bọn họ cầu cứu, nói không chừng còn có thể cùng soái ca vương tử chụp ảnh chung lưu niệm.

Nàng mãi miên man suy nghĩ, nhưng vô tình lại đem gió đêm có thể thổi đông lạnh chết người quăng ở sau đầu quên mất.

“Luka! Đây là nhà của người?” một thanh âm của nam tử cất lên hỏi, thanh âm kia giống như thanh âm của dòng suối chảy róc rách mà Ynanna đã từng

nghe qua ở trong rừng, âm luật mạnh mẽ, một câu hỏi đơn giản như vậy nhưng xuất phát từ hấn lại phảng phất tựa như những người mặc quần áo duyên dáng đọc diễn cảm thơ ca trên truyền hình, nhưng mà giữa những câu chữ lại ẩn chứa một phần cao quý uy nghiêm, cơ hồ làm cho người ta hận không thể không quỳ ở bên chân hấn mà đáp lời.

Ynanna vừa nghĩ, quả nhiên liền có người quỳ xuống, người tùy tùng trẻ tuổi gọi là Luka kia “phanh” một tiếng rõ ràng lưu loát quỳ gối bên chân vương tử đáp lời:

“Vương tử điện hạ, chủ nhân của ta, cảm tạ ngài đại giá quang lâm”

Vị vương tử kia cũng không có ý bảo hấn đứng dậy, lại còn hỏi một câu: “Tại sao một đường đến đây không thấy những người khác đâu?”

Luka vội vàng ngừng đầu đáp lời: “Vương tử điện hạ, một tháng trước ta nhận được mệnh lệnh của ngài, trước khi khởi hành đi Hattusa, có thương nhân Ashur tìm đến quan giám sát báo cáo ở phía đông phát hiện tung tích của bọn người Khurrites còn sót lại (là dân của vương quốc Mitanni đã bị Hittite tiêu diệt). Quan giám sát ra quyết định rất nhanh, yêu cầu mọi người trước khi mùa đông đến phải mang theo hoa quả lương thực đã thu hoạch được đi Địa hạ thành trước, để tránh cho công sức một năm kiếm được toàn bộ bị người Khurrites cướp bóc.”

Vương tử không lên tiếng, nhưng lại có một giọng của nam tử trung niên trả lời: “Luka, ngươi cũng có điểm quá nhất gan đi, vương tử cũng không có trách tội ngươi mà. Quan giám sát làm vậy cũng chỉ là đề phòng hoạn chưa xảy ra, nếu như để người Khurrites bao vây bốn phía cướp bóc một phen rồi rồi đi thì năm nay các ngươi lấy cái gì để tiến cống đến vương thành? Vương thế nhưng thích nhất rượu nho được sản xuất ở nơi này, nếu toàn bộ rơi vào tay người Khurrites, còn không phải muốn vương nổi giận?”

Luka vội vàng dạ, thế nhưng vương tử không quan tâm vấn đề nho mà lại hỏi: “Người toàn bộ đều đi xuống Địa hạ thành, vậy còn có người trông nom bò câu sao?”

“Có, có.” Luka chỉ ra bên ngoài: “Nơi đây là trạm trung chuyển của tất cả bò câu được sử dụng để các thám tử đưa tin của nước ta, ta còn yêu cầu quan giám sát mỗi ngày đều phải phái người đến chăm sóc tổ bò câu, kiểm kê số lượng, trông chừng cẩn thận, xin vương tử yên tâm”

Nói xong lại cúi đầu bái xuống, cho đến tận khi cái trán áp xuống đến trên sàn đất đầy cát, mới không cảm thấy hổ thẹn với sự phò thác của vương tử.

Ynanna thật vất vả mới hiểu rõ hết nội dung bên trong, thế mới hiểu cái tảng đá lớn hình tổ ong ở ngoài kia thì ra là chuồng bò câu, nhưng mà cái người trẻ tuổi bên trong kia tại sao lại hạ thấp bản thân như thế, mà đầu năm nay thế nhưng còn có gián điệp dùng bò câu đưa tin để truyền tin tức, Ynanna nghĩ như thế nào cũng không thấy hợp lý, thân thể bỗng nhiên cứng đờ, nhẹ nhàng rút đầu trở về, cuộn mình tựa vào trên bãi đá ở ngoài sân.

Nhưng nàng lại không biết bản thân vì thế mà vô tình để lộ hành tung.

Sau khi vương tử trầm mặc hồi lâu, lại hỏi Luka: “Tất cả mọi người đều đã đi Địa hạ thành?”

“Đúng vậy.” Luka không rõ tình huống đáp: “Quan giám sát lúc rời đi sẽ kiểm tra số người, còn yêu cầu quân phòng vệ cam đoan không để lại bất kì người nào trong thôn trang, để tránh bị người Khurrites bắt lấy và tiết lộ vị trí của Địa hạ thành. Hơn nữa cho đến mùa xuân năm sau, ngoại trừ binh lính được quan giám sát cử đến cho ăn và chăm sóc bò câu đưa tin, thì không thể có người từ địa hạ thành đi ra.”

Vương tử gật gù đầu, lại nhìn về phía vách tường ở một bên, Luka cảm thấy kỳ quái cũng nhìn qua xem, nếu không phải Hazas tướng quân ném cho hấn một cái ánh mắt giữ im lặng, hấn đã muốn kêu to lên.

Hấn vừa mới bẩm báo với vương tử nơi này không có một bóng người, hiện tại tình huống này xảy ra tựa như hấn tự tát vào mặt mình.

Thời tiết ở thung lũng bò câu luôn khô ráo, cho dù là một tháng trước hấn quên dọn dẹp sạch sẽ trong nhà, thì bình chứa nước cũng sớm nên cạn mới phải. Nhưng lúc này, cái bình đang an ổn tựa vào cạnh tường ở kia, trên mặt còn lưu lại dấu vết một mảng ẩm ướt, rõ ràng là vừa có người cho nước vào bình.

Luka nuốt một ngụm nước miếng, dần dần lấy lại bình tĩnh. Hấn hiểu rõ gian phòng của chính mình nhất, trong phòng vốn chỉ có bốn bức tường, nơi mà người có thể trốn chỉ có một, hiện tại lối ra đã sớm bị binh lính canh gác, như vậy vị khách không mời mà đến kia chỉ có thể đang ở ngoài động, chính là trên khoảng sân nhỏ mà bản thân hấn dùng để nuôi và chăm sóc bò câu.

Hấn nhìn về phía vương tử, thấy vương tử gật đầu với hấn, liền giống như một chú nai con linh hoạt nhảy bật lên trên vách đá, nắm chặt thanh đoản kiếm bằng đồng tiến đến gần cửa hang, trong lúc đó không hề phát ra một tiếng động nào, đủ để cho thấy hấn đã được huấn luyện bài bản.

Ynanna hiện đang vắt hết óc suy nghĩ làm thế nào sống sót qua đêm nay, mặc kệ nàng cố gắng kéo quần áo che kín người như thế nào, gió đêm lạnh lẽo vẫn cứ giống như một cái máy quạt gió thổi đến trên người nàng, làm cả người nàng lạnh cóng gần như chết lặng.

Ngay tại lúc Ynanna chà sát tay hã hơi giữ ấm, nguy hiểm đang cận kề bên người cũng không cảm giác được, nàng đột nhiên bị người nắm lấy cổ áo, túm lên cao tựa như đang xách một con gà tím vào bên trong và ném xuống đất.

Nhưng vào thời khắc sinh tử nàng lại phản ứng cực nhanh, trong nháy mắt bị ném lên trên mặt đất thân người liền hướng về phía trước lăn một vòng kịp thời né tránh mũi nhọn của thanh đoản đao bằng đồng vùng tới, vội vàng quơ tay lung tung bắt được một bó củi đốt ở cạnh tường chặn lại nhát đao thứ hai vùng tới liền sau đó.

Thanh đao bằng đồng không đủ sắc bén, không thể chém đứt bó củi đốt. Nhưng với sức lực quá lớn kia, vẫn là làm cho Ynanna cả người suy yếu bị chế

trụ ở trên mặt đất.

Ynanna nằm vật trên đất không ngừng há mồm thờ dốt, đầu óc hỗn loạn trước mắt tựa như sao bay đầy trời, ngay cả kẻ tập kích là ai cũng không nhìn rõ, lại càng không có khí lực để đứng lên, chỉ còn chờ đối phương bổ xuống một đao liền sẽ mất mạng. Nhưng lại cố tình trong thời khắc chỉ mảnh treo chuông kia, bụng nàng lại không biết tốt xấu liên tục vang lên âm thanh “Co o o”. Sau đó nàng lại nghe được tiếng nam tử cười nói: “Luka, dừng tay.”

Ynanna lúc này mới ý thức được người lấy đao chém nàng chính là chủ của gian phòng, nghĩ một chút ở nước Mỹ thế nhưng còn cho phép chủ nhà có quyền nổ súng bắn kẻ xâm nhập, bản thân nàng thế này nếu bị giết chết cũng không phải oan uổng.

Luka lo lắng nhìn vương tử, trong đầu không hiểu vì sao vương tử không cho bản thân hạ độc thủ, người Khurrites còn sống sót luôn đối với quốc gia của họ như hồ rình mồi, mà người có quyền thừa kế vương vị xếp ở vị trí thứ hai công chúa Mitamune lại mất tích ở Ai Cập, quốc gia hiện tại đang loạn trong giấc ngoài, loại phản tử khả nghi xuất hiện lúc nửa đêm này, nên một đao kết liễu để phòng trừ tai họa đáng tiếc về sau.

Ynanna hiểu rõ bản thân tạm thời có thể bảo toàn tính mạng, nói không chừng có thể thỏa thuận tìm được đường sống.

Nàng đang muốn chống người đứng dậy, lại chạm đến một mảng ẩm ướt, vừa nhìn mới biết cái bình lúc này chính bản thân đổ nước vào đã sớm bị lộ, mà nó chính là thủ phạm bán đứng bản thân nàng.

Ynanna sau khi hiểu rõ liền trừng mắt nhìn người đứng ở phía trên bản thân nàng, cái tên tiểu tử kia còn không chịu hạ bả đao, hẳn thế nhưng còn có vẻ mặt bất mãn, tựa như không thể giết được nàng là vô cùng ủy khuất, nàng vừa mới nghĩ muốn mắng to một tiếng, người cái tên nghèo đáng chết ngàn vạn lần này ngay cả cái bình duy nhất trong nhà cũng phá bẽ được.

Nhưng là khi thanh âm ra khỏi miệng, lại chỉ phát ra tiếng ú ớ như tạp âm, tựa như cái thứ Anh ngữ phổ biến nàng vốn đã học rất nhiều năm nhưng tại lúc này lại không thể nào mở miệng nói ra như những người khác.

Chính tại lúc nàng không biết làm sao mở miệng, chỉ nghe thấy thanh âm nhẹ nhàng tao nhã của nam tử vang lên, nhưng lại làm cho nàng kinh hãi đến lông tơ dựng thẳng: “Luka, đem nàng đến cho ta xem.”

Ynanna chưa kịp phản kháng, đã bị Luka túm lấy tóc đem nàng kéo tới trước mặt vị vương tử kia.

Người gọi là “Vương tử” đứng ở trong chỗ tối, da đầu Ynanna bị kéo đau nên không thể nhìn rõ bộ dáng của hắn, cũng không nhìn thấy vẻ mặt của hắn, chỉ nhìn thấy trước mắt bản thân lúc này là một khoảng vải dệt trường bào màu trắng thêu chỉ vàng uốn lượn, trong lòng Ynanna không tự chủ bỗng dâng lên cảm giác sợ hãi.

Nàng nghe thấy người nam tử trước mặt nói với người nam tử trung niên: “Lấy cây đuốc đến đây.”

Lập tức có một binh lính đang bảo vệ cửa ra chạy vào nói: “Hazas tướng quân, cây đuốc ngài cần đây.”

Lão tướng quân kia cũng không cần chờ vương tử ra lệnh, liền bảo người kia tiến tới chế trụ tay chân Ynanna, bản thân thì đưa mặt nàng hướng tới gần vương tử, đưa cây đuốc đến cách mặt của Ynanna không đến một ngón tay, làm Ynanna sợ đến mức lộn xộn lập tức muốn đứng lên, nhưng nàng làm sao chống lại nổi khí lực của hai nam nhân.

Nàng sợ tới mức muốn kêu cũng không kêu được, nhiệt độ của cây đuốc áp tới như muốn nướng mặt nàng, cảm giác nóng rất gần như muốn thiêu cháy da thịt nàng.

Ynanna hoảng sợ mở to hai mắt, nước mắt dâng trào trong đôi mắt phân biệt trắng đen rõ rệt kia, nhưng lại kìm nén không rơi lệ.

Nàng trở mắt nhìn vị vương tử tôn quý kia đưa mắt đến, ánh mắt lãnh khốc đánh giá nàng từ đầu đến chân, lại còn nhìn kỹ gương mặt của nàng, rồi bảo Hazas tướng quân kiểm tra xem nàng có giấu thứ gì ở trong quần áo và tay chân không.

Ynanna sợ tới mức tay chân chết lặng, nàng cũng biết hiện tại chỉ có thể phối hợp theo, bằng không ba nam nhân kỳ lạ này và nhóm binh lính vừa rồi đến đây, mỗi người một kiếm cũng đủ cho nàng chịu đau đớn thống khổ đến chết.

Mà hiện tại nàng rốt cục nhìn thấy rõ vị vương tử kia, mái tóc của hắn có màu bạc tựa như ánh trăng đang soi sáng bên ngoài trời kia, ánh mắt màu vàng so với hồ phách còn muốn lấp lánh hơn, còn có khóe miệng đang mỉm cười lạnh lẽo tựa như gió đêm đang thổi trong thung lũng.

Cả đời này đây là lần đầu tiên Ynanna nhìn thấy có nam nhân như vậy, vừa gặp đã làm cho người ta động tâm, gặp lại liền làm cho người ta sợ hãi.

Lời tác giả muốn nói: Nana xác thực vận khí không tốt chạy đến ngay nhà Luka, vừa vận bị bắt, hahaha~

Người Khurtites vương quốc Mitanni chính là quốc gia của vị hắc thái tử trong 《Dòng sông huyền bí》, các bạn trẻ có nhớ cái người đã si tình với tỷ tỷ của chính mình không?

Lại nói ngôn ngữ của Hittite vốn có tận tám loại, chúng ta nên tạm quên đi vấn đề về ngôn ngữ, Carol và Yuri làm sao hiểu, hay Nana làm sao hiểu đi (tiếng Hittite, tiếng Lô Duy, tiếng Palaic, tiếng Khurrites, tiếng Ashur cùng với các tiếng ngôn ngữ của người dân bản địa vùng Anatolia).

Nhận xét về Luka: mặc nam trang suốt ba mươi năm, không phai màu không có nếp nhăn không sợ hư hỏng, quan trọng nhất là có thể mặc đến chết (Chú thích: Hần chưa từng thay đổi quần áo...); được nuôi dưỡng suốt ba mươi năm, dùng để làm gián điệp, khi chủ tử tán gái làm người giữ cửa một bước không rời, khi đi lữ hành là công cụ truyền tin thiết yếu.

Thở: Chương sau trong lúc tính toán tìm đường sống cho bản thân, bạn Y đã vô tình để vương tử trông thấy ánh mắt giảo hoạt của cô. Lại một lần nữa bạn Y bị đem ra làm trò tiêu khiển, cùng Luka ngoạn cho chúng nhân xem.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Hóa thành nữ nhân cam điếc đến từ dị quốc

Nhưng vị vương tử anh tuấn bất phàm này lại hiển nhiên không có lòng thương hại, hần dường như rất thích ý muốn nhìn thấy bộ dáng sợ hãi nước mắt giàn dụa của nữ nhân xa lạ này.

Không đề tâm đến cây đuốc đặt kề bên mặt Ynanna, hần có vẻ hứng thú mở miệng nói: “Ta từng nghe Labaru lão sư đề cập qua, ở một nơi nằm ở rất xa về phía Đông, xuyên qua rừng rậm Lebanon cùng thành Ashur và thành Babylon, là nơi mà ngay cả Labaru lão sư cũng chưa từng đặt chân tới. Dựa vào ghi chép của hoàng gia Harappa (Ấn Độ ngày nay) ghi lại, nếu vượt qua một dải núi cao vô cùng hiểm yếu, băng qua dòng sông Xích Hoàng chảy xiết, sẽ nhìn thấy một quốc gia có thể sản xuất ra vải dệt tinh diệu nhất trên đời.”

Hazas cùng Luka hiển nhiên không nghĩ tới vương tử sẽ nói đến chuyện này, khi Ynanna nghe vào trong tai thì tâm cũng không tự chủ đập loạn nhịp cả lên.

Vương tử chăm chú nhìn gương mặt của Ynanna, tuy rằng không quá chắc chắn nhưng vẫn tiếp tục nói: “Theo Harappa quốc ghi lại, ở phía Đông của quốc gia bọn họ, nơi mà chúng ta chưa bao giờ đặt chân tới, thật sự có một quốc gia như vậy. Có thể làm ra những đồ vật vô cùng tinh mỹ và không lồ bằng đồng đen, lại có thể sản xuất ra rượu ngon, chăn nuôi dê và trâu bò, bọn họ có thể chế tác ra những vải dệt so với lông chim còn nhẹ hơn, cho dù có tiền cũng không thể cầu được. Mà người nơi đó có dáng người bé nhỏ, làn da màu ngà, tóc đen mắt đen, tay chân linh hoạt, tâm tư xảo diệu.”

Nếu không phải có cây đuốc đặt sát bên mặt, Ynanna nhất định sẽ nhảy lên hô to: Vương tử ngài thật sự là có kiến thức uyên bác nha, cảm tạ ngài đã ca ngợi nhân dân Thiên triều!

Hazas tướng quân cũng cẩn thận quan sát gương mặt của Ynanna, miệng lẩm bẩm nói: “Vương tử, người này chẳng lẽ theo như lời Labaru đại sư nói chính là từ quốc gia ở phương Đông đi đến nước ta?”

“Việc này chỉ sợ cần Labaru lão sư tự mình xem qua mới biết được.” vương tử ngồi trở lại trên cái ghế đá duy nhất trong gian phòng, tinh tế suy nghĩ một chút mới nói tiếp: “Người xem cách ăn mặc trên người nàng, y phục và trang sức so với hai bên bờ Đại Lục Hải (Địa Trung Hải ngày nay) đều không giống, chỉ sợ thật sự là từ nơi xa xôi mà đến. Nhưng cũng không có đạo lý một cái nữ tử đơn độc có thể tự mình vượt qua từng ấy quốc gia đến nơi này, nàng dường như không thể nói chuyện, chẳng lẽ là bởi vì câm điếc nên bị các thương nhân bán đến đây làm nô lệ dị quốc?”

Nói như vậy có vẻ khá là hợp lý, liền ngay cả Hazas tướng quân cùng Luka cũng gật đầu đồng ý.B.u.n.n.y

Ynanna nghĩ đến vừa rồi bản thân nàng ở bên ngoài nghe lén chuyện của Địa hạ thành và việc nuôi dưỡng bồ câu đưa tin, lại ý thức được vương tử đang nghĩ bản thân nàng là người câm điếc, mà người câm điếc thì không có cách nào tiết lộ bí mật, liền quyết định chú ý kỹ ngăn chặn âm thanh phát ra từ miệng của chính mình. Nếu không có khả năng để lộ bí mật, có lẽ bọn họ sẽ bỏ qua cho nàng cũng không chừng.

Nghĩ đến đây nàng liền khôi phục tinh thần, giả vờ vô tội nhìn ngắm chế phục của ba người nam tử, có lẽ làm một người câm điếc lại nghe lời thuận theo có thể chiếm được cơ hội sống sót.

Vương tử luôn luôn là người đứng trên vạn người, lớn lên dưới sự dạy dỗ của đế vương, luôn phải ứng phó với những hoàng thân quốc thích lòng dạ khó lường và những đại thần âm hiểm cáo già, cặp mắt trắng đen rõ ràng ẩn chứa kinh hi cùng giảo hoạt kia của Ynanna, liền ngay cả một cái chớp mắt cũng không cách nào thoát được khỏi ánh mắt của hần.

Nhưng cả đoạn đường đi không có gì thú vị, trong lòng hần lại vì mọi việc của bản thân mà lo lắng, không tránh khỏi sinh ra cảm giác buồn chán.

Nghĩ vậy, hần hất cằm ý bảo buông ra nữ nhân đang nằm trên đất, sau đó hướng Luka phân phó: “Người nữ tử này thân thủ cũng coi như nhanh nhẹn, nếu không phải là sắp chết đói, chỉ sợ là còn có thể đỡ được mấy chiêu của người, đi lấy vài cái bánh bột ngô đến đây.”

Ynanna vừa thoát khỏi kiểm chế, liền sử dụng tay chân chạy đến góc tường cách xa ba người nam tử nhất, cảnh giác nhìn đám người xa lạ đột nhiên xuất hiện lúc nửa đêm.

Ngoại trừ cái tên tuần tú liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra là vương tử có xuất thân không tầm thường kia, đứng bên người hần còn có hai người tùy

từng một già một trẻ, người trẻ tuổi kia vẫn còn là thiếu niên, đáng người tinh tế, mái tóc màu lá cọ cột gọn ở sau đầu, mặc áo ngắn cùng áo choàng được chế tác từ vải thô, giữa ban đêm lạnh lẽo như vậy còn để lộ hai bắp đùi, Ynanna cũng không có nhìn thấy quần lót tồn tại, nhất thời bị một màn vô tình để lộ ra cảnh sắc bên dưới hạ thân của nam nhân làm cho hoa mắt.

Còn người lớn tuổi kia không có gì đặc sắc, chính là đôi mắt sắc bén tựa như điều hâu không hề buông tha nhất cử nhất động nào của Ynanna, tựa hồ chỉ cần nàng làm ra động tĩnh gì, liền có thể bay nhanh đến bắt lấy vết hầu của nàng.

Lối ra duy nhất đã bị một đám binh lính mặc giáp đeo kiếm canh giữ cẩn thận, Ynanna phát hiện chỉ có cái lỗ nhỏ lúc trước nàng từng trốn chính là lối duy nhất có khả năng chạy thoát.

Nhưng là trừ khi nàng có thể quyết tâm liều mạng cừu tử nhất sinh nhảy xuống, nếu không chính là cảm cảm chắc cái chết.

Người thiếu niên lộ đùi kia nghe lệnh đi ra ngoài một lát lại trở về, cầm cái bao bố trên tay đi về phía Ynanna, Ynanna không có cách nào khác chỉ có thể tiếp tục lui về phía góc tường, cho đến khi mã tấu Thụy Sĩ lạnh lẽo nằm ở trong túi đâm đến bên hông nàng, nàng mới nhớ tới bản thân còn có một cái vũ khí có thể một dao giết chết người như vậy.

Nếu tình huống thật sự nguy cấp, nàng cũng chỉ có thể dùng đến nó.

Ynanna đã co tay đụng đến bên hông, nhưng không nghĩ tới người thiếu niên kia vốn không có hứng thú chỉ đánh giá thân thể và mặt của nàng có vẻ vô cùng bẩn, cho nên không có tới gần, mà đem bao bố trong tay ném tới trước mặt Ynanna.

Bao bố rơi xuống đất dấy lên một trận bụi bặm, tạo ra một tầng ánh lửa mờ nhạt lấp lánh, làm cho những cái bánh màu trắng từ bên trong lăn ra tựa như vàng rực rỡ sáng lên.

Ynanna vừa trông thấy đồ ăn bình thường liền cảm thấy một trận đầu vàng mắt hoa, cũng không quan tâm thứ này là ai đưa tới, có an toàn hay không, trong bụng như có con sâu tham ăn đang vô cùng hưng phấn khát khao, nàng liền cầm bánh lên vồ vồ qua loa lớp bụi bên trên, liền nhét vào trong miệng.

Bánh bột ngô kia nhìn qua không có gì đặc biệt, lại vừa vặn đã được nướng qua, mang theo hương vị vô cùng ngon miệng, bên trong lại có một thứ trong veo mềm mại có cổ hương vị của mật nhân nhạt, dạ dày của Ynanna đã lâu chưa có hoạt động, mới vừa ăn hai cái bánh bột ngô một lát đã bị tắc nghẽn, tuy rằng bị nghẹn đến trợn trắng mắt, nhìn chặt vật không chịu nổi, nhưng nàng cũng không muốn lãng phí một chút nào. Cat

Người thiếu niên tên là Luka đứng ở bên cạnh mặt không có biểu cảm quan sát, ngầm cho phép Ynanna tiếp cận cái bình nước đã bán đứng nàng khi nãy kia, đem nước còn thừa lại ở bên trong một hơi uống sạch.

Ynanna suy nghĩ rất đơn giản, liền tính đây là bữa ăn cuối cùng trước khi bị phán quyết tử hình, nàng cũng không muốn làm một con quỷ chết đói, mặc kệ thế nào chỉ cần ăn no có lại khí lực, chính là lại có cơ hội để giãy dụa tìm đường sống.

Quả nhiên khi vương tử kia thấy tay chân nàng đã khôi phục một ít khí lực, tư thế ngồi dưới đất cũng không phải hữu khí vô lực như trước, liền phản phó Luka: “Thử lại xem!”

Ynanna trải qua lần đánh lén lúc nãy, liền biết bản thân cho dù có phòng bị tốt cũng vô dụng. Người thiếu niên trước mắt này chính là lớn lên ở ngọn núi này, phản ứng cùng động tác nhanh nhẹn tựa như những động vật sống trong rừng rậm, khí lực của bản thân nàng nhất định đánh không lại, chỉ có thể chờ hấn xuất thủ, thừa cơ tìm được sơ hở, mới có cơ hội đột phá vòng vây.

Lệnh vừa dứt, Luka đã vung dao chém tới, này cũng không phải là đang làm dáng đùa bỡn, cho dù lúc này Ynanna thông minh giờ hai tay đầu hàng, chi sợ cũng sẽ bị dao cắt ngang cổ, máu tươi phun ra vương vãi khắp trần nhà tựa như tranh vẽ trên đá.

Ynanna tính toán chớp lấy thời cơ tránh thoát một đao vung tới gần thân thể, sử dụng khí lực bình sinh vốn đã cạn kiệt chộp lấy cổ và phần eo của người thiếu niên, dùng trọng lượng của thân thể đè áp người thiếu niên ở trên đất.

Luka bị một phát hung hăng đập vào lưng và đầu, bỗng chốc ánh mắt lóe lên tia sáng, theo trực giác tay liền vung dao lên hướng đến trên lưng Ynanna chém dao thứ hai, Ynanna nhanh chóng buông tay ra hướng bên hông hấn lén một vòng, một tiếng “xoạt” phát ra khi dao nhỏ đâm xuyên qua áo khoác Ynanna.

Sợi vải áo khoác cực mảnh và dai, thanh đao bằng đồng không có khả năng trong nhất thời có thể rút ra khỏi nó, Ynanna mất thấy vũ khí Luka bị chế trụ, liền nắm chắc cơ hội túm một góc áo vung lên, đao nhỏ liền rời khỏi tay hấn văng đến trên đất cách đó không xa vang lên tiếng “loảng xoảng”.

Vương tử cùng Hazas tướng quân mặc dù không lên tiếng, nhưng đám binh lính đã có người không chịu nổi cười ra tiếng, Luka mặt trưởng lên đỏ bừng, trước mặt là một nữ nhân, lại là một nô lệ, hấn lại trong hai ba chiêu đã bị tước vũ khí, việc này đối với người từ tám tuổi đã được được vương tử thu giữ huấn luyện như hấn quả thực là vô cùng nhục nhã, không thể không muốn nghĩ biện pháp chuyển bại thành thắng, đến lúc đó lại hướng vương tử tạ tội sau.

Luka hét lớn một tiếng, theo trên đất nhảy lên bắt lấy quần áo rộng thùng thình kia của Ynanna, dựa thế đứng lên, tay kia liền hướng đến chế trụ cổ của nàng.

Chỉ thấy Ynanna không chút hoang mang, thân mình linh hoạt xoay người liền đem áo khoác cởi ra, một tay bắt lấy cái tay Luka vừa vươn tới, chế trụ vòng ra sau lưng và kéo góc áo siết chặt cổ hấn, Luka tự mua dây buộc mình liền khó thở ho khan một tiếng.

Ynanna dễ dàng chế trụ hắn, lại từ phía sau lưng hắn đập một cước, làm người thiếu niên toàn thân quỳ rạp trên mặt đất.

Tuy rằng chiêu nào cũng nguy hiểm, nhưng từ xưa đã luôn có câu nói nam nhân tốt không cùng nữ nhân đấu, mà hắn lại càng muốn cùng nàng thân là một nữ nhân đánh nhau, như vậy không nên trách nàng tâm ngoan thủ lạt.

Sau lưng bỗng vang lên tiếng của binh lính huyền thuyên, tựa như cảnh tượng ồn ào trong lớp học Anh văn, căn bản nàng không hiểu rõ bọn họ đang nói cái gì, Ynanna đang muốn quay đầu nhìn xem có phải bản thân đã tạo ra cơ hội chạy trốn, bất ngờ lại bị đập vào sau gáy một phát, nửa ngày cũng không nhúc nhích được.

Hazas tướng quân là một lão nhân đã lăn lộn ở trên chiến trường nhiều năm, không giống như Luka chưa từng động đao làm tổn thương ai, ông vừa lau vết máu trên chuôi đao, vừa ngoan độc đá Luka một cước nói: “Đứng lên!”

Luka luống cuống tay chân kéo mở quần áo siết ở trên cổ, mặt trắng hồng như sắp chết, vừa định đứng lên lại đột nhiên quỳ rạp xuống, hắn không để ý ánh sáng mặt trời soi rọi mà phủ phục trên mặt đất, những vết thương bị bám phủ cát vàng trông vô cùng thê thảm.

Vương tử liền nhìn hắn một cái, phẩy tay nói: “Quỳ ở nơi đó đi.”

Hazas tướng quân một tay nắm chặt Ynanna chỉ còn áo giữ ấm bên trong, một tay nhặt lên áo khoác đã rách nát kia, lại một lần nữa đem nàng kéo tới trước mặt vương tử.

Tình huống hiện tại tựa như mèo vờn chuột, bắt được cũng không lập tức ăn, lại muốn đem con chuột chơi đùa cho đến khi mất hết khả năng phản kháng mới tốt.house

Vương tử trước đó cũng không để ý đến nàng, chỉ chăm chú nhìn áo khoác màu lam của nàng, chỉ là nhìn tới nhìn lui cũng không có phát hiện ra huyền cơ gì, cũng không biết khóa kéo cùng túi trong là cái gì, cuối cùng liền quyết định để qua một bên.

Hazas tướng quân thấy vương tử thần sắc ngưng trọng, dè dặt cẩn trọng hỏi: “Vương tử, nữ nô này thân thủ mạnh mẽ, chi sợ là gian tế của quốc gia khác, chuyên đi lừa gạt của chúng ta là tuyệt mật, cho nên không cần để lại phiền toái.”

Ynanna có thể hiểu được lão nhân này đã động sát ý với bản thân nàng, nhưng là sau gáy nàng vẫn là từng cơn đau nhức, chất lỏng ẩm ướt không ngừng chảy xuống, chắc chắn là đã bị ông ta xuống tay ngoan độc tàn phá da đầu nàng, hiện tại nàng ngay cả khí lực để ngẩng đầu lên cũng không có.

Ynanna nản lòng thoắt chí nghĩ cứ như vậy chờ một đao mất mạng, không nghĩ tới vương tử kia lại nói: “Người này hiện tại rất đáng kinh ngạc, ta còn muốn để Labaru lão sư nhìn qua một chút, nếu không có gì đáng ngại, chờ ta lần này tìm được Mitamune về, an bài ở bên người nàng một nữ nô có thân thủ cao cường cũng tốt, cũng có thể làm cho mẫu hậu yên tâm hơn nhiều.”

Hazas tướng quân lại không cho là đúng nói: “Ngài cũng nhìn thấy bộ dáng nàng cùng Luka đánh nhau, chi sợ sẽ không dễ dàng nghe lời như vậy.”

Vương tử lại “hắc hắc” nở nụ cười nói: “Hazas tướng quân, có phải ngươi đã già rồi không, ta nhưng là cảm thấy nàng có một đôi mắt rất tốt, nếu như nàng có thể dễ dàng phục tùng, vậy mới là không có ý nghĩa.”

Ynanna vừa nghe liền biết vương tử có tính toán muốn lưu lại bản thân, nhưng vì muốn tránh bị tra tấn, không thể không chịu khuất phục. Nàng nghĩ thật là tốt, nhưng lại không nghĩ tới người ta vốn không cho nàng cơ hội, cũng không cho nàng thử xem cái gì gọi là hư tình giả ý.

Vương tử cũng không cần hỏi ý kiến của ai, nói với thuộc hạ bên người: “Trước tiên xem thử nàng có thực sự là nữ nô hay không.”

Bởi vì nữ nô cũng có điểm đặc thù, ở thời đại này thường làm một cái dấu hiệu trên người nữ nô, đa số đều là khắc dấu ấn ở tứ chi và sau thắt lưng.

Hazas tướng quân nghe vậy, liền hướng đao tới trên thân thể Ynanna đang ở tư thế nằm sấp, từ sau lưng cắt bỏ quần áo trên người nàng, Ynanna nghĩ nàng sắp bị một bọn đàn ông nhìn thấy cơ thể, lại muốn trước tiên khuất phục để sau này đào thoát, liền cắn răng chịu đựng, cũng không biết là máu tươi nóng ầm ở trên đầu hay là nước mắt làm hai mắt nàng mờ mờ.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 7: Từ nay về sau, ta chính là chủ nhân của ngươi!

Hazas tướng quân lúc này cũng vô cùng rối rắm, nhưng lại nghĩ đến chuyện ông là vì vương tử mà làm việc, cho dù sợ sau khi trở về thủ đô Hattusa sẽ bị người nữ nhân hung hãn trong nhà nắm chặt râu quở trách, ông cũng muốn gánh lấy loại chuyện xấu này.

Khi đao thứ nhất của ông cắt qua cái áo cotton trắng thuần dùng để giữ ấm của Ynanna, động tác trên tay thật lưu loát; khi đao thứ hai cắt qua áo trong màu đen cùng quần thể thao màu lam của Ynanna, lại có một chút chần chừ; đợi đến khi đao thứ ba muốn cắt qua nội y màu đỏ thắm của nàng, rốt cục dừng lại, cũng may vương tử bảo ông dừng tay bằng không ông cũng không biết làm sao.

Ở niên đại này, vải á ma được dệt từ sợi thực vật là thứ mà người dân các quốc gia ở xung quanh Đại Lục Hải mặc hằng ngày, ngoại trừ màu trắng thì chính là màu đen hoặc màu lá cọ, những loại vải dệt khác muốn có đều phải mua từ các thương nhân, những người có gia cảnh bình thường sẽ không thể nào mua nổi để mặc.

Áo khoác màu lam trên người Ynanna tự nhiên dễ dàng có thể nhìn thấy, ở niên đại này người Ai Cập đã phát minh dựa theo màu chàm của lá ản trong màu lam của tùng, dùng phương pháp lên men cùng dung hòa để tách ra màu chàm, dùng màu lam làm thuốc nhuộm, nhưng tuyệt nhiên không thể có được loại này tựa như màu của bầu trời xanh thẳm trên cao, lại càng không cần phải nói đến màu đỏ thắm vô cùng hút hồn trên nội y của Ynanna.

Người Ai Cập lúc này chỉ có thể từ vỏ cứng của côn trùng cùng cỏ xuyên tạo ra màu đỏ làm thuốc nhuộm, cho dù nhuộm ra vải có màu sắc loang lổ khắp nơi chỉ có thể xem là thứ phẩm, nhưng lại là vải dệt dùng để làm cống phẩm cho các vương thất.

Mặc dù bản thân hấn sinh ra ở cao nguyên Anotolia, là vương tử của đế quốc máu lạnh uy chấn toàn bộ vùng ven bờ Đại Lục Hải, cũng chưa từng thấy qua màu sắc thuần túy đáng kinh ngạc như vậy, chẳng lẽ quốc gia nằm ở phương Đông xa không thể tới được kia, lại có kĩ thuật dệt in nhuộm cao siêu như thế, liền ngay cả nô lệ bị bán đến tận đây cũng có thể mặc trên người toàn bộ là vải dệt trân quý như thế?

Tuy trên người Ynanna chỉ còn mỗi một bộ nội y nho nhỏ, nhưng nàng vẫn nắm chặt tay không rên một tiếng.

Máu tươi màu đỏ bình thường ở dưới ánh lửa lúc sáng lúc tối soi rọi, lại vô tình làm nổi bật từng nấc da thịt kiêu diễm trắng hồng như hoa lựu, này màu hoa lựu tuy có nhiều ở Tây Á, nhưng lại là thứ mà ở trên cao nguyên Anatolia hàng năm băng hàn cực kỳ khó có được.

Bởi vì thủ đô Hattusa nằm ở trên cao nguyên Anatolia, khí hậu vô cùng khắc nghiệt, mùa đông đặc biệt kéo dài, khiến cho người sinh sống ở nơi đó không người nào là không có gương mặt quanh năm đón sương gió lại vô cùng cứng rắn. Mặc dù là vương tử cao quý, nhưng vì làm gương cho binh sĩ, phải đảm nhiệm trọng trách thay mặt quốc vương đi khắp các quốc gia thu thập tin tức cho nên cũng không khá hơn.

Vương tử năm nay tuy rằng chỉ mới 19 tuổi, nhưng là bên trong vẻ tao nhã bề ngoài cũng là vẻ mặt sắc bén, làn da tuy rằng sống an nhàn sung sướng không lộ ra thô ráp, nhưng cũng không phải trắng nõn như được nuông chiều từ nhỏ.

Liền ngay cả những nữ quyến trong cung Hattusa, quanh năm dùng dầu vùng và nhũ sương xoa bóp bảo dưỡng da thịt toàn thân, nhưng đại khái cũng không có một người so được với nữ nô này.

Vương tử ở Hattusa là học theo tư tưởng của đế vương, sau lại đi theo Labaru đại sư học chân lý của những người đi trước, hiếm khi có lúc trông thấy sự kiêu diễm này, hơn nữa trước kia vương hậu cũng nghiêm cấm những nữ nhân không có ý tốt tiếp cận vương tử.

Bởi thế cho nên khi vương tử nhìn chăm chăm bên cạnh đồng lửa, khi nhìn thấy làn da nhẵn nhụi trắng mịn tựa như thời khắc giữa thủ đô Hattusa trải đầy tuyết trắng lại nở hoa hồng lựu kia, cùng với Hazas tướng quân đều sửng sốt.

Mãi cho đến khi binh lính canh giữ ở cửa cũng nhìn không được chòm người đưa đầu vào nhìn, vương tử mới tỏ vẻ không vui liếc mắt lườm bọn họ một cái, thấy bọn họ lại đứng ngay thẳng mới cảm thán một tiếng: “Thật sự là hiếm có, ta nghĩ phụ vương nhất định sẽ rất hứng thú.”

Giọng điệu không có hảo ý kia làm Ynanna sợ hãi cả người hơi run run, vương tử tựa hồ như hiểu rõ nói: “Bất quá ban cho Mitamune nói không chừng còn có nhiều chỗ dùng hơn, xem ra còn phải đặt một cái tên mới được.”

Hắn lấy tay cho vào trong áo choàng, lấy ra một cái túi nhỏ bằng len màu tím được làm từ lông cừu, đổ ra một thứ màu đen trông có vẻ không nhẹ nhìn tựa như một chiếc nhẫn đưa cho Hazas, Hazas tướng quân vừa nhìn thấy liền rung mình, vô cùng cung kính tiếp nhận vật kia, từ bên hông rút ra một thanh chủy thủ nhỏ ghim ở mặt trên, rồi đưa vào giữa đồng lửa thiêu cho nóng.

Ynanna cái gì cũng đều không nhìn thấy, chỉ nghe thấy trong đồng lửa ngẫu nhiên phát ra tiếng “đom độp” và tia lửa văng ra làm cho hết hồn, nhưng điều duy nhất nàng có thể làm là cắn chặt răng, tự nhủ với bản thân là tạm thời phải nhẫn nại.

Mắt thấy lửa bén tới, vương tử vươn ra một ngón tay, nhẹ nhàng theo trên hai cánh hoa tuyết nện một đường trượt đến vùng tron nhẵn khít khao ở trên lưng, tựa như đang vuốt ve thắm da cừu non mới được thượng công cho hấn năm vừa rồi.

Ynanna bị đầu ngón tay lạnh lẽo nhẹ nhàng chạm vào mang đến một trận kích thích khẽ run lên, làn da tuyết trắng ónh nhuận liền ở dưới ánh lửa run lên như vậy, tuy là đáng người cứng ngắc của một thiếu nữ còn chưa phát dục tốt, lại tinh tế hoàn mỹ làm cho người ta không đành lòng phá hư.

Nhưng thân là một người có thân phận cao quý, vương tử đã gặp qua vô số thứ xinh đẹp mà dễ tiện, cho dù là một nữ nô hiếm có như vậy, bất quá cũng xem tựa như là cùng thương nhân tiến cống vải dệt phương Đông hoặc thảm nhung cao đương.

Tại niên đại này, nếu không đóng lên một cái ấn, bọn họ tùy thời có thể chạy mất.

Hắn thu tay, ngồi qua một bên, nhìn Hazas tướng quân kêu Luka hỗ trợ chế trụ tay chân của người chuẩn bị làm nữ nô này, dùng chủy thủ đang ghim chiếc nhẫn đã được nung nóng chạm rãnh tiếp cận làn da như tuyết mịn ở Hattusa, hung hăng hướng chỗ trên lưng cách hông một tấc ấn lên. Đầu Ynanna bị Luka ấn trên mặt đất, trong cổ họng phát ra tiếng kêu mơ hồ không nghe rõ vô cùng thảm thiết.

Hazas tướng quân ngoảnh mặt làm ngơ, cầm chủy thủ dè dặt cẩn trọng đè xuống ấn quanh một vòng, nhìn hoa văn trên nhẫn hoàn chỉnh xuất hiện trên da mới vừa lòng bỏ qua.

Lấy xuống nhả còn dính một ít vụn nhỏ của làn da bị cháy đen bên trên, Hazas tướng quân cung kính cáo lui, đi ra ngoài sân xử lý nhả.

Ynanna bị Luka dùng lực ném tới góc tường, bị đóng dấu ấn chỉ là bước đầu tiên, Luka dựa theo phương thức như trước kia ở mắt cá chân của nàng tìm chỗ tạo ra một cái lỗ thật dài, đau nhức ở sau thắt lưng cùng trên chân làm Ynanna bảo trì thanh tỉnh, biết rõ khả năng chạy trốn trong mấy ngày tới đã không còn, này chính là thủ đoạn tiên quyết của bọn hắn để chế phục bản thân, để cho nô lệ mất đi năng lực chạy trốn, tiếp theo chỉ có thể phục tùng.

Miệng vết thương trên mắt cá chân nhìn cũng biết là thủ pháp của người trong nghề, Ynanna thử cử động mắt cá chân, phát hiện không có bị tổn thương đến gân cốt, nhưng việc di chuyển lại là vấn đề lớn, nàng nhìn nhìn cái bình bên người còn có cái “túi nước” chưa chảy hết bị nàng ném ở một bên, đem “túi nước” đặt ở trên miệng vết thương, bởi vì chất liệu co giãn từ dung dịch kết tủa của nó, có khả năng cầm máu cực kỳ hiệu quả, máu rất nhanh đã ngừng chảy.

Sau đó Ynanna tựa vào trên vách tường, đau đớn làm cả người đỏ mồ hôi lạnh đầm đìa, quần áo bị cắt ở phía sau lưng treo ở trên người, giống như mạng vẫy cảm giác không được tự nhiên, ần ần còn có mùi thịt khét bay ra, làm Ynanna vừa mới ăn hai cái bánh sắp nôn mửa.

Vương tử và Luka cùng quan sát nhưng không nói một câu, nhưng là thủ pháp Ynanna cầm máu cho bản thân đều thể hiện rõ trong mắt bọn họ, càng khiến cho bọn họ này sinh hứng thú với nàng.

Trăng đã lên cao, Hazas tướng quân giúp vương tử thu hồi nhả, cũng thỉnh hần đi xuống vách đá bên ngoài tiến vào lều trại nghỉ ngơi. Vương tử bước đi nhanh ra ngoài, tuy rằng một thân trường bào rườm rà, nhưng lại di chuyển cực kỳ nhẹ nhàng. Ynanna ban đầu bước đi cũng thực nhẹ nhàng, nhưng do mắt cá chân bị thương, binh lính lại ở phía sau thúc giục, nàng dường như là một đường lăn xuống bên dưới, cuối cùng ngã vào lùm cây bị Luka tóm lấy ném vào lều trại của vương tử.

Trong lều trại trải thảm nhung cao dương thật dày, bị chân Ynanna dẫm nát bên trên liền lưu lại dấu chân màu đen cùng đốm máu dơ bẩn, nàng cẩn thận nhìn vương tử đang tựa người trên giường lớn mềm mại, dựa vào trụ dựng lều trại chậm rãi ngồi xuống.

Vương tử nhìn thăm dò không nói gì, nhưng ánh mắt có vẻ không vui như muốn lập tức đem thăm quý giá này ném đi, Ynanna trong lòng thầm khinh bỉ, nhưng cũng đành phải đối với thăm nói một tiếng xin lỗi. Dù sao ở quốc gia của nàng, muốn mua được tám thăm lông dê thuần khiết như vậy, phải có thật nhiều tiền vốn cùng thể lực, lại còn dễ gặp phải gian thương, tựa như “họa sĩ Da Vinci” gì đó, như vậy thật sự là lỗ vốn đến độ đường về nhà cũng không tìm thấy.

Lúc này Luka ở ngoài lên tiếng thông báo, vén màn lều trại tiến vào, cầm quần áo màu trắng chui đầu ném tới bên chân Ynanna, sau đó cáo lui ra ngoài.

Ynanna đưa tay nhặt lên quần áo, là một loại vải dệt thứ cấp vô cùng thô ráp, nhưng cũng may là nó khá dày, kiểu dáng vô cùng đơn sơ, chỉ là một bộ quần áo vải suông bình thường, hơn nữa nếu so với thân thể Ynanna lúc này, chẳng khác gì cái bao tải. Đây là quần áo của nam nhân, nhưng cũng may không có mùi lạ, chắc là còn mới...

Nàng nghĩ nghĩ, đưa tay cầm quần áo xé thành vài miếng, Luka canh giữ ở ngoài tưởng nhiên nghe được thanh âm, lại tiến vào xem thì phát hiện nàng đang xé quần áo, trên mặt liền nổi lên sự phẫn nộ, nhưng vương tử chưa lên tiếng, hần cũng không thể chỉ trích, đành phải thờ phỉ phỉ lại cầm tới một bộ, làm Ynanna không khó đoán được có lẽ quần áo này chính là của tên tiểu tử kia, bản thân trong một lúc liền chiếm của hần hai bộ, hần không sinh khí mới là lạ.

Ynanna quay đầu lại nhìn vương tử đang nằm trên giường, tư thế lười nhác mà cao quý trời sinh trông đẹp mắt vô cùng, đáng vẻ tà mị tựa ở đầu giường, cầm trên tay một quyền trục, ánh mắt lại đang nhìn chằm chằm nàng, một soái ca như vậy ở xã hội dân chủ nhất định sẽ khiến cho người người đều tranh nhau muốn cùng hần kết duyên, nhưng lại nghĩ đến hần mới vừa rồi đem bản thân nàng biến thành một nửa phế nhân mà mắt cũng không chớp một cái, Ynanna quyết định vẫn là kính nhi viễn chi* mà nghe lời thì có lẽ sẽ tốt hơn.

*Kính nhi viễn chi: ý là vừa kính trọng vừa tránh xa.

Nàng đem một mảnh nhỏ đã được xé ra bao ở trên chân, lại lấy một mảnh khác lớn hơn một chút đặt ở trên đất, đem hai bộ quần áo đã được xé ra để ở bên trên, sau đó kéo cái chân bị thương, cẩn thận không để động đến phần eo lê lét đến phía sau cây cột thô to, mục đích là muốn ngăn cản tầm mắt của vương tử, tiếp theo lại tự chắn an bản thân và cởi xuống quần lót, dùng hai mảnh vải dài cuốn lấy hạ thân và buộc lại làm quần lót tạm thời.

Mặc kệ nàng gặp phải hoàn cảnh gì, mặc đồ lót là thói quen không thể bỏ được. Tuy rằng nàng cũng thật muốn thỉnh cầu cho phép nàng đem quần áo của bản thân giặt sạch rồi mặc lại, nhưng là nàng cũng không thể ở trước mặt nam nhân, còn là một đám nam nhân xa lạ đi giặt đồ lót của bản thân và phơi nắng cho khô, đành phải tự an ủi bản thân rằng chờ khi nào có cơ hội, liền đem tất cả đi giặt sạch.

Toàn bộ quần áo trên người đều bị nàng cởi ra đóng thành một cái gói, sau đó nàng lấy bộ quần áo vải thô thứ hai mặc nhanh lên người, lại lấy một mảnh vải được xé dài buộc ở bên hông, tự nói với bản thân là vương tử cái gì cũng chưa nhìn thấy, mới chậm chạp di chuyển ra ngoài.

Vương tử tất nhiên cái gì cũng nhìn thấy, nữ nhân Anatolia đều sinh ra và lớn lên ở vùng đất quanh năm giá lạnh và có tuyết, thân thể cường tráng, ăn rất nhiều thịt trâu và dê, cũng sinh rất nhiều hài tử, thường thì khi họ vừa mới trở thành thiếu nữ liền lập gia đình và sinh con, nhanh chóng biến thành một phụ nhân.

Bộ ngực to mọng, cái mông căng phồng lên giống như dây đồi A Lạc sơn, Ynanna ở trong mắt hần bắt quả là một tiểu nữ hài chưa trưởng thành, thứ đáng quan tâm nhiều nhất cũng chỉ có làn da trắng mịn dị thường tươi mới.

Mà vương tử lúc này cũng không biết nữ nhân có ý nghĩa gì, càng chưa từng cùng nữ nhân có tiếp xúc gần gũi qua.

Hắn chỉ cảm thấy nữ nô này cũng không làm cho người ta chán ghét, thậm chí lại làm cho người ta dâng lên tính tò mò, nhưng là cách phục tùng của bốn phận nô lệ thì vẫn còn kém xa.

Đội Ynanna thu thập xong, Luka canh thời gian chuẩn xác tiến vào, nhìn nàng một thân chẳng ra gì cùng cái chân bị bao lại, hắn nhìn không nói gì, lấy đến dây thừng nhanh tay trói tay chân của nàng lại, cột vào trên cột của lều trại.

Nghĩ đến người nữ nô mới là một người cầm điếu, Luka cũng không lấy xương dê đã bị binh lính ăn sạch nhét vào chặn miệng của nàng.

Ynanna trấn định nhìn vương tử chậm rãi từ trên giường xuống đến, trên tay là chiếc nhẫn màu đen đã làm cho người ta thống khổ, thần sắc của Luka trong nháy mắt cũng trở nên vô cùng cung kính, hắn liền quỳ xuống đồng thời một cước đá ngã Ynanna, làm nàng cũng nằm sấp nghe lệnh, mà Ynanna bị trói thành một đoàn, lẫn ở trên đất cũng không thêm đứng dậy.

Chân cùng áo bào của vương tử xuất hiện ở trước mắt nàng, thanh âm thanh lãnh kèm theo vẻ vui sướng từ phía trên truyền đến: “Ngẩng đầu lên!”

Ynanna xoay đầu hướng lên trên nhìn, trong lều trại được chiếu sáng bằng nhựa thông, mắt thấy rõ chiếc nhẫn màu đen đã tàn phá da thịt nàng đang nằm trên ngón tay của vương tử, mơ hồ có thể nhìn thấy bên trên hình như được người điêu khắc, là hình linh ưng cùng thái dương, mà sau khi vết thương ở trên lưng nàng kết vảy, hình dạng giống như vậy sẽ xuất hiện ở trên người nàng, trừ phi nàng dùng dao cắt đi hoặc khắc dấu một lần nữa, bằng không vết thương nhục nhả này sẽ theo nàng cả đời.

Nhìn thấy trong ánh mắt nữ nô ẩn chứa phần nộ, tâm tình vương tử vô cùng tốt: “Đây là hắc thiết con dấu trên đời chỉ có Hittite (tức Hitato hoặc Hittite đế quốc) mới có, thuộc loại vinh quang nhất cao nguyên, ta Izumin vương tử tự là “Tuhukanti” của Hittite, từ nay về sau, ta chính là chủ nhân của ngươi!”

Lời tác giả muốn nói: Con dấu đóng lên thịt heo...

Văn thư của Hittite bình thường sẽ sử dụng văn tự hình chiêm, bất quá con dấu khắc ấn đại diện thường sẽ dùng chữ tượng hình do người đó tự nghĩ ra, bình thường đều khắc ở trên thư tín quan trọng, có hình dạng tựa như con ấn của soái ca Kail trong 《Dòng sông huyền bí》.

Thỏ: Chương sau YY phải chịu đựng thống khổ chân bị thương máu chảy không ngừng lê lét thân mình chạy theo sau lạc đà của Luka băng qua sa mạc nắng nóng gay gắt, chỉ cần chậm chân một tí liền sẽ bị tha trên mặt đất, va đập vào những tảng đá sắc nhọn ẩn trong biển cát...

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Chết, cũng là một loại giải thoát.

Nếu như Ynanna so với người bình thường có nhiều hơn một chút hiểu biết lịch sử, biểu cảm của nàng sẽ không kì lạ như vậy, cũng sẽ không bị người xem là bất kính, trên thực tế sự hiểu biết lịch sử của nàng cũng chỉ như trình độ người bình thường.

Điều này cũng không thể trách nàng, Hittite quốc được lưu lại trong lịch sử của bất quá chỉ có vài trăm năm ở thế kỷ 20, còn khoảng thời gian trước đó, nó vẫn luôn luôn lặng yên ngủ say trong lòng Anatolia mà chưa có người nào phát hiện ra những di tích cổ xưa.

Nếu ta hỏi ở năm 1870 học giả người Hittite giàu có vang danh nhất lịch sử lúc đó là ai, bọn họ cũng chỉ có thể căn cứ theo 《hiệp ước xưa》 nói đôi câu, phỏng đoán bọn họ là một nhóm người thuộc bộ tộc sinh sống ở vùng Palestine.

Vương tử điện hạ tôn quý, hắn có thể nói cho Ynanna biết bản thân hắn là phó tổng thống nước cộng hòa Thổ Nhĩ Kỳ, là người kế thừa của đế quốc Sudan hoặc là hoàng thái tử của đế quốc Byzantine, nhưng hắn lại nói chính mình là vương tử Hittite quốc, là người duy nhất thừa kế danh hiệu “Tuhukanti” vinh quang, đó thật sự là gây khó xử cho một người hiện đại như nàng.

Cho dù Izumin vương tử không phải là loại người tự cao kiêu ngạo, nhưng từ nhỏ hắn đã cùng Menfuisu ở bên kia bờ Đại lục hải giống nhau, được người đời coi là hai người thừa kế vương vị kiệt xuất nhất đương thời.

Duy nhất chỉ có một điểm không giống là, hiện tại Menfuisu đã trở thành Pharaoh làm chủ cả một quốc, mà Izumin vương tử vẫn còn duy trì trạng thái dưới một người trên vạn người, bất quá không cần nghi ngờ, hắn đối với phụ vương của hắn chưa bao giờ có chút ý nghĩ bất kính.

Hắn cũng không thích người người đối với hắn a dua nịnh hót, nhưng là không nghĩ đến lại đối diện với một vẻ mặt không hề hay biết đến làm cho người ta không vui như vậy, còn đi đảm đương cái gì gọi là lão sư thuyết giải lịch sử.

Ynanna cũng cảm thấy không khí không thích hợp, chỉ có thể phủ phục trên mặt đất không dám động, nàng nếu biết trước được ngày mai sẽ gặp phải tình cảnh cái gì, thì nhất định sẽ rất nhu thuận đi dùng môi hôn lên cái nhẫn trên đầu ngón tay vương tử kia, tựa như sự thành kính của những giáo đồ đối

với giáo hoàng Vatican của bọn họ.

Vương tử không nói gì, gọi người tiến vào thấp ngọn đuốc bằng nhựa thông, vào thời khắc trăng treo cao trên bầu trời, trong doanh địa ngoại trừ những binh lính tuần tra gác đêm, tất cả như chìm vào một mảnh yên tĩnh.

Ynanna chậm rãi hô hấp, bởi vì bị trói mà toàn thân không thể động, chỉ có thể nằm ngả nghiêng xuống đất, nàng đặt lỗ tai sát xuống thảm trên đất, cảm thụ từng chấn động đến từ bên ngoài.

Binh lính tuần tra chia thành hai người một tổ, cụ thể có mấy tổ thì nàng không biết, doanh địa cũng không lớn, nhiều lắm chỉ cách tám nửa phút đi chuyển sẽ vòng trở về. Tay Ynanna có thể chạm đến gói đồ, nếu là từ từ vươn tay đến lấy ra dao nhỏ không phải là việc gì khó, nhưng nàng lại lựa chọn bỏ qua.

Cả buổi tối này những biến cố phát sinh trên người Ynanna, từ đầu đến cuối vương tử không hề ra tay, mà toàn là từ thủ hạ đứng bên cạnh, nhưng Ynanna nhìn ra được cái loại người như vương tử này tuy đáng ghét nhưng lại rất có khí chất, tuyệt đối không phải là hạng người tầm thường tay trái gãi không chặt.

Bên ngoài lều trại là trùng trùng binh lính vây quanh, đối với địa hình ở nơi này nữa đêm chạy trốn tuyệt đối không có lợi, nếu bọn họ đã không có lập tức giết chết bản thân, còn khắc một con dấu, như vậy có thể nghĩ là cho dù là heo thì họ cũng muốn chờ dưỡng cho đầy thịt béo mập mới động tay lần nữa, Ynanna nghĩ bản thân còn dư dả thời gian, không bằng cứ tiếp tục yên lặng quan sát và tính toán đường lui.

Nhưng ở tại nơi mà đội ngũ xung quanh toàn là nam nhân như vậy, Ynanna cũng có chút lo lắng về thân phận nữ nhân của mình. Bất quá nghĩ đến vị vương tử kia ngầm đồng ý cho nàng xé quần áo quần lấy thân thể, có lẽ vị quý nhân này so với nàng tưởng tượng tựa hồ còn có một chút đáng nể.

Dù sao xung quanh đều là những cây đại thụ đã hơn mấy trăm năm, vô cùng cao lớn, cho dù Ynanna có muốn tìm một mảnh vải treo lên để thất cổ cũng không với tới.

Bên trong núi sâu ban đêm yên tĩnh đến đáng sợ, u ám dọa người, những người ở bên trong đều không ngủ được, nhưng Ynanna trải qua hai ngày bốn ba sớm đã sức cùng lực kiệt, đầu áp lên trên thảm lông dê mềm mại, tất cả thần kinh cùng cơ bắp không tự giác đều thả lỏng ra, một lát sau liền có tiếng ngáy khe khẽ truyền ra ngoài.

Ngay ở bên ngoài trước là Luka đang bọc áo lông quanh người ngủ ra đất nghỉ ngơi, nghe thấy tiếng nữ nô kia đang ngáy ngủ mới nhẹ nhàng thở ra, trong lòng lại thầm mắng tên hạ nhân kia lại dám ngủ ngáy, quấy nhiễu đến vương tử.

Một đêm nhanh chóng trôi qua, Ynanna đang ở trong mộng cảm thấy có người đang lay nàng, nàng muốn đẩy cái tay kia ra, lại đụng đến một cái chân. Nàng sợ tới mức vội ngồi bật dậy, thấy Luka đang dùng một đôi mắt đầy vẻ chán ghét nhìn bản thân.

Ynanna quyết định không so đo với hắn, bởi vì nàng phát hiện ra bản thân đã được mở trói, bằng không cả đêm bị trói khẳng định đã tê dại hết.

Nàng xoa cổ tay đau nhức, không để phòng lại bị Luka đá một cước, Ynanna vừa liếc mắt liền thấy vương tử đã chuẩn bị xong đang ngồi ở đầu giường, nhưng vẫn để chân trần dẫm đạp trên thảm, màu trắng lông dê tựa như đang làm bẩn đôi bàn chân mạnh mẽ thon dài kia. Luka lại ho khan một tiếng, Ynanna thấy có một đôi hài da miễn cưỡng có thể bao trọn bàn chân, đầu nhọn cao cao nhếch lên hình dạng kì quái đang đặt ở tại cuối giường.

Nàng một bên tự thôi miên bản thân coi như là đang làm công ở nhà tắm công cộng, một bên lê lét thân thể từng bước từng bước đem hài đến bên chân vương tử, Luka cũng lập tức một tác không rời đi theo đến.

Ynanna cho rằng Luka muốn nhận lấy, không nghĩ tới hắn không hề có ý đó, nếu nói trông cậy vào vương tử tự động thả là không có khả năng, nàng chột nghĩ đến miệng vết thương còn nóng bỏng ở sau lưng, cắn răng cúi đầu, nhẹ nhàng nâng chân của vương tử nhét vào trong hài, rồi nhanh nhẹn buộc lại dây kết, sau đó đi qua một bên ngồi xuống.

Nàng biết rõ vị vương tử này không thể nhìn thấu, khảo nghiệm không phải là sự phục vụ của nàng, mà là thái độ của nàng.

Thừa dịp vương tử cùng Luka đều đi ra ngoài không có mặt, Ynanna liền nhanh chóng đem tay hung hăng chà lau hai cái ở trên thảm lông.

Mặt trời từ trên đỉnh núi dần lộ rõ, các lều trại đều được thu dọn lại buộc ở trên lưng lạc đà, cả doanh địa được dọn dẹp triệt để không thể nhìn ra dấu vết có người từng hạ trại, Ynanna ngồi trên tảng đá nuốt xuống một ngụm cuối cùng của bánh bột trắng, tiếp theo vội nuốt nước bọt nhìn xuống cảm giác đói, ở dưới ánh mắt uy hiếp của Luka, cầm gói đồ nhỏ của bản thân đi theo sau.

Luka nắm lấy lạc đà của mình, trong đang cầm một sợi dây thừng như muốn buộc Ynanna, Ynanna vội lấy lòng nhìn hắn cười cười, giờ lên gói đồ trong tay, không đợi Luka nói gì liền nhanh chóng nhét vào đồng hành lí của hắn đang được buộc trên người lạc đà.

Luka hít sâu hai cái mới nhìn xuống được cảm giác mới sáng sớm tinh mơ đã muốn đối với nữ nô được một tát lại tiến một thước này phát hỏa, cho nên lúc hắn trói cổ tay nàng dùng khí lực không nhỏ, Ynanna yên lặng chịu đựng, cho đến lúc Luka xoay người trèo lên trên lạc đà Ynanna mới cảm thấy có gì đó không đúng.

Rốt cuộc nhìn thấy Ynanna trong nháy mắt sắc mặt trở nên khó coi, Luka đem một đầu khác của dây thừng cột vào trên lạc đà, ngăn đầu ưỡn ngực thôi thúc lạc đà đi về phía trước.

Mặc dù Ynanna đã chọn thủ pháp cầm máu hữu hiệu nhất, lại còn tự băng bó vết thương cho bản thân, nhưng mà một không có được hai không thể nằm xuống dưỡng thương, sau một đoạn đường bị trói ở phía sau lạc đà nghiêng ngả chao đảo bước đi, miệng vết thương của Ynanna liền hở ra, máu thấm

ướt ra cả bên ngoài vải thô băng bó.

Giữa bình nguyên rộng lớn mặt trời đã ở trên đỉnh đầu, Ynanna sớm đã mồ hôi ướt đẫm, màu trắng của áo vải bố ở ngực và sau lưng nàng đã dần nhuộm màu ẩm ướt, hai tay bị trói nàng chỉ có thể miễn cưỡng giờ lên mu bàn tay lao mồ hôi, nếu vô ý không đi theo kịp lạc đà tiến về phía trước nàng nhất định sẽ bị ngã và kéo lê trên mặt đất, lại nói nếu như không kịp nhanh chóng đứng lên, sẽ không biết từ nơi nào dưới đất lộ ra những viên đá bén nhọn lấy mất cái mạng nhỏ.

Chân cùng tay của Ynanna bởi vì muốn chống đỡ cho thân thể không ngã sấp xuống, nên sớm đã làm đầu gối cùng khuỷu tay toàn bộ máu tươi đầm đìa, sau lại thấm ướt mồ hôi, càng thêm nóng rát đau đớn.

Thật vất vả chịu đựng đến giữa trưa, đội ngũ mới chọn một vùng có bóng râm mát và nguồn nước để nghỉ tạm, Luka chợt nhớ tới muốn nhìn xem nàng cố gắng thế nào nên liếc mắt nhìn một cái, quả thật nhìn thấy được một cái bóng người máu chảy đầm đìa.

Bởi vì không nghe thấy tiếng kêu thảm thiết cầu xin tha thứ quen thuộc, nên hấn cứ vậy hoàn toàn đem nữ nô này quăng ở sau đầu quên mất, những người khác trong đội nhìn thấy cũng nhũn mảy, nếu như nữ nô này vào lúc không ai chú ý bị ngã tha chết, thì một đường đi kéo theo người chết chẳng phải rất xúi quẩy.

Hazas tướng quân gọi Luka đến bảo hấn cẩn thận chiếu cố một chút, tuy rằng vương tử không để tâm đến sống chết của một tên nô lệ, nhưng là lại có một chút hứng thú với nàng, cho nên những người đầy tớ sẽ phải đem cái loại người nhỏ bé ti tiện này ở dưới mí mắt chủ nhân cho chiếu cố tốt.

Luka khó xử sờ sờ đầu, nghe xong giáo huấn liền cầm bánh cùng nước đến, nói lòng hai tay Ynanna, bảo nàng mau chóng dùng bữa.

Không nghĩ tới Ynanna lại đã sức cùng lực kiệt ngồi ở dưới tàng cây, thà rằng liếm môi khô khốc của bản thân, cũng không liếc mắt nhìn Luka lấy một cái.

Luka hiện tại thực phần nộ, thật ra hấn dưới sự gợi ý của Hazas tướng quân, đã tính toán chờ cho nữ nô này ăn xong bữa, sẽ bảo nàng rửa sạch sẽ tay chân, để lạc đà mang nàng đi hoàn lộ trình còn lại hôm nay. Nàng có thể không nghe quân giáo không thèm nhìn hấn, nhưng là nữ nô này cứ bất tuân như vậy nhất định sẽ uy hiếp đến sự an toàn của vương tử.

Nếu nàng đã không thể toàn tâm toàn ý phụng sự vương tử, hấn liền chẳng sợ bị vương tử trách tội, muốn đích thân trừ bỏ nàng.

Hấn không còn sức nhẫn nại, đem bánh bột ngô trắng cùng nước ném ở trước mặt nàng, lại thấy Ynanna không có phản ứng, đột nhiên muốn làm khó dễ đem mặt của nữ nô ấn xuống đến bánh bột trắng bên dưới và không ngừng nghiêng răng nói: “Ăn hay không? Không ăn người sau này cũng không cần ăn nữa.”

Những người khác trong đội ngũ đều quay đầu lại nhìn xem náo nhiệt, Luka càng cảm thấy không thể để bản thân mất đi uy tín, bằng không thế nào cũng sẽ phụ lại sự đối đãi của vương tử.

Bánh bị đè lập tức vỡ nát, đầu Ynanna trực tiếp bị đập vào trên tảng đá, nàng vừa đói khát vừa mất nước, cả người đều bị thương, thậm chí nàng đã nghĩ muốn cứ như thế này rồi chết đi, cũng là một loại giải thoát. Nàng lựa chọn thời cơ này để nháo tuyết thực kháng nghị, chính là vì không muốn để bản thân chết ở đoạn đường sắp tới, nhưng nếu như bản thân ăn thứ gì, có khí lực để đi tiếp, nhất định sẽ không được thương hại.

Hazas tướng quân nhìn xem lác đầu, tiến đến ngăn Luka lại, chỉ vào Ynanna đang ngã nghiêng ở một bên nói: “Luka, từ khi ngươi đi theo vương tử, võ nghệ đã tiến bộ không ít, nhưng chừng nào đầu óc ngươi mới có thể thông minh hơn một chút?”

Hấn nghĩ nữ nô này cũng có một chút thân thủ, giáo dưỡng tựa hồ cũng không sai, xem ra cũng là vì bất hạnh mà lưu lạc đến hoàn cảnh làm nô. Mà đối đãi với người như vậy, Luka dùng thủ đoạn thô bạo đơn giản là không thể đạt được mục đích, nếu bọn họ càng ngồng nghênh, người càng muốn đánh gãy xương cốt của bọn họ, làm cho bọn họ đau tận xương tủy, người như thế cho đến bây giờ vẫn luôn không thể nắm bắt được nhược điểm.

“Luka, có đánh nàng thì nàng cũng sẽ không ăn.” Hazas tướng quân chỉ vào Ynanna đang thở phì phò trên mặt đất: “Nàng đã không muốn ăn bánh bột ngô trắng, thì để cho nàng ăn càng hương đi.”

Lời tác giả muốn nói: Ngày hôm qua tôi nhìn thấy một câu nói như thế này: Cho tôi một người như Mary Sue, tôi có thể đảo lộn toàn bộ Địa cầu.

Ynanna không có vận khí tốt như Carol vậy, nàng giờ phút này nguyện vọng lớn nhất chính là tìm được biện pháp để về nhà, chính là vì xã hội chế độ nô lệ thật hỗn tạp không tốt lắm a, thật sự là thô bạo, rất thô bạo...

Thỏ: Chương sau bạn Y sẽ thử trải nghiệm cái gì gọi là cảm giác chỉ có thể nhìn và tưởng tượng, mà không thể ăn.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Làm quen với thân phận nữ nô

Luka nhìn theo hướng ngón tay của Hazas tướng quân chỉ qua, chỉ thấy trên đất là một đồng phân còn đang bốc hơi nóng vừa mới ra lò của lạc đà, hắn lập tức liền hiểu Hazas tướng quân muốn làm gì.

Hắn kéo Ynanna qua, đem mặt nàng hướng đến trên đồng phân ần xuống, một cổ một thổi mãnh liệt xông tới làm Ynanna đang ngăn người chột bùng tình, bắt đầu điên cuồng mà đẩy tay Luka đang túm lấy nàng, miệng không ngừng kêu “ô ô”, bà vai chống ở trên mặt đất, chết cũng không chịu áp vào cái thứ đáng ghê tởm kia.

Luka nhìn phản ứng của Ynanna liền cảm thấy thỏa mãn, lại e sợ nữ nô này nếu dễ dàng bỏ qua sau sẽ lại chứng nào tật nấy, lực đạo trong tay không buông, miệng còn buông lời uy hiếp: “Đừng sợ, đây chính là thứ tốt, ở trong sa mạc này người người đều dùng nước tiểu lạc đà để gội đầu đấy, nhìn người cả người đều bẩn, vừa vặn dùng thứ này của lạc đà để diệt trùng rận trên người.”

Mất thấy Ynanna không thể địch nổi khí lực của Luka sắp bị ấn đến thứ ghê tởm kia, Hazas tướng quân lúc này lại đứng ra làm người tốt: “Được rồi Luka, này chính là một cái nữ nô, người tức giận với nàng làm cái gì?”

Luka lúc này mới thu tay, hắn xoa xoa nắm tay, lại cảm thấy trên tay ẩm ướt, mới thấy Ynanna quỳ rạp trên mặt đất hai mắt đang ngân lệ, hắn có chút áy náy, nhưng lại càng nói thêm lời hung ác: “Đem cơm của người ăn hết!”

Ynanna mặt nghiêm lại như khúc gỗ đứng lên, trở về ngồi dưới tàng cây, ngón tay khẽ từng chút từng chút bánh vụn vỡ vụn bỏ vào trong miệng nhắm nuốt một cách máy móc, mãi cho đến khi trên tảng đá trụi lủi rồi cuộc không còn nhìn thấy những mảnh vụn màu trắng mới thôi, nàng lại lấy một lọ nước uống cạn, không lưu một giọt, máu trên trán hòa cùng nước chảy vào miệng, nhưng nàng giống như không có cảm giác gì.

Luka đột nhiên nhớ tới lúc bản thân tám tuổi còn làm việc tại mỏ đá, lưng hắn cơ hồ lúc nào cũng vác những tảng đá cao hơn nửa người, còn bị người trông coi quát roi bắt eo đi về phía trước. Hắn không biết là bản thân so với Ynanna là hơn hay thua, nhưng tâm hắn hết lòng trung thành đối với vương tử, hắn cũng muốn làm cho nữ nô này chịu nghe lời của vương tử.

Nhưng là hiện tại Ynanna trông vô cùng bẩn, hắn đem nàng đến bên một bờ nước nhỏ, bảo nàng tranh thủ thời gian đem mặt cùng tay chân tẩy rửa sạch sẽ, còn ném cho nàng một ít thảo dược, bảo nàng tự nhai nát đắp lên trên miệng vết thương.

Izumin vương tử nhìn thấy hết thấy mọi chuyện, cảm thấy có vẻ vừa lòng, liền phân phó Hazas tướng quân: “Nữ nô kia giao cho Luka trông giữ, hắn cũng không thể chỉ dùng để nuôi dưỡng bồ câu, hiện thời là lúc nên học thêm việc.”

“Rõ.” Hazas tướng quân trình lên một một bản đồ được vẽ đơn giản bằng bút chì lau thấm mực đen: “Vương tử, Cathy đã ở hải cảng chờ lệnh.”

“Thật không tốt...” Izumin nghĩ nghĩ nói: “Hiện tại đã cách rừng rậm Lebanon không xa, ta còn nghĩ thuận đường đi tìm lão sư.”

Hazas tướng quân vừa nghe liền nghĩ nếu chỉ vì một cái nữ nô lại tìm đến Labaru lão sư không khỏi là dạng chuyện bé xé ra to, nhưng Izumin nhìn ra băn khoăn của ông liền nói: “Ta làm thế là có dụng ý của ta, Mitamune mất tích đã lâu, một khi... tình thế ở trong nước chắc chắn sẽ sinh ra biến hóa, phụ vương tuy rằng không có nghĩ đến khả năng sẽ để cho công chúa kế vị, chỉ muốn đem Mitamune làm người được chọn dùng để liên hôn giữa các nước. Nhưng nếu ta thật sự trở thành người nối dõi duy nhất của người, ta... vẫn là cần Labaru lão sư chỉ điểm.”

Hazas tướng quân có vậy mới bùng tình đại ngộ, nhưng ông là lão thần tử đã theo phụ tá cho Hittite vương cùng vương tử, cũng có lời trung thành muốn nói: “Vương tử, về việc kế thừa vương vị, vương sẽ không nghĩ đến ai khác ngoài ngài, ngài đối với vương luôn luôn cung kính, lúc trước thế nào sau này cũng như vậy, đến tột cùng cũng là phụ tử, vương tuyệt sẽ không hoài nghi lòng trung thành của ngài.”

“Ta tất nhiên là trung thành đối với phụ vương.” Izumin vuốt ve chiếc nhẫn hắc thiết trên tay, đây là vật tượng trưng của người kế thừa vương quốc, ngoài cái hắc sớ hữu ra cũng chỉ còn một cái duy nhất chính là ở trong tay Hittite quốc vương, cha của hắn.

Đây chính là bí mật tối cao trong việc Hittite có thể xưng bá trên cao nguyên Anatolia, hắc thiết lúc đó có giá trị gấp sáu mươi lần hoàng kim, cho dù là Hittite vương, bất quá cũng chỉ có được hắc thiết đủ để làm một thanh đoản kiếm cùng một pho tượng trên vương tọa mà thôi.

Những bảo vật vô giá này chung quy chính là dùng để khước đại lãnh thổ để quốc, chứ không phải để phô bày sự xoa hoa của vương thất.

Hazas nghe ra sự bất đắc dĩ của vương tử, nghĩ hắn từ lúc còn nhỏ tuổi đã vì tị hiềm mà dần thân đi chu du tứ phương thu thập tình báo, hiện thời vương còn đang trong những năm hưng thịnh, mà vương tử cũng đã dần dần trưởng thành, chỉ sợ sau này lại càng nom nớp lo sợ.

Ông liền trở về đề tài cũ: “Như vậy phía Cathy làm sao bây giờ?”

“Bảo hắn giữ nguyên kế hoạch xuất phát, đi một chuyến đến Phoenici, vợ vét vài vốc thương phẩm trân quý...” vương tử khẽ cười nói: “Chúng ta sau khi cáo biệt Labaru lão sư, sẽ đi xuyên qua sa mạc Syria, hội ngộ cùng Cathy ở bên ngoài Ai Cập.”

Hazas tướng quân ngạc nhiên nói: “Bảo Cathy đi vợ vét kỳ trân dị bảo, chỉ sợ người lỗ mãng như hắn không tiện hành động.”

Izumin lạnh nhạt nói: “Đã ra về là thương nhân, không bằng phần cho giống một chút, trên thuyền trang trí nhiều thứ tốt một chút, cũng tiện lấy tên tiền

cổng để lần vào hoàng cung Ai Cập. Phenici là nơi có nhiều thứ quý giá nhất Đại Lục Hải, hàng hóa Hittite sản xuất chi sợ người khác khó lòng có thể coi trọng trong mắt.”

Nhưng sau khi nói xong, đôi mắt màu hổ phách của Izumin lại trở nên âm đạm: “Hành trình hiện tại có thể sẽ bị trì hoãn vài ngày so với kế hoạch, bảo những thám tử lúc trước phái đến Ai Cập không được lo lắng, tiếp tục thám thính tin tức của Mitamune.”

Hazas tương đáp “Rõ”, nhưng cũng ngầm thờ dãi.

Ynanna vừa trải qua một kiếp, đối với ảnh ngược trong hồ nước âm thầm hạ quyết tâm, vì sớm ngày chạy thoát khỏi những người này, hiện tại chỉ có thể cắn chặt răng cố chịu thiên nan vạn khổ, càng phải nhớ cho thật kỹ chết từ tế không bằng vẫn còn sống, tiếp tục khuất phục như vậy để sống sót, so với bị đặt bên trên phân của lạc đà hít thở không thông còn tốt hơn.

Nghĩ đến đây, nàng dùng tay áo lau sạch sẽ mặt cùng tay, rất nghe lời quay trở lại trong đội ngũ, ý muốn bảo với Luka bản thân đã tốt hơn.

Mọi người đều liếc mắt nhìn nàng một cái, Izumin vương tử phát hiện nữ nô này sau khi tẩy rửa sạch sẽ, ngũ quan thật sự cùng với những người hần đã từng nhìn thấy qua quả nhiên không giống. Tóc của nàng đen giống như khói bụi than bị tắm nước ấm ướt, không giống với những người sống ở bên bờ Đại Lục Hải là màu lá cọ, đồng tử ở mắt của nàng cũng vậy, có vẻ như có thể phân biệt rõ trắng đen, từ trong con ngươi phảng phất có thể tỏa ra một cỗ linh khí hấp dẫn người.

Làn da không thể nói là trắng như tuyết, mà là vẻ trắng ngần giống như được soi rọi dưới ngọn đèn ngà voi, lộ ra vẻ oánh nhuận thanh thuần. Ánh mắt không to nhưng lại có làn mi cong tuyệt hảo, khóe mắt hơi hơi nhếch lên, cái mũi hơi thấp, dáng người cứng nhắc, chỉ có thể xem là nhìn thuận mắt, lại có chút phong tình dị quốc.

Nhưng muốn để nữ nô này trong mắt hay dùng vào những việc đúng đắn thật không dễ dàng, ngoài trừ trên người nàng có điểm kỳ quái đáng ngờ, thì cứ như vậy ném vào trong cung làm quân cờ có vẻ là cách dần xếp tốt nhất, nói không rõ một ngày nào đó được phụ vương coi trọng cũng chưa biết chừng.

Hắn vẫy tay bảo Luka đi qua, nhẹ giọng phân phó muốn hần ta chiếu cố tốt quân cờ nhỏ này.

Khi trời hơi ngả về tây, toàn bộ đội ngũ lại tranh thủ thời gian xuất phát.

Ynanna lúc này có hơn tốt hơn một chút, nàng bị trói ở một bên chuyên dùng để treo hành lý trên người lạc đà, cả lưng người dè lên trên một cuộn thảm dày, bụng bị dẫn từng trận muốn buồn nôn, đầu cúi xuống dưới, làm nàng không ngừng bị choáng đầu hoa mắt, mà cứ tiếp tục như vậy hai ngày, rốt cuộc nàng cũng có thể nhìn thấy dấu hiệu có người cùng rừng rậm.

Nàng cũng không có may mắn có thể được ngủ trên thảm lông dê kia, vương tử luôn đem nàng đuổi ra khỏi lều trại, nàng chỉ có thể ngủ ở sau lưng Luka sống qua ngày. Từ khi nàng đối với Luka tốt một chút theo nguyên tắc chấp hành hết những mệnh lệnh được giao, thiếu niên này liền không còn hung ác đối với nàng, thậm chí còn ngầm cho phép nàng buổi tối có thể thả dây trói, cho nàng ngủ ở phía sau lưng hắn, gần nơi có đồng lửa, có thể giúp nàng ngăn cách gió đêm rét lạnh cùng ánh mắt của các binh lính khác.

Nàng cũng có thói quen hằng ngày trời còn chưa sáng sẽ cùng Luka rời giường, thu thập mọi thứ, giúp vương tử chuẩn bị dụng cụ rửa mặt cùng nước ấm, Ynanna đã có thể thành thạo việc giúp vương tử mặc y phục, tùy rằng bình thường chỉ là ngoại bào. Hiện tại các loại trường hợp cần quý lady nàng đều vô cùng thông thuận, chỉ vì mục đích nhắm nhìn đến một ngày nào đó có thể đường đường chính chính thẳng lưng mà đi.

Ynanna quỳ trên mặt đất, hai tay giơ lên đai lưng, vương tử nhận lấy mặc lên người, lại từ chỗ dưới gối đầu lấy ra một thanh đao bằng bạc đeo ở thắt lưng.

Bà đao này vương tử cũng không có để người nào cầm qua, đều là tự bản thân đeo lên hoặc cỡi xuống, Ynanna lặng yên không một tiếng động thuận thực giúp vương tử mang hài vào, thấy bộ dáng hần khi đeo đao vào thắt lưng, quả nhiên có phong tư tuấn tú cơ hồ muốn người ta hoa cả hai mắt, Ynanna dường như mỗi ngày sáng sớm đều sẽ phải thưởng thức một lần như vậy, nếu không phải trước kia đã từng nhìn thấy qua rất nhiều soái ca mỹ nam ở trên tivi, sợ là nàng cũng sẽ giống như các thôn cô ở phụ cận lớn mật hát tình ca.

Lúc này Luka xốc rèm cửa tiến vào, bung lên một thao nước ấm có hoa tươi từ trong cung giúp vương tử rửa tay, sau đó theo giúp vương tử dùng bữa sáng. Ynanna đợi đến khi hai bóng người kia đi ra ngoài, mới thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, vội vàng đi theo ra ngoài.

Bởi vì ngày hôm qua lúc đóng quân dựng trại trời đã tối muộn, cho nên lúc này Ynanna mới phát hiện ra bản thân nàng hiện tại đã đi đến nơi càng lúc càng hoang vu, xa xa có thể nhìn thấy sa mạc Syria mà Luka từng nói qua, nàng từ lúc sinh ra cho đến nay chưa bao giờ tận mắt nhìn thấy qua vùng đất cằn cỗi sỏi đá có thể dễ dàng cắn nuốt sinh mệnh như thế này.

Nơi này là một ốc đảo nhỏ bên cạnh lối vào sa mạc, lúc trước khi bị Hittite vây khốn, đây là nơi giao tiếp giữa người Khurrites của Mitami quốc cùng với Babylon và Ashur, còn một chỗ khác chính là rừng rậm Lebanon của Phenici đại phú đại quý, là con đường mà thương nhân thường xuyên đi qua.

Nhất là thương nhân Ashur từ lúc nên văn minh của lưu vực sông Lưỡng hà quật khởi từ hơn một ngàn năm trước, liền mở rộng giao thương, giúp bản thân và những người xung quanh mang đi nào là lông dê, lúa mạch, rượu ngon, kim loại đồng đã được tinh luyện và đồng nguyên chất. Bọn họ có thể lớn gan mà bày mưu tính kế làm giàu cho bản thân, vừa không e ngại sa mạc khô cằn cũng không sợ dã thú trong rừng rậm, nếu như sau này có một quốc gia nào đó phát sinh rối loạn làm chính trị rung chuyển cũng không thể nào lay động được tầm quan trọng của thương nhân Ashur, bởi vì những bậc

vương giả cần bọn họ, những người bình dân cũng cần bọn họ.

Sau khi Hazas tướng quân cùng một thương nhân Ashur đầu trục thương nghị thật lâu, liền khiến một con hươu vừa mới bị giết giao cho Luka.

Luka giờ tay chém xuống tiểu sinh linh bé nhỏ để lấy máu, trong đám người ở nơi này cũng chỉ có mình Ynanna gọi nó là tiểu sinh linh, vì những người khác tâm đều đang muốn lập tức đi vào sa mạc, nhưng lại thầm nghĩ nên dùng một ít thịt để bổ sung chút thể lực.

Hazas tướng quân lại đến chỗ thương nhân mua một chút thịt tươi sống được bảo quản kĩ đến lên trên chỗ hành lý của bản thân, Luka lúc này mới đem hươu đi nướng thịt tạo nên tiếng vang “đôm đốp” dụ người, từng giọt từng giọt vàng óng ánh nước mỡ nhỏ xuống trên đồng lửa, lại tạo ra từng đợt tia lửa đôm đốp vang lên. Các nam nhân nhanh chóng rút ra dao ở thắt lưng, bắt đầu phân sẻ hươu con. Mà Luka lại bung đến một cái bàn bằng bạc, đem đồ nướng thơm ngào ngạt đã cắt thành từng miếng mỏng manh như lưỡi hươu đặt lên, lại đem một miếng thịt hươu phan trên lưng đã cắt lúc trước đó đã qua xử lí thơm ngon, đặt ở trước mặt vương tử.

Tiếp theo Luka lại từ trong hành lí lấy ra một bộ dụng cụ bằng đồng đen, giống như bát đĩa, sau khi đã rửa sơ sạch sẽ qua, liền đặt lên trên bàn, Luka lại lấy một ít lựu tươi mới cùng một chiếc cốc đưa qua, Ynanna vô cùng thông minh liền nhanh tay bắt đầu vắt lựu lấy nước.

Nàng đương nhiên là không có phúc phận hưởng dụng, này một chén nước trái cây thơm ngon cuối cùng cũng bị đưa đến trong tay vương tử, lúc nàng ôm lấy cái thứ “đồ vắt nước tay” đi ra ốc đảo rửa sạch, mới lên lút ném thử thử chất lỏng còn sót lại một ít, đây là lựu tươi mới vừa được hái từ trên cao nguyên ngọt ngào hương thơm, hòa duyên trong miệng, là thứ hương vị mà Ynanna chưa bao giờ được thể nghiệm qua, làm cho nàng uống đến hốc mắt đỏ cả lên, lại cảm thán cuộc sống đau khổ luôn phải nghĩ một đằng nói một nẻo, nhớ tới trước kia trong siêu thị nàng luôn thuận tay mua cho dù xa xỉ, nhưng mùi vị lại còn không bằng cả nước trái cây nhập khẩu, trong lòng nàng lại là một trận chua xót, âm thầm mắng vương tử cùng bọn gian thương đều không phải là thứ gì tốt lành.

Tuy rằng mắng như vậy, nhưng khi nàng quay lại, nhìn vương tử vẫn là đang dùng động tác tao nhã cao quý từ tốn dùng bữa, nhìn thấy chén nước màu đỏ như máu bên cạnh hẳn, còn có khối thịt vàng óng ánh trên bàn, hương vị làm cho Ynanna không ngừng nuốt nước bọt.

Bởi vì đã lâu không được ăn no, sắc mặt của nàng có chút thể hiện rõ ràng, cho nên nói cho dù là ma thì đáng sợ nhất chính là ma đói, bản thân Ynanna không hề hay biết gì, nhưng lại thật sự làm cho vương tử cảm thấy mất khẩu vị.

Đáng tiếc những thứ này nàng hiện tại không thể nghĩ đến, cho dù là con hươu chỉ còn lại bộ xương trên đồng lửa cũng không phải là nàng có thể nghĩ đến.

Luka thấy vương tử không yên lòng ăn, trong lòng cảm thấy khẩn trương, liền kéo Ynanna sang một bên phát cho nửa cái đầu hươu, Ynanna tận lực không nhìn đến hốc mắt tối om trên đầu con hươu, chỉ chuyên tâm ăn phần thịt của bản thân, lâu lâu bắt chợt lại rải lên trên một ít muối. Món ăn đồng quê như vậy, cho dù không có gia vị, vẫn sẽ là thứ thơm ngon hương nồng dụ người.

Thẳng đến khi nuốt xuống miếng thịt cuối cùng, nàng liền đem túi nước bên cạnh uống sạch sẽ, Ynanna lúc này mới duỗi chân tay, cột chặt hài đang mang dưới chân, chính thức bắt đầu nghiền ngẫm chuỗi hành trình chân ướt chân ráo trong sa mạc của bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Giữa đêm trong sa mạc tạo ra nước trong. Bất khác.

Trong đội ngũ của Izumin đều là những người hằng năm luôn đi cùng hẩn du ngoạn qua các quốc gia rộng lớn, sa mạc, đầm lầy, rừng rậm và núi cao cũng chỉ là một phần nhỏ trong cuộc sống hằng ngày mà bọn họ đã trải qua mà thôi. Cả đội ngũ đi đường cũng không quá vất vả, hành trình luôn luôn đúng theo kế hoạch, một khi tiếp viện đưa tiếp tế đến không đủ, thì chẳng mấy chốc ốc đảo sẽ xuất hiện ngay trước mắt. Ngoại trừ việc ngày nóng gắt đêm rét lạnh, thì loại lữ hành này nhìn qua cũng không có gì nguy hiểm.

Nhưng Ynanna cứ tiếp tục là một phần trong đội lữ hành như vậy, ắt về sau sẽ càng gian khổ rất nhiều.

Ở trong sa mạc nước là vô cùng trân quý, nàng chỉ được phân cho một ít, mỗi ngày chỉ có thể gấp môi vài cái, dường như đều phải ở trong tình trạng mất nước mà tiếp tục qua ngày, không được vài ngày cả người nàng liền trở thành vừa đen vừa gầy. Một khi tiến vào sa mạc liền không có chỗ che chỗ tránh, nàng lại không thể rời khỏi tầm mắt của Luka, như vậy việc đi đại tiện tiểu tiện liền trở thành vấn đề nan giải nhất.

Là một người Trung Quốc, để ý nhất chính là lòng hổ thẹn. Cho nên nàng luôn phải nhẫn nhịn, thường thì chờ đến ban đêm, liền chui vào phía sau lưng lều trại mà giải quyết.

Những việc đó Luka đều nhìn thấy, cảm thấy có chút không biết làm sao, liền lên cùng Hazas tướng quân trao đổi qua, tại một nơi mà đại đa số nữ nhân mặc quần áo cũng như không có mặc này, nữ nhân Ai Cập ở thời đại này thậm chí còn có thể đứng mà đi tiểu tiện, bọn họ vô cùng thắc mắc một vấn đề khó hiểu là vì sao Ynanna lại phải chờ đến đêm, còn chui vào phía sau lều trại để giải quyết.

Hazas tướng quân thậm chí còn tỏ vẻ ngạc nhiên nói “Khó trách vương tử muốn đi tìm Labaru đại sư, vị khách lạ phương xa này hành vi thật sự rất quái

dị.”

Luka cũng tiếp lời nói phải, nhưng bọn họ cũng không nghĩ lấy cái vấn đề tầm thường như thế đi nói với vương tử gây phiền phức, dò hỏi ý của vị trẻ tuổi nhiều tri thức kia nguyên nhân tại sao nữ nô này lại có thể chịu khó cố gắng áp chế cảm giác sinh lý như thế.

Hazas tướng quân cuối cùng cũng chỉ phân phó cho Luka đi nhìn xem cái nữ nô kia, vào lúc thích hợp có thể gây khó dễ một chút, nhìn cho rõ xem nàng phản ứng như thế nào, cũng tiện đường thăm dò một chút về nàng.

Đây là thời đại của việc phục tùng tuyệt đối, bảo Luka gây khó dễ liền gây khó dễ, từ lúc ở ốc đảo xuất phát đã qua hơn mười ngày, mà ốc đảo kế tiếp vẫn còn chưa nhìn thấy, túi nước cứ như vậy dần dần vơi đi, Luka nhìn chăm chăm Ynanna cổ họng vừa nuốt xuống một cái, liền giặt đi túi nước.

Ynanna biết rõ, nếu cứ tiếp tục như vậy mà qua ngày, bản thân nàng chắc chắn sẽ bởi vì thiếu nước mà suy yếu, ở dưới tình huống không có khả năng sẽ được thương hại này, nàng chỉ có một con đường là chết. Nhưng mà ở trong sa mạc nước rất nhiều, chỉ là mắt người không thể nhìn thấy mà thôi.

Lúc trời chạng vạng bắt đầu hạ trại, Ynanna hỏi xin Luka một cái lọ sành, ngồi trên mặt đất lấy hai tay đào một cái hố, đem lọ sành đặt xuống. Lại lấy cái bao cao su lúc trước dùng để đựng nước cầm máu ra, dưới ánh mắt giám sát của Luka hỏi mượn một cái dao nhỏ cắt một chút, phủ trùm lên trên miệng hố, lại lấy cát đè lên xung quanh cho cố định chắc chắn.

Lại mò mẫm nhặt lên một cục đá đặt ở giữa miếng màng mỏng, làm cho nó kéo trùng xuống ngay bên trên miệng bình thành một cái dạng như hình phiếu. Đây là cách mà lúc trước Ynanna vẫn thường dùng mỗi khi đi dã ngoại sinh tồn ở phía nam, nếu theo như lí thuyết, vào đêm nhiệt độ không khí sẽ trở lạnh làm cho hơi nước trong hố bay lên đọng ở trên bao cao su và ngưng kết thành bọt nước chảy vào trong lọ, ngày mai trong lọ sành nhất định sẽ có một vỏ nước trong, hơn nữa còn là nước cất tuyệt đối an toàn và sạch.

Nếu như hướng dẫn kia là gạt người, hoặc nàng thao tác không đúng, vậy cái hố kia có lẽ sẽ là mồ của chính mình.

Làm xong việc, Ynanna cố chịu đựng cơn khát như hỏa thiêu trong cổ họng, ngã đầu liền ngủ. Luka một chút cũng không rõ nàng đang làm cái gì, cũng không nhìn ra có vẻ gì nguy hiểm, thấy nàng muốn đi ngủ sớm, trói tay chân nàng xong liền không nghĩ gì nhiều.

Ngày thứ hai khi trời còn chưa sáng, Luka đã bị Ynanna lay người đánh thức, hắn có chút khó hiểu, phải biết rằng nữ nô này lười thật, nhưng để bản thân đi gọi nàng lại tuyệt đối không có khả năng.

Luka sau khi cời trói cho nàng, nàng liền lập tức chạy vội đến nơi đặt lọ sành ngày hôm qua, bao cao su đã không còn chịu nổi sức nặng đã chui vào trong miệng bình, Ynanna hai mắt sáng lên, nhanh chóng đào cái bình ở dưới hố cát lên, cầm trong tay lắc lắc, nghe được thanh âm chất lỏng va chạm vào thành bình, nhất thời nàng có cảm giác như vừa được trùng sinh sống lại, vui vẻ nhẹ nhàng uống liên tục mấy ngụm to.

Nàng uống quá nhanh, miệng bình lại quá lớn, rơi ra rất nhiều trên mặt cát. Luka ở bên cạnh trợn mắt há mồm một trận, mới giặt mình tỉnh ngộ nhanh tay đoạt lấy lọ sành ôm vào trong ngực, miệng mắng “Nữ nhân chết tiết, người có biết nước ở sa mạc là trân quý như thế nào không! Há? Người tại sao lại có thể để rơi trên mặt cát?”

Ynanna lại khoan khoái nhìn hắn, vô cùng đắc ý, ánh mắt kia giống như đang nói: Chính ta đã lãng phí thì lại như thế nào?

Trải qua mấy ngày bị áp bức tra tấn, Ynanna rốt cục đã có thể danh chính ngôn thuận mà hãnh diện.

Nàng hiện tại có tư cách nói những lời này, bởi vì nàng có thể tạo ra nước, nàng có thể tự cung ứng cho bản thân, nàng không cần lại phải đợi bọn họ mỗi ngày ban cho một ngụm, có thì tốt, không có cũng không sao, sau đó lại tàn nhẫn đem vận mệnh của bản thân ném cho vùng đất cát vàng này quyết định.

Luka tức khí, tay muốn bắt lấy nàng, Ynanna liền nhanh chóng nhảy vọt sang một bên, Luka tức giận la hét muốn nàng đứng lại, hai người bọn họ một gây ra một trận âm ỉ, làm cho toàn bộ doanh trại đều tỉnh giấc, ngày cả vương tử cũng phải phủ thêm áo choàng bước ra ngoài xem xét.

Izunin nhìn Ynanna, ở trên đất cát sa mạc mà nàng vẫn linh hoạt giống như trên đất đá, ở trên cồn cát không ngừng nhảy quay lại tránh né Luka, vừa linh mẫn vừa khéo léo, nhưng đến tận cùng vẫn là không quen thuộc hoàn cảnh, không lâu sau lại bước hụt vào trong hố cát lão đảo, từ trên đỉnh cồn cát lăn thẳng xuống, cả nửa ngày vẫn chưa thấy trèo lên tới.

Luka sợ nàng ngã đập đầu, vội vờn người qua nhìn, lại thấy Ynanna ngo ngoáy ôm chân của bản thân, trên chiếc giày hình thù kì quái có một vết rạn nứt ở mũi chân, ngón chân cũng vì vậy mà lộ ra ngoài.

Những năm này, giày là một vật phẩm tương đối quý trọng, những người bình dân thường trực tiếp đi chân trần, người có gia cảnh giàu có thì có bên một chiếc giày rom, chỉ có vương công quý tộc mới có khả năng mang giày dùng da trâu hoặc dùng vải dệt chế tác thành.

Giày hỏng rồi sẽ có chút khổ sở, nhưng mà theo Luka, Ynanna khóc như vậy có cảm giác giống như bản thân lúc còn nhỏ khóc tang cha mẹ.

Nàng hơi nâng chân, một bộ dáng nước mắt giàn giụa, vừa bắt đầu đi vừa buồn cười.

Không chỉ Luka, còn có những người ở nơi này đều không thể hiểu được suy nghĩ của Ynanna. Từ khi tỉnh lại ở con sông kia, cảnh ngộ của Ynanna liền càng ngày càng thảm. Nàng lúc đầu không biết bản thân ở nơi nào, nàng có thể tự nhủ với bản thân nàng đi lạc ra nước ngoài là được.

Cho đến khi nàng gặp một nhóm người như thế này, một tên vương tử khó hiểu, một nước mà nàng không biết tên, một nơi lạc hậu nhưng luôn dùng

những thủ đoạn tàn nhẫn, còn có khoảnh khắc quý dị khi nhìn thấy gương mặt của chính mình trẻ lại, nàng tuy rằng luôn mạnh mẽ không thừa nhận, nhưng trong đáy lòng cũng ngầm biết rõ thời đại này có gì không đúng rồi.

Đối với một nữ tử độc thân, nếu như đội ngũ lữ hành có mục đích khó lường này không tính giết hại nàng, thì mặc dù chịu chút tra tấn, nhưng nàng cũng đồng thời có được sự che chở. Ynanna trong lòng còn đang nghĩ muốn tìm hiểu thêm chi tiết cho rõ ràng về thế giới này, hy vọng xa vời sẽ tìm được đường về nhà.

Có thể chứng minh cho bản thân đã từng sống ở thời hiện đại văn minh, cũng chỉ có bản thân nàng cùng quần áo của nàng mặc lúc đó.

Hiện tại đôi giày thể thao đã theo nàng đi vào trong khe núi, đi xuyên qua bình nguyên và rốt cục ở trong sa mạc đã bung keo hỏng hóc không còn có thể cứu vãn, nàng đột nhiên cảm thấy hy vọng trở về của bản thân cũng theo đôi giày không còn thuốc chữa này mà giảm đi một phần, mà những sợ hãi và uý khuất mấy ngày qua không hẹn mà cùng nhau kéo đến khiến nàng bật khóc.

Nàng vẫn nhớ rõ nguyên tắc của bản thân nhất định không thể mở miệng nói chuyện, rốt cuộc cảm giác bị thống nức nở lại bị kìm nén hóa thành nôn khan, không ngừng ở từ trong cổ họng phát ra.

Hazas tướng quân cau mày, ngoan độc vô đầu cấp dưới nói “Ngươi lại làm gì vậy?!”

Luka lần này quả thực có chút vô tội, hắn đành phải đem lọ sành trong tay đưa cho Hazas tướng quân, ông vừa nhìn thấy một bình nước trong đầy, cũng không có hỏi Luka từ đâu có, liền ôm đến quỳ gối trước mặt vương tử nói “Vương tử! Là nước! Đây thực sự là nước! Đây rõ ràng chính là thần của sa mạc ban cho ta con đường sống!”

Cũng không kì lạ tại sao cả Hazas tướng quân và Luka đều luống cuống như vậy, tuy rằng thời đại này con người vô cùng tin tưởng thờ phụng thần linh, nhưng là phần lớn đều là những lời tán dương từ trong miệng, nào có ai thật sự thấy qua cái gì do thần tạo ra.

Nhưng hiện tại chỉ trong một đêm, ngay tại khu đất ở trung tâm sa mạc, trong lọ sành lại có thể biến ra nước trong đầy vung, ngoại trừ là được thần linh chiếu cố, những người lúc đó chỉ sợ cũng không thể nghĩ ra lời giải thích nào tốt hơn.

Izumin vương tử mắt lạnh nhìn một màn hỗn loạn này, không hề để ý Hazas tướng quân đang nước mắt lưng tròng, cũng không nghĩ đến muốn trở về giết năm mươi đầu dê hiến tế cho nữ thần thái dương Aline, lại trực tiếp hỏi Luka “Thế này là sao?”

Luka kỳ thực cũng nghĩ đến sẽ giết năm mươi cái đầu dê, nhưng hắn cũng hiểu rõ, một cái chân dê cũng sẽ không thể hiến ra, đành phải mang về mặt đau khổ đem sự tình một năm một mười tuần tự kỷ càng thuật lại cho vương tử, bao gồm cả những hành động kỳ quái mà Ynanna đã làm tối hôm qua. Hắn cảm thấy Ynanna có thể là dựa vào những thứ đạo cụ đơn giản đó mà làm một nghi thức khẩn cầu một vị thần thần bí, đạt được sự từ bi của thần linh.

Izumin vương tử nghe Luka hồ ngôn loạn ngữ suy đoán nói, cùng với tiếng khóc như muốn đình tai nhức óc ở dưới cồn cát, liền ra lệnh cho binh lính mang nữ nô khiến đến trước mặt bản thân.

Ynanna đã khóc rồi tỉnh rồi mù cả mắt, cả người đều dính đầy hạt cát, Izumin vương tử cũng không có cẩn thận chú ý nhìn nàng mấy lần, nhưng lần nào thì ấn tượng của nàng không phải bản thi cũng chính là chặt vật.

Hắn lấy qua lọ sành Hazas tướng quân ôm chặt trong tay, giơ lên đỉnh đầu của Ynanna, đem nước trong bình đổ hết lên người nàng, ở trong sa mạc tắm rửa mà nói ở thời đại này so với lấy hắc thiết làm nồi còn muốn xa xỉ hơn, Hazas tướng quân quỳ gối ở trước mặt vương tử nhưng không kịp ngăn cản, nhìn Ynanna trở nên ướt sũng, nhìn nước không ngừng thấm vào trong cát không thể thu lại, bị phần cấu dùi của bản thân.

Izumin vương tử lại vẫn giữ thần sắc bất động giống như người vừa mới vung tiền như rác không phải là hắn, thái dương vừa mới mọc lên ở trên sa mạc liền mang theo sự oi bức, nhưng lời nói của vương tử lại khiến cho người ta có cảm giác như gió lạnh thấu xương, hắn nói với Luka “Lần sau, không cho phép nữ nô này vẫn bản như vậy xuất hiện ở trước mặt ta.”

Nhưng Ynanna sau khi bị tạt nước đã sạch sẽ hơn, tuy rằng vẫn chặt vật như trước, nàng vừa hoảng sợ vừa khó hiểu đưa mắt nhìn vương tử, nhìn xem vị vương tử này tại sao đột nhiên ra tay hào phóng cho bản thân tắm rửa như vậy.

Sau đó chỉ thấy vương tử giật giật khóe môi, vẫn giữ nét mặt ôn hòa, nhưng là loại ôn hòa này lại không hề thực tâm, hắn nói với nàng “Nữ nô kia, ngươi nếu nghĩ muốn uống nước liền tự bản thân biến ra nước, nếu ngươi biến không ra, lại không muốn khát chết mà nói...” hắn cười lạnh liếc mắt nhìn lạc đà đang quỳ trên đất “Lạc đà sẽ cho ngươi thứ ngươi muốn.”

Lời tác giả muốn nói: Đêm thứ hai trôi qua, bao cao su thứ hai được sử dụng vô cùng long trọng

Tôi cam đoan một ngày nào đó nó sẽ được sử dụng với công dụng vốn có.

Cảm tạ mọi người đã ủng hộ. Trước mắt đội ngũ đã đến sa mạc Syria, cách Ai Cập càng ngày càng gần rồi nha.

Thỏ: Tiên sư tên Izumin kia, cứ ngược đi, ngược nữa đi nhé, rồi sau này lại quần quai vì nàng cho biết thân. Ta mà là tác giả ta sẽ ngược chết ngươi, ngược chết ngươi!!!, vương tử thôi tha *hò hét, lẫn lộn, lật bàn*

Chương 11: Lần đầu gặp mặt Labaru đại sư

Vì lý do sinh tồn, Ynanna bị bắt ép ở nơi này lúc chạng vạng làm lại trò cũ một lần nữa, Luka mở to hai mắt ra gác suốt đêm, không dám chớp mắt lấy một cái. Nhưng lại không có cái gì được gọi là ánh sáng vàng thần thánh như trong truyền thuyết thần thoại hay xuất hiện lời của thần, hắn chỉ thấy trên lớp mỏng manh kỳ quái trông rỗng kia bỗng nhiên xuất hiện bọt nước, sau đó chậm rãi rơi vào trong lọ sành.

Ngày thứ hai hắn xuất hiện với hai mắt thâm quầng, đem chi tiết mọi việc bẩm báo với vương tử, thuận tay trình lên cái phiến mỏng manh kia, cũng gọi Ynanna đến để đối chất.

Ynanna đã bị hư giày, mặt trời đã khuất nhưng sa mạc vẫn còn nóng như than lò, có thể làm lòng bàn chân người nóng ran, Luka lại xuất hiện một loại tâm lý kinh sợ không rõ, nhường nàng cười lạc đà, một ngày trôi qua, nhìn sắc mặt vẫn rất tốt, có thể đem đến trước mặt vương tử.

Chờ nàng thu xếp chỗ ngủ rồi đi vào lều trại, nhìn thấy chính là vương tử đang cầm phiến lá mỏng kia, giương tay sờ ở đỉnh đầu, đánh giá hết sức chăm chú, mặt Ynanna co rút một chút, yên lặng quý ở một bên chờ đợi người hỏi.

Quả nhiên, vương tử hỏi nàng “Đây là cái gì?”

Bàn tay hắn đưa đến trước mắt nàng, lòng bàn tay ở ra, phiến mỏng manh kia đang lẳng lặng nằm ở trên bàn tay hắn, ánh mặt trời chiếu xuyên vào lều, chiếu lên trên phiến mỏng manh kia một tầng màu vàng lóng lánh trông rất đẹp mắt, thật đúng là có chút giống những đồ vật của thần khác.

Ynanna nhanh chóng vận động đầu óc, muốn nghĩ ra một cách giải thích hợp lý. Thành thật mà nói thì khẳng định là không thể, chẳng lẽ nói cho bọn họ cái này chính là dùng để phủ lên trên bộ phận thích ngoạn kia của nam nhân? Việc này không phải là nói cho vương tử biết buổi sáng hôm nay thứ bọn họ uống chính là nước ở nơi kia của nam nhân sao?

Nàng không không chế được ánh mắt liếc nhìn nơi kia của vương tử một cái, nhưng đáng tiếc bào phục của hắn quá dày và nặng, không thể nhìn ra manh mối gì.

Trong đầu nàng thoáng xuất hiện một ý nghĩ, vội chỉ về phía mặt trời, rồi quý xuống đất lạy thật thấp đầu, sau đó chỉ vào quần áo trên người bản thân, trong miệng không ngừng “ồ ồ” như đang vội vàng giải thích.

Wang tử nhìn điệu bộ của nàng suy đoán nói “Người nói đây chính là vật của thần Thái dương? Là thiên y trên người của thần?”

Ynanna ước gì vương tử có thể sửa lời, nhưng hắn đã nghĩ như vậy, nàng cứ liều mạng gật đầu là được.

Chính là nàng không nghĩ tới vương tử cứ như vậy mà trân trọng thứ kia, chỉ nghe hắn thương lượng với Hazas tướng quân rằng “Dựa theo bản đồ, hai ngày sau chúng ta có thể tới được chỗ của ốc đảo cuối cùng, vậy vật trân quý kia hay là muốn thu giữ lại, nếu như hỏi qua Labaru đại sư cũng xác nhận không có gì đáng ngại, ta sẽ đem thứ này về hiến kính cho phụ vương.”

Ynanna vừa nghe mặt không ngừng co rút, thân là vương tử, lại hiến kính một cái bao cao su cho lão cha của mình, là đang muốn nhắc nhở lão cha chú ý không nên nơi nơi gieo mầm, uy hiếp đến thân phận người thừa kế duy nhất của bản thân sao?

Tất nhiên Ynanna sẽ không nói thật, cho dù có cho phép nàng cũng không thể nói.

Lúc Ynanna lại cười lên trên lạc đà, nàng giả vờ như lơ đãng đưa tay với vào hành lý trong túi, lấy ra tiểu đao của bản thân cùng vài miếng áo mưa còn thừa lại, nhét vào trong đai lưng.

Quả nhiên lúc đến lần nghỉ chân tiếp theo, Luka liền đem cái bao nhỏ của nàng xuống, đưa vào trong lều trại của vương tử, sau đó cũng không có đem ra.

Ynanna từ lúc mất đi đôi giày, lại nhớ đến những thứ của bản thân đã mất đi rồi kia, một cái áo khoác, một cái quần, một cái áo thun còn có đồ lót, rồi nghĩ đến những tên nam nhân luôn quan sát nàng làm nàng không thể tắm rửa, có khả năng là quần áo đã bóc ra mùi kì dị, nàng liền vô cùng thương tâm, đành phải lấy tấm vải bố che nắng trên thân cũng phủ lên trên mặt mình che đi, thật không dám gặp người.

Bởi vì nhân dân Thiên triều luôn truyền dạy cho con cháu lễ nghi đạo đức là sống phải biết hổ thẹn, Luka phát hiện Ynanna suốt dọc đường có vẻ an phận, hắn không khỏi mừng thầm nghĩ có phải nữ nô này đã nghĩ thông suốt?

Nhưng mà trên đời này xác thực có học giả, khi Ynanna nhìn thấy Labaru đại sư ở trong rừng rậm Lebanon, cho dù không bị chùm râu bạc dày cộm của lão đạo, cũng bị đôi ánh mắt đã già mà vẫn vô cùng cơ trí kia hấp dẫn.

Mắt mặt cũng không chỉ có một mình nàng, mà vị vương tử luôn uy nghiêm lạnh lùng suốt dọc đường đi kia cũng giống như là tiểu hài tử gặp được người thân, vô cùng kích động tiến đến đỡ lấy tay lão già, hai người ngồi trên ghế tựa trong căn nhà gỗ, nhiệt liệt hỏi gặp “Sư phụ, con đã lâu không thấy người. Con biết người đang bận làm ra 《 Sách chân lý 》, cho nên cũng không dám vội vàng đến quấy rầy, nhưng người lại cố tình chọn nơi hoang dã này làm chỗ dừng chân, thật làm cho con vô cùng lo lắng.”

Labaru vuốt râu cười nói “Izumin, lão già ta là người theo đuổi chân lý, ở nơi nào cũng vậy. Con nếu như nhớ đến sư phụ, khoảng cách cũng không là vấn đề gì, hiện tại không phải con đã đến rồi sao?”

Ynanna oán thăm ông lão này nói chuyện lảm nhảm lại ra về thần bí, một bên lòng không cam tâm không nguyện bị Luka lôi kéo vào trong phòng, Luka còn đem thứ đã được đặt trong tráp trên tay đặt trước mặt Labaru đại sư.

“Đây là?” Labaru nhìn thấy trong tráp là một miếng gì đó rất mỏng manh, ngừng đầu hỏi Izumin.

Vương tử chỉ chỉ Ynanna đứng ở gần đó nói “Đây là nô lệ con bắt được ở trong khe núi sâu của sông Hồng, nàng không giống như người của nước ta hay một quốc gia nào đó ở Đại Lục Hải, còn mang theo bên người thứ này, là bảo vật có thể ở trong sa mạc tạo ra nước. Sư phụ người nhớ lúc con còn nhỏ người đã từng nói đến truyền thuyết về một quốc gia ở phương đông, con đoán rằng nô lệ này cùng thứ trong tráp kia rất có thể là có liên quan tới quốc gia thần bí ở phương đông kia.”

Labaru tỉ mỉ nhìn qua Ynanna cùng thứ trong tráp, mới cẩn thận đáp “Năm đó ta từ bán đảo Tây Nại đi thẳng một đường về phía đông, vượt qua một sa mạc rộng lớn dường như không có giới hạn (sa mạc Arabian), đi đến Harappa đế quốc, đó chính là nơi xa nhất ta từng đi đến. Lại nói ở hướng đông, cũng chỉ có hai con đường, một là ngọn núi cao chót vót hiểm thấy trên đồi, một là nơi ở của bọn độc xà trùng, ta cũng chỉ có thể bỏ qua ý định đi tiếp, tất cả mọi chuyện đều là nghe học giả của Harappa đế quốc thuật lại. Nếu như nói về độ chân thực của việc này, chỉ sợ phán đoán của ta cũng không đủ độ tin tưởng.”

Labaru suy nghĩ xong, lại quay đầu nói với Ynanna “Ta hỏi người mấy vấn đề, nếu người đã không thể nói được, vậy chỉ cần gật đầu hoặc lắc đầu. Người có phải từ một quốc gia ở rất xa phía đông đến đây? So với Harappa đế quốc còn xa hơn?”

Ynanna thật sự không biết Harappa đế quốc là nước nào, hiện tại Ấn Độ cùng Bà La Môn giáo đều còn chưa có sinh ra đâu! Nhưng Trung Quốc đích thực là ở Đông Á, gần sát Thái Bình Dương, nàng gật đầu là không sai đi?

Labaru lại hỏi “Người vì sao lại đến nơi này?”

Điều này muốn nói cho rõ ràng thực sự rất khó khăn, bởi vì bản thân Ynanna cũng không biết, nàng liền dùng hai mắt trong suốt nhìn thẳng ông lão, tỏ vẻ yếu đuối đáng thương, Labaru đại sư thở dài nói “Thế này thì đáp án đã quá rõ ràng, có ai mà muốn rời xa quê hương mà đi đến cái nơi cả cuộc đời cũng không có cơ hội quay về này, chỉ sợ nữ hài tử này cũng không phải là tự nguyện làm một thân nô lệ.”

Ynanna lại nghĩ đến dấu ấn ở sau thắt lưng của bản thân, cảm thấy giống như gặp được tri âm, nhưng nàng cũng không dám để lộ ra một chút vui sướng nào, chỉ e sợ vương tử sẽ lại đối phó với bản thân.

Labaru đại sư lập tức hỏi ra một vấn đề cuối cùng “Đây chính là thần vật?”

Ynanna chần chờ một chút rồi gật đầu, nhưng lại làm một cái động tác tay, nắm chặt cổ họng của bản thân rồi lại chỉ chỉ cái thứ trong tráp, ý bảo chỉ có những lúc thiếu nước thì nó mới có thể tạo ra phép màu, vương tử cũng gật đầu “Từ lúc ra khỏi sa mạc, thần vật này cũng không còn linh nghiệm nữa, con liền bỏ qua ý nghĩ muốn hiến kính cho phụ vương.”

“Cẩn thận là quan trọng nhất.” Labaru đại sư khen “Izumin, con phải nhớ kỹ con dù sao cũng là vương tử, lễ quân thần cần phải giữ, nhưng tình cảm phụ tử ôn nhu gắn bó lâu dài mới là chuyện tất yếu.”

Izumin cũng biết lời Labaru nói là đúng, nhưng cứ nghĩ đến cái vị phụ vương thô lỗ bạo ngược, hoang dã vô độ kia, liền cảm thấy vô cùng phản cảm, phản ứng của hắn Labaru cũng nhìn thấy, liền hiểu hắn trên con đường chính trị còn chưa đủ thấu triệt thành thực. Nhưng chuyện này cũng không hẳn là không tốt, nếu như có một ngày Izumin lại học được hư tình giả nhân giả nghĩa lấy lòng chính phụ vương của hắn, thì điều đó mới gây ra nghi ngờ hắn muốn tạo phản.

Ông cũng không có chỉ điểm gì, Izumin nếu như chưa đến bước đường cùng, thì có thuyết giáo cũng vô ích, Labaru ngược lại hỏi “Con lần này vì sao lại phải đi xa như vậy? Ngoại trừ lúc đi theo ta học tập tu hành vài năm, ta nhớ hình như con đã bố trí mật thám ở khắp các quốc gia, rất ít khi lấy thân mạo hiểm.”

“Đó là do mẫu hậu con yêu cầu, thân là con trai duy nhất của người, từ nhỏ đến lớn đều phải sống trong tầm mắt của người. Phụ vương con đã không thể trấn an tâm của người, thân làm con trai con lúc nào cũng phải an ủi người mới tốt.” Izumin không vòng vo nhiều mà nói thẳng “Mấy tháng trước, Mitamune được phụ vương ban cho thân phận sử giả, tiến tới Ai Cập tham gia lễ mừng Menfuisu đăng cơ.”

“Labaru hiểu ý nói “Tuy rằng tuổi cũng ngang nhau, nhưng xem ra quốc vương muốn để cho công chúa Mitamune ngồi lên ngôi vị vương phi Ai Cập, từ đó ở phía bên kia bờ Đại Lục Hải sẽ thiếu đi một kinh địch và nhiều thêm một đồng minh, nhưng nghe bảo quốc vương Menfuisu lại là một vị vương trẻ tuổi, coi như cũng là xứng đôi cùng công chúa Mitamune a.”

“Xứng đôi...” Izumin nghiền ngẫm từng chữ này, trong lòng không khỏi có chút bi thương nói “Sư phụ, Mitamune mất tích đã lâu.”

“Việc này...” Labaru đại sư kinh ngạc đứng dậy, từng bước thong thả đến trước cửa sổ “Việc này không đúng, Ai Cập không có khả năng sẽ gây bất

lợi cho công chúa Mitamune, ngày xưa khi tội nhân Hitari giết chết Ai Cập tiên vương, đã làm cho người Nubia đuối lý không thể cãi, nhưng hiện tại Ai Cập chính là đang ở thời kì phổ trương thanh thế, sẽ không thể cùng phe chúng ta trở mặt. Thế lực của thần miếu Ai Cập lại đang trên đà phát triển cường đại bất thường, cơ hồ có thể sánh ngang cùng địa vị của Pharaoh, Menfuisu vừa mới lên ngôi, việc nội chính vẫn chưa ổn và họa ngoại xâm vẫn chưa trừ, hẳn không thể có lá gan gây rối với công chúa Mitamune.”

Izumin vương tử thầm chấp nhận nhưng vẫn thắc mắc nói “Sự phụ, nhưng việc này hết sức kỳ quái, ta mới muốn tự thân đi thăm dò xem sao. Không đối gạt gì người, nước ta cũng đã mấy lần cử sứ giả đi truyền quốc thư, muốn tra hỏi Ai Cập nơi Mitamune đang ở. Nhưng Ai Cập đều đáp lại là Mitamune đã sớm rời khỏi Ai Cập, cho dù muốn hỏi thêm bao nhiêu lần, thái độ của Ai Cập họ cũng bắt đầu trở nên khinh mạn tỏ vẻ không vui, con thân là huynh trưởng, tất nhiên muốn dốc toàn lực tìm cho được muội muội của con trở về.”

Izumin từ nhỏ đã là một người am hiểu đạo lý rất sâu sắc, là một người trẻ tuổi ôn hòa nhưng cẩn thận, việc này cũng là nguyên nhân Labaru đại sư đã nhận hẳn làm đệ tử khi cứu hẳn lên ở sông Hồng. Izumin từ trước đến nay chưa từng làm cho ông thất vọng, mà có một vị quân chủ tương lai như vậy, chính là phúc phận vô cùng to lớn của Hittite quốc.

Labaru có chút vui mừng nói “Izumin, việc này cần phải cẩn thận, nhưng khi ta xem tinh tượng ban đêm, thấy Thiên Lang tinh đã ẩn ẩn hiện lên, chỉ sợ con đường đi phía trước sẽ có một hồi chiến sự phong ba. Con hãy vì dân chúng mà suy nghĩ, nếu có thể thì nên tránh mới tốt.”

Đối với chuyện quốc sự, Izumin có suy nghĩ của chính mình, Labaru đại sư là một học giả, thường hay có tư tưởng hòa bình thân thiện. Nhưng Hittite rộng lớn luôn luôn duy trì hơn ba mươi vạn quân thường trực, là dân tộc máu lạnh luôn rong ruổi trên lưng ngựa, sẽ không sợ đánh nhau với giặc, hơn nữa loại đại sự bậc này, cũng sẽ có Hittite quốc vương làm chủ, Izumin chỉ có thể ngồi nghe phân phó.

Nhưng hẳn vẫn là gạt đầu đồng ý để giải tỏa tâm tình của Labaru đại sư “Sự phụ, nếu như Thiên Lang tinh đã dâng lên, vậy chắc chắn nữ thần Ishtar sẽ phù hộ đất nước ta.”

Lời tác giả muốn nói:

Labaru đại sư: đi hành thiện cứu người hơn ba mươi năm, mới cứu ra một tên vương tử.

Izumin lúc tám tuổi bị cô của mình cùng em họ mưu hại, mới có thể được Labaru đại sư cứu lên ở sông Hồng, sau đó đi theo chu du khắp các chư quốc, học tập chân lý và tri thức. Hiện đang kể chuyện của những năm gần đây cho nên có một số nhân vật chúng ta sẽ không thấy được.

Thỏ: Chương sau đến Phoenici rồi, con đường tiến đến Ai Cập của đoàn người Izumin ngày càng gần, Menfuisu, Asisu và Carol bánh bèo cũng sắp xuất hiện ra mắt các bạn đọc giả rồi. Các bạn có hóng hót không????

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Đến Phoenici, nền văn minh 3000 năm trước dần hiện hữu trước mắt

Izumin sau khi cùng Labaru đại sư cáo biệt, chuyển đi xuyên qua rừng rậm Lebanon cũng vô cùng thuận lợi.

Thứ được gọi là thần vật cũng bị Izumin để lại ở chỗ Labaru đại sư, không thể nào mang về làm trò cười cho người khác, thứ dùng để dựng thần vật là do Luka chém cành cây tuyết tùng chế thành. Trong rừng rậm Lebanon những cây tuyết tùng có hình dáng cao to có thể che cả ánh mặt trời, đối với những người lữ hành mà nói là một chướng ngại vô cùng vĩ đại. Mà đối với sự sản xuất của con người lúc bấy giờ mà nói, việc chặt cây và thu hoạch để làm việc khác cũng không thể ảnh hưởng mấy đến mảng rừng rậm vốn có.

Vì vậy ở trong rừng rậm Lebanon ban ngày cũng giống như đêm tối, mà dã thú ở bên trong lại càng có số lượng vô cùng đông đảo, Izumin vương tử mang theo đội ngũ của hắn, suốt dọc đường đánh đuổi không ít bầy sói, gấu, lợn rừng, sài lang và một ít động vật khác, cũng có người thường xuyên đề phòng bị xà trùng cắn bị thương dưới chân.

Ynanna đặc biệt vô cùng nghe lời đi sát bên người Luka, không sợ gặp phải đại nạn gì, mà giống như là nàng đang đi dạo quanh trong vườn bách thú hoang dại vô cùng kích thích, còn được ăn rất nhiều món ăn thôn quê hoang dã, tuy rằng đều là phần còn thừa lại.

Những người bị thương sẽ để cho lạc đà đeo đi, cứ như thế một đường vô cùng náo nhiệt cho đến vùng duyên hải thành thị Phoenici.

Một đường đi miệng ăn toàn là cát sa mạc, khi đi ra bên ngoài rốt cuộc các nam nhân này cũng có thể bỏ xuống vũ khí phòng bị, sau khi nghe lệnh ban bố cho nghỉ ngơi hai ngày khôi phục khí lực từ Hazas tướng quân, thì liền tràn ngập phấn khởi ôm lấy túi tiền chạy đến trên đường tìm nữ nhân khoái

hoạt.

Sau khi hơn hai mươi cá thể háo sắc chạy đi mất, Ynanna mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, tuy rằng hiện tại tuổi nàng còn nhỏ, đáng người cũng khá là tinh tế, không phù hợp với mắt thẩm mỹ của đám cổ nhân chỉ nhìn thấy ngực to mông cong kia, nhưng là trước sau cũng đã qua hơn một tháng, làm người nữ nhân duy nhất trong đội ngũ như nàng vẫn cứ luôn không ít thì nhiều cảm nhận được có một số ít ánh mắt không hề có hảo ý, nhưng là may thay đội ngũ này lại được lãnh đạo bởi một vị có khí chất soái ca đang cầm dục, cho nên những người ở bên dưới cũng chỉ có thể ghen đến khổ, hahaha.

Vương tử nghiêm lệnh cho Luka phải giám sát chặt chẽ nàng, tuy rằng như thế làm cho Ynanna không có cơ hội chạy thoát, nhưng cũng không phải là chuyện gì xấu.

“Hazas tướng quân.” vương tử đưa tay chỉ Phoenici hải cảng cách đó không xa “Ông đi liên lạc với Cathy, đưa thuyền đến ngừng ở khu chợ gần bên cảng nhất, tìm vài người đem những người bị thương đưa đi tìm thầy thuốc điều trị, ta đi khu chợ nhìn qua một chút.”

Vương tử không chỉ tên nói muốn ai trong số họ đi theo, nhưng Ynanna lại phát hiện trong đội ngũ hiện tại chỉ còn Hazas tướng quân, Luka, và hơn mười bảy con lạc đà đang đeo người bị thương, cùng với chính mình, nàng cùng Luka liền thật tự giác đi theo phía sau vương tử.

Giờ phút này bọn họ hiện đang ở Phoenici - quốc gia nhỏ bé ở ven bờ Đại lục hải nhưng lại vô cùng giàu có, quốc gia này được phân tán thành rất nhiều bang, mỗi một bang lại tự thành lập một quốc gia, những quốc gia này tựa lưng vào dãy núi Lebanon, không thể phát triển nông nghiệp, cho nên chỉ có thể từ ở bờ biển giao thương mậu dịch và đáp ứng các thỏa mãn sinh tồn để mưu sinh, ngành thủ công nghiệp và buôn bán vô cùng phát đạt, bởi vì giàu có và đông đúc, cho nên mặc dù chỉ là một quốc gia nhỏ bé như viên đạn, cũng có thể làm cho những quốc gia xung quanh kiêng kỵ không thôi.

Ynanna mặc dù không biết Ashur là nơi nào, cũng chỉ nghe nói ở phía Tây Hittite (Châu u ngày nay) hiện tại vẫn còn là một mảnh đất rừng rậm hoang sơ, tuy rằng nàng từng nghe nói qua về Babylon, nhưng đó là do trước kia nàng lên nhìn lướt sơ qua tập truyện tranh 《Tokyo Babylon》, bây giờ nó cũng không thể giúp gì nhiều cho nàng.

Nàng vẫn đang lẩn quẩn trong vòng mơ hồ, cho đến khi bị đưa đến Phoenici, Ynanna mới tin tưởng bản thân thực sự đã đến thế giới ba ngàn năm trước kia.

Bởi vì lúc này Phoenici giống như trong lịch sử kể lại vô cùng phồn vinh ở ven bờ phía đông Đại lục hải, mà lúc này mối họa lớn để quốc La Mã căn bản vẫn còn chưa xuất hiện ở đại lục u Á, càng chưa có phát động sự kiện ba lần chiến tranh lớn, vị tướng lĩnh Hannibal đã đi vào lịch sử là vẫn còn phải chờ hơn một ngàn năm sau mới sinh ra trên cõi đời.

Để quốc La Mã được thành lập vào thế kỷ IX TCN, cho nên Ynanna hiện đang đứng ở nơi này chính là vùng đất cách thời đại của nàng ít nhất ba ngàn năm lịch sử. Nơi này là thành thị Tyre lớn nhất Carthage, tụ tập tất cả những món hàng thủ công mỹ nghệ của các thương nhân ở khắp tứ hải, Tyra giàu có đến mức khiến cho các nhóm thi nhân cổ đại đều phải dùng những từ ngữ hoa lệ cao thâm để mà ca ngợi, từ ngữ tuy rằng có chút trống rỗng, nhưng nếu như dùng những ngôn ngữ hiện đại để khái quát lại, đại khái có thể nói “khắp cả Tyre đều là hoàng kim”.

Izumin vương tử bảo cho mọi người đều phủ thêm áo choàng, chen vào trong đám người đông đúc ở chợ Tyre. Nhóm bán hàng rong đang triển lãm những bình hoa thủy tinh đến từ Ai Cập, những đồ trang sức đến từ Ashur và những dụng cụ bằng kim loại, còn có cả những thanh đao kiếm bằng đồng được chế tác tinh mỹ sắc bén tựa như dao nhỏ hiện đại, còn có các loại cá biển và oliu của Minoa, những đồ đồng đồ kim loại đã được tinh chế, tạo đủ kiểu dáng, thậm chí còn nghe nói có cả những nô lệ trắng như ngà voi hay đen như than bị đem về từ biển đen.

Khu chợ này luật lệ cũng tương tự như ở hiện đại, nhưng là ở kỹ thuật hàng hải lạc hậu của ba ngàn năm trước, người dân Phoenici đã đi muốn nát cả đại lục u Á, khắp cả nửa Địa cầu, có khả năng gần trăm năm sau sẽ tạo thành một tổ hợp chế quy định phân bổ nô lệ cho các cường quốc.

Nhưng Izumin vương tử vẫn nhìn không chớp mắt, hán chính là muốn kiểm thử cơ bản có thể khiến cho Phoenici giàu có. Phoenici theo như trong tiếng Hy Lạp thì có nghĩa là “quốc gia màu đỏ tím”, bởi vì nó có thể tạo ra vô số thuốc nhuộm màu hồng tím mà nổi tiếng. Người Phoenici bắt nô lệ phải lặn xuống sâu dưới biển để thu thập ngọc trai, và lấy nó để chế tạo ra thứ thuốc nhuộm cao cấp màu hồng tím, dùng để nhuộm vải dệt và hướng đến các quốc gia xung quanh buôn bán, bởi vì thành phẩm rất ít, cho nên đa số đều chỉ dành riêng cho hoàng thất sử dụng.

Hiện tại toàn bộ phục bào mà bản thân Izumin vương tử sở hữu đều là dùng giấy mạ vàng Tyre chế cùng vải dệt màu tím, nhưng là bởi vì Hittite có ý che giấu bí mật cùng kỹ xảo chế tạo ra hắc thiết cùng sắt thiết, cho nên khi cùng Phoenici giao dịch cũng không bị hạn chế vậy trong thế yếu, hàng năm khi Hittite vương phê chuẩn nhiều nhất là những vụ giao dịch gang hạng nặng cỡ năm cái đầu trâu, là cũng đủ để cho thương nhân các quốc gia phải tranh nhau đổ máu.

Mà những vũ khí được thiết chế ra hoàn toàn rơi vào trong tay vương thất, chỉ làm những thủ đoạn ngoại giao mà không hề mất đi lợi ích, như vậy chẳng những vừa có mặt mũi trong việc ngoại giao, mà còn có thể đạt được mục đích đó là uy hiếp.

Nơi buôn bán vải dệt ở nơi này nằm ở vị trí trung tâm khu chợ, kiến trúc bên ngoài đều được tạo ra từ gỗ của những cây tuyết tùng, phối với những bậc thềm đá sắc hoa hồng, dưới đáy của những bậc thềm lại dùng những bông tuyết băng thạch cao làm nổi lên bóng bệh ngăn cách giữa những cái ao có màu sắc sặc sỡ, còn có một loại hương thơm từ xa xa lan tràn đến làm say lòng những người đang hít thở ở bên trong.

Hai vị nữ tử vận váy á ma bạc xinh đẹp mỹ mạo, dùng vải dệt hoàng kim màu hồng tím quấn quanh ở bên hông vô cùng tinh tế che khuất những vị trí nhạy cảm, tay đang nâng những ly rượu nhỏ lướt qua lại trước ngực, phần eo nhẹ nhàng lay động, dáng vẻ vô cùng phong tình vạn chủng từ từ đem thứ chất lỏng ở bên trong đổ vào trong ao.

Theo tiếng “phốc phốc” vang lên chất lỏng rơi vào trong bể rượu, hương rượu nồng đậm dần dần phiêu tán vào trong không khí, làm những người đi ngang qua đều phải dừng lại nơi đây và đắm chìm trong phong cảnh rượu thuần mỹ nhân.

Tuy rằng thời đại này vẫn còn chưa có xuất hiện các loại hình quảng cáo gì đó, nhưng là từ xưa thương nhân Phoenici đã luôn có ý nghĩ là dùng mọi cách để buôn bán, cho nên còn có cái gì có thể sánh bằng rượu ngon hơn là mỹ nhân đây? Lại nói hai vị đứng làm phát ngôn kia cũng thật làm hết mọi phận sự.

Thấy đám người Izumin vương tử tiến đến, trong đó có một nữ tử liền vội vàng nâng rượu đưa đến bên người vị anh tuấn thiên hạ kia, tự động đem Luka cùng Ynanna ở phía sau vương tử xem như là không khí.

Ynanna nhìn thứ ở trước mặt y phục tương đương như không có mặc, phảng phất như đang khoác lên một lớp gọi là nữ nhân “vẫn còn tươi”, nàng kia giờ hai tay đem ly rượu đưa đến trước mặt vương tử, đôi gò bồng đảo bị đè ép ở giữa hai cánh tay, giống như ngay lập tức sẽ chịu không nổi mà này ra. Theo sự vận vẹo của cơ thể, khe thâm sâu kia cũng bị đè ép, so với ao rượu kia có vẻ còn muốn sâu không thấy đáy.

Vương tử cho tới bây giờ vẫn giữ diện mạo anh tuấn, dù đã từng gặp qua không ít nữ tử từ to gan, nhưng chưa từng thấy qua loại rõ ràng như vậy.

Nhưng khả năng tự chủ của hắn rất cao siêu, cuối cùng vẫn chỉ là nhẹ nhàng cười ôn hòa, không có tiếp lấy ly rượu, nàng kia cũng không có vẻ tức giận, chỉ là lắc mông bỏ đi, trước khi đi còn liếc mắt nhìn Ynanna một cái, tận lực đẩy đẩy nâng bộ ngực vĩ ngạn, trong mắt lộ rõ sự khinh bỉ có thể dễ dàng nhìn thấy.

Ynanna lại nhớ tới nội y đáng thương của bản thân kia cũng bởi vì ngâm nước mà không thể nâng đỡ được đôi bầu ngực, đành cắn chặt răng, quay đầu đi chỗ khác.

Nhưng Luka thì ngược lại, nhìn một thứ tuyệt mỹ như vậy quỳ gối ở trước mắt, bởi vì là xuất thân nghèo khổ chưa từng có qua cái gì gọi là thể diện, nay ánh mắt nhất thời không biết đề ở chỗ nào, xấu hổ đến nổi cả vẻ mặt đều đỏ bừng.

Vương tử trong lòng cũng biết rõ ràng, chỉ vào cái ao kia nói “Luka, người nếu như muốn vui vẻ thì hãy đi uống một chén, chơi một chút cũng không sao. Suqammumu, người theo ta đi vào trong.”

Suqammumu là tên mới cho thân phận nô lệ của Ynanna, ở trong tiếng Sumer hay Akkad, thì có ý nghĩa là trầm mặc, đồng dạng câm điếc. Ynanna đối với tên mới cũng không có phản cảm, vương tử thích kêu thế nào là quyền của hắn, mà nàng cũng sẽ không mang theo tên này hết cả đời.

Tốt nhất là lúc rời đi, còn có thể mang theo những vật dụng của bản thân, đem những thứ rách nát trên người ném trả vào mặt tên vương tử kia mới tốt, cuối cùng sẽ dâng tặng cho hắn một cái danh hiệu “mặt người dạ thú”.

Luka nghe vương tử bảo cho hắn chơi một chút, mặc dù có thứ tuyệt mỹ đang ở trước mặt, hắn cũng sẽ không thể vì nữ nhân mà rời khỏi bên người vương tử, chẳng thiếu niên liễu mạng lác đầu và tự giải thích rằng bản thân không cần chơi, vương tử mỉm cười ý bảo hắn cùng nhau đi vào trong.

Bên trong cửa sớm đã có những thị nữ mặc y phục á ma bạc xuyên thấu quần quanh thất lung giống như vậy đứng nghênh đón khách quý, có rất nhiều nhóm thương nhân từ phương xa đến đang nâng ly rượu thưởng mỹ nhân ở trong đại sảnh.

Đại sảnh này cũng giống như bên ngoài được trang trí bằng tuyết tùng, lại có hàng trăm hàng ngàn hoa văn chạm rồng, từ trên trần nhà kéo dài đến dưới sàn, lại nói những hoa văn ở đây đều được khảm những trân châu, vỏ sò, con đồi mồi, san hô đại dương màu sáng trong như đá quý của biển, hai bên là những nhánh cây được làm từ hoàng kim, cành rủ xuống những lọng vàng, và tất nhiên cũng có những hương thơm lượn lờ thoang thoảng.

Nghe được những loại hơi thở nồng liệt mà cam khổ, Ynanna cực kì không quen mùi loại hương vị đặc biệt này của phương Tây, là hương vị nồng đậm được đốt mỗi khi khoái hoạt, mùi vị mãnh liệt này làm cho người ta có ấn tượng khắc sâu, người dân Trung Đông nói chung sau khi làm những việc đó trên người đều sẽ có mùi vị như vậy.

Ynanna nhìn không được muốn hít xì, nhanh chóng lấy áo choàng che lại mũi miệng, có như thế mới thoáng giảm bớt, nàng cũng không để tâm thị nữ bên cạnh lấy ánh mắt khinh bỉ nhìn nàng như dân quê.

Ba người Izumin vương tử cùng những người khác nhìn qua không quá giống nhau, vừa không vì phòng ốc tráng lệ mà động tâm, cũng không có tâm nhắm nháp món ngon rượu ngon, cứ như vậy liền lọt ngay vào trong mắt những người có tâm.

Vài người thị nữ cầm rô tiến lên chỗ lan can ở phía trên bắt đầu rải cánh hoa có hương thơm, từng nhóm nam nô bộc từ phía sau cửa bước ra, cầm một dải vải dệt màu hồng tím vô cùng tinh mỹ ra triển lãm trước mắt những người mua. Theo như thường lệ là một kiện thảm lông lạc đà treo tường, vài bộ á ma Ai Cập, đến đặc sản của Ashur là da dê con Nineveh so với da thịt trẻ con còn muốn trắng hơn, vài bông của Harappa quốc, hay từ thậm chí là tơ lụa nhẹ tựa như lông chim của quốc gia thần bí phương Đông, còn có những thứ được lưu hành ở hai bờ lưu vực Lưỡng hà là váy viền hoa văn cùng dây kết khóa tạp khối.

Đứng ở phía sau đám người, Izumin vương tử nhưng lại không hề cảm thấy hứng thú, thân là vương tử, những thứ này đều là đồ vật tầm thường bị hắn đạp dưới chân, trên chiến trường, cho dù có mặc giáp trụ hoa lệ cũng không thể bảo đảm người sẽ đánh thắng trận.

Theo những thứ vải dệt phi phàm kia từng loại xuất ra triển lãm, hắn lại lưu tâm biểu cảm của Ynanna. Nàng không có kinh ngạc, cũng không có tham vọng muốn có được, có chăng chỉ là biểu cảm tò mò hay thuần túy là xem náo nhiệt, mà hiện đang đề ở trước mặt nàng rõ ràng chính là những thứ mà cả đời này người bình thường đều không thể nào sờ vào được, ngay cả giới quý tộc cũng xem là chí bảo trân phẩm tôn quý.

Tâm trạng của Izumin trầm đi, hắn lại một lần nữa nghi ngờ quê hương của Ynanna, rốt cuộc là phát đạt giàu có và đông đúc đến mức độ nào, mà có thể cho một nô lệ như nàng có thể diện nhìn qua nhiều thứ như vậy.

Mà một nô lệ không thể nói chuyện như nàng, phải sử dụng những thủ đoạn nào, mới có khả năng làm cho nàng đem những thứ đã biết toàn bộ kính dâng cho Hittite.

Trong lúc hần trầm tư, có người lại chủ động đến nói chuyện cùng bọn họ, đây là một nam nhân khoác trên mình một kiện vải dệt màu hồng tím, mái tóc đen quần dài đến cẳng cõ, trên mặt mà một đám râu rậm rạp, nhưng qua ánh mắt màu nâu đậm kia cho thấy hần vẫn còn rất trẻ, lại còn vô cùng khôn khéo. Trong lúc nói đùa, hần lại lộ ra là một thương nhân gian xảo, mở miệng đều là những lời châm chọc.

“Những khách nhân từ phương xa đến này.” nam tử kia ra vẻ thân phận chủ nhân nói “Các người đến nơi này để làm cái gì, tại sao đối với một căn phòng đầy xa hoa này mà không có một chút hứng thú?”

Hần chỉ tay ra ngoài cửa “Đó là ao rượu ngon ta dùng để chiêu đãi những khách nhân, màu đỏ là rượu lựu đến từ cao nguyên Anotolia, màu đỏ tía là rượu nho đến từ núi Moses của Ai Cập, màu vàng là rượu mật nhưỡng từ mùa xuân của Mitanni, màu vàng ngà là rượu mạch của Ashur, màu đen là rượu ủa quả hải tang của Babylon, còn có bia ngọt, rượu Garaba, rượu Vallier, là tại vì sao mà ngay cả cốc các người cũng không nguyện cầm lấy đây? Tại trong tòa thành Tyre này, còn chưa có ai dám cự tuyệt qua những ao rượu này của ta.”

Luka nhận ra đi theo phía sau nam tử kia là hai gã nô lệ cao lớn người da đen, cơ bắp màu đen cuộn cuộn sáng bóng phẳng phát như hắc diệu thạch đặc sản của cao nguyên, hần nuốt một ngụm nước miếng, lại nhìn sắc mặt vương tử, tay siết chặt thành nắm, kiềm chế cảm giác muốn vươn tay sờ đến đao trên thắt lưng.

Lời tác giả muốn nói: Nơi này chán đem ra giường màn chiếu gì đó thật là nhiều a, chương kế là đến Ai Cập rồi, kịch tính cũng sắp bắt đầu, kkk.

Về vấn đề cảm xúc của nữ chính, đó chỉ là diễn kịch một chút a, người làm nàng nói câu đầu tiên chính là nữ vương Asisu của Ai Cập.

Phoenici có rất nhiều vải dệt màu hồng tía, có thể xem như là hàng độc quyền, ví như khi Yuuri ở trong chiến tranh với Mitanni quốc, đôi chị em song sinh đã bảo nàng cời quần áo ra trao đổi, bởi vì lúc đó loại vải dệt màu hồng này, là được làm từ màu vỏ sò biển, chỉ có những người cao quý hoặc giàu có mới có thể mặc.

Thỏ: Chương sau đến Ai Cập rồi, chuyện hay bây giờ mới bắt đầu, các nàng có hóng không nè ^^

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Sơ nhập Ai Cập (mới đến Ai Cập)

Nguyên bản tất cả đang ngợp trong vàng son, không khí hân hoan của khách và chủ trong nháy mắt bị phá vỡ, hai tên nô lệ da đen xoát xoát tiến lên phía trước một bước, nhất thời không khí trở thành giương cung bạt kiếm.

Người nam nhân nói chuyện tên là Sarru trên mặt có chút đắc ý, thân là cháu ruột của quốc vương thành Tyre, hần nắm hơn một ngàn nô lệ mạnh mẽ, cơ hồ là một thương nhân lớn nắm giữ toàn bộ quyền kiểm soát việc buôn bán vải dệt ở Tyre.

Bởi vì luôn có nô lệ ở bên cạnh sớm tối hầu hạ, lại nắm trọn quyền phân bổ người và quyền chính trị, mặc dù đối thủ cạnh tranh của hần luôn có chút không phục, nhưng cũng không thể không thừa nhận hàng hóa của hần luôn luôn là thứ bán chạy nhất, tốt nhất.

Ynanna nhìn xuống dưới chân hần, ngay cả giày của hần cũng là dùng vải dệt màu tím cùng kim tuyến mà làm, rõ ràng chính là đang đem hai khối vàng dầm nát dưới lòng bàn chân.

Izumin vương tử là nghĩ không quá phức tạp, hần không phải là tới buôn bán cũng không phải tới bãi tập, hần chính là đến để tìm minh chứng cho những hoài nghi của bản thân, hiện tại mục đích đã đạt được, cũng không cần phải gây rối.

Hần khách khí đến gần vài bước, một bộ dạng tướng mạo tuấn lãng mà khiêm tốn, dùng một loại khẩu khí vô cùng chân thành mà có sức thuyết phục vạn phần nói “Ta tên là Ynir, chỉ là một thương nhân du hành trên biển, hôm nay quả thật là được mở rộng tầm mắt. Chỉ tiếc không phải là ta không nghĩ, mà là không thể, bản thân ta có xứng với những vật này hay không đây?”

Sarru thấy hần nói chuyện lưu lại cho người ta một bậc thềm, liền xử sự tương đương khéo đưa đẩy, cũng không nghĩ ra những người này là đến để mua hàng, không khỏi nổi lên một tia hứng thú “Thế các vị đến đây là muốn mua gì?”

Izumin cười mà không nói, nâng tay chỉ chỉ thăm lông lạc đà trên đài, còn có á ma bố, da dê cùng tơ lụa “Thuyền của ta đậu ở ngoài hải cảng, nếu như hiện tại có thể lập tức vận chuyển hàng hóa, ta cũng ngay lập tức đưa vàng.”

Sarru lấp bắp kinh hãi, lấy quyền thế tiền tài cùng địa vị của hắn, hắn cũng chưa từng gặp qua thương nhân nào chơi cao tay như vậy, nhưng những người này bình thường đều sẽ là vì vương thất mà đi mua hàng hóa, hắn tò mò hỏi nhiều một câu “Đích đến của các vị là?”

“Ai Cập.” Izumin cũng không giấu diếm.

Sarru liền hiểu rõ nở nụ cười “Ai Cập vương vừa đăng cơ, các quốc gia tiến cống không ngừng, nhưng những thứ này của ta đều là những món mà cho dù tìm cả một năm cũng khó tìm ra, vô cùng quý hiếm, xem ra lần này các vị tất có thể ở trong cung điện Ai Cập thoải mái tham quan một phen.”

Hắn vươn tay ở không trung vỗ vỗ hai cái, liền có người đi theo Izumin vận chuyển hàng hóa lấy tiền, tuy rằng giao dịch đã thành, nhưng hắn vẫn đối với bóng lưng rời đi của Izumin nhìn một hồi lâu.

Lúc này Hazas tướng quân đang ở trong khoang thuyền mắng to với Cathy “Người đứng là đồ ngu ngốc, người mua Chén hổ phách cùng thủy tinh để làm gì?! Đồ vốn là sản vật của Ai Cập. Còn nữa, những thứ vải dệt màu tím này, ném vào trong nước liền phai màu, rõ ràng là dùng cỏ nhuộm màu hạ đẳng làm thành, người đứng là ngu ngốc, để mất trắng nhiều tiền như vậy!”

Lúc vương tử cúi người bước vào khoang thuyền, Hazas tướng quân vẫn còn đang mắng hăng say, Luka ho khan một tiếng, ông mới phản ứng lại, đẩy Cathy đang e ngại nghe mắng đứng ở một bên.

“Xem ra lần này ta đi chợ vẫn là quyết định sáng suốt.” vương tử bảo đám nô lệ chuyển hàng hóa vào trong khoang thuyền, nhìn chằm chằm Cathy đứng tránh ở một bên nói “Người ngay cả việc này cũng không làm tốt được sao?”

Cathy có gương mặt góc cạnh, là một nam tử hán da đen tục tũn, sợ hãi kém chút nữa chân mềm nhũn quỵ xuống, Hazas tướng quân lấy chuỗi kiếm chống lại ngay thất lưng hắn, hắn mới lao đao đứng lên, không để mắt mặt trước những ở người ngoài.

Izumin vương tử cũng biết bảo người chỉ biết múa kiếm phi tên như Cathy lo liệu việc này đúng là khó, nhưng hắn lại không nghĩ tới ông ta sẽ ngốc đến như vậy, tức thời sắc mặt trở nên vô cùng lạnh nhạt.

Luka từ trong bọc hành lý riêng của vương tử lấy ra một túi vàng đưa cho người tổng quản đi theo tới từ cửa hàng, lại nghe vị tổng quản kia nịnh nọt “Lần sau lại đến ghé nhé.” âm thanh lấy lòng còn chưa dứt, chợt nghe vương tử phân phó nói “Bảo bọn lính trước khi trời tối phải tập hợp ở trên thuyền, không cần phải tiếp tục nghỉ ngơi hồi phục một ngày nữa, ngày mai chúng ta liền xuất phát.”

Chiếc thuyền buôn này ở mũi tàu đặt một thanh đồng đúc thành một con hùng ưng, công nhận nhìn vô cùng đẹp mắt, thân thuyền ở tại hải cảng đang thả neo này có thể nói là thuộc loại cao cấp đáng để người ta chú ý, nhưng trên thực tế so với hiện đại thì chỉ bằng một chiếc thuyền đánh cá dạng trung của những người ngư dân bình thường mà thôi, khi đi ở trên biển lớn sẽ vô cùng xóc nảy.

Ynanna ở trên thuyền hơn mười ngày, luôn luôn là bám lấy mạn thuyền mà nôn mửa, tần suất phóng uế lớn nhỏ thay phiên không dứt. Về sau không còn nôn nữa, là bởi vì nàng đã không còn sức để mà nôn.

Thuyền đi được hơn hai mươi ngày, rốt cục cũng tiến vào vùng châu thổ sông Nile, bởi vì Thiên Lang tinh xuất hiện, ở hạ Ai Cập lúc này bởi vì nước sông Nile dâng tràn mà đã gần như biến thành biển.

Giương mắt nhìn ra xa, chỉ còn thấy một mảnh đại dương mênh mông cùng bùn nhão hoang vu, toàn bộ hạ Ai Cập tựa như một vũng bùn chết lớn, trên sông bớt chợt trôi nổi một ít cỏ lau cùng thi thể động vật, còn có rất nhiều những mảnh vụn gỗ nổi lềnh bềnh.

Luka chỉ vào những cái mảnh gỗ gỗ ghềnh kia, cảnh cáo Ynanna ngàn vạn lần không nên tò mò đưa tay với lấy, bằng không sẽ bị lũ cá sấu nguy trang nuốt lấy tha xuống sông mà phân thảy.

Mà ngay trong hoàn cảnh ác liệt như vậy, Izumin vương tử vô cùng kinh ngạc khi phát hiện không ngừng có từng nhóm từng nhóm binh lính Ai Cập bốn ba khắp nơi trên sông tìm người, giống như không hề nhìn thấy lũ cá sấu cùng với những đám lau từng bên bờ có khả năng có sư tử hay linh cẩu ẩn nấp.

Mà hắn sau khi trải qua trạm đầu tiên kiểm tra văn thư thông hành, lại bị tiểu đội trưởng tóm lại hỏi một vấn đề vô cùng kỳ quái “Có từng gặp qua một nữ tử tóc màu hoàng kim hay không?”

Sau khi nhận được câu trả lời phủ định, họ còn đem thuyền buôn của hắn kiểm tra nghiêm cẩn qua thêm một lần, ngoài trừ một đám nam nhân cao to thô kệch cùng một nữ hài tử tóc đen vừa nhỏ vừa gầy, cùng hai khoang thuyền chứa hàng hóa thì không có gì khả nghi, cuối cùng họ cũng cho đi.

Bởi vì không muốn gây ra nghi ngờ, cho nên khi Izumin vương tử tiến vào bên trong Ai Cập liền hạ lệnh thả chậm tốc độ thuyền, lại đi tiếp hơn nửa tháng mới đến được thượng Ai Cập, kinh đô Thebes.

Khi bọn họ rời thuyền lên bờ, liền đưa mắt đánh giá thứ mà trên đời này chưa có một quốc gia nào sánh bằng, kinh đô Thebes được mệnh danh là “Bách môn chi đô”.

Người Ai Cập dùng mỗi một khối là đá thạch hoa cương nặng mấy chục tấn, màu sáng bóng, chất thành tường thành cao đến hơn mười tầng lầu, trên tường thành song song hai bên đường đi là bốn chiếc chiến xa, nước từ cửa ở hướng nam có hình dạng sư tử đầu người chảy vào, vòm quanh tường thành Thebes chảy qua hơn mười dặm, có lớn nhỏ tổng cộng gần một trăm cái cửa.

Về sau ở Hy Lạp đại thi hào Homer đã tặng cho nó một cái tên thật đẹp gọi là “Bách môn chi đô”, mà người Arab cũng ghi lại vào trong sử sách về một

tòa cung điện thành thị hoa mỹ như vậy.

Mà đối diện cửa thành Thebes, có một con sông chia cách bờ phía Tây, đó chính là nơi mà Pharaoh các đời yên nghỉ - để vương tộc.

Nhân gian chỉ thành (thành của người sống) cùng địa hạ chỉ thành (thành của người chết) cách nhau bởi con sông hướng vọng, những người sống ở Amun thần điện luôn cầu xin cho kiếp sau sẽ có cuộc sống mới, còn nhóm Pharaoh đã chết đi thì đặt vào trong quan tài đi xuyên qua cửa dành cho người chết tiến vào lăng mộ để vương, để có thể cảm thụ được không khí sôi động và khát vọng của Thebes suốt đời.

Giữa nơi sinh tử tương đối giao hòa, lại có vẻ an bình hài hòa đến kỳ diệu.

Izumin vương từ để một nửa nhóm người lưu ở ngoài thành, dẫn lạc đà của bản thân và nhóm người còn lại đi xuyên qua cửa thành bằng đồng cao ngất của Thebes, đập vào mắt chính là điện thờ thần Amun kim bích huy hoàng. Những dân chúng Ai Cập tụ tập rất đông, người thì mang theo gà vịt nhà mình, còn có người thì ôm những bó hoa sen trắng đã dậy từ sáng sớm để hái lấy trên sông Nile, trên lá sen còn lăn xuống những giọt sương tươi mới, họ cùng nhau quỳ gối trên bậc thềm trước cửa thần điện, cầu vị tử tế đầu trọc giúp đem những thứ này dâng cho người con gái của sông Nile.

Tên tử tế đầu trọc mập mạp kia nhìn thấy những thứ này không đáng giá tiền, liền cau có đôi mày không có lông mày, kéo kéo xiêm áo làm một bộ dạng vô cùng ghét bỏ, không muốn quan tâm.

Izumin vương từ cảm thấy tình cảnh này rất chi là kỳ quái, nhưng lại không có thời gian do dự, sau khi đi qua khỏi thần điện liền thẳng đến khu bình dân, mang theo người lên vào một chỗ không người.

Đây là nơi ẩn nấp của nhóm người Hittite cải làm mật thám, sớm đã có người đưa tới tin tức, tất cả mọi người đều có mặt đợi vương từ đại giá quang lâm. Vương từ cũng không bắt bẻ những lễ tiết nhỏ nhặt, vào phòng liền gọi người trưởng nhóm mật thám hỏi thăm tin tức mới nhất.

Ynanna liếc mắt một cái liền nhận ra trên mặt tên mật thám kia có vẻ khó xử, liền khẳng định chắc chắn có sự tình không tốt phát sinh, chỉ thấy hấn cắn răng từ trong túi bên hông lấy ra một cái gì đó đen tuyền đưa cho vương từ.

Bởi vì đứng ngay bên người vương từ, Ynanna nhìn thấy thật rõ ràng, được trình lên là một thứ giống như chuỗi vòng cổ, nhưng mà không biết vì sao lại bị cháy đen bong ra từng mảng nhìn thấy ghê người, liền tưởng một chút cũng biết chủ nhân của chiếc vòng cổ có khả năng đã xảy ra chuyện rất thể thảm, Ynanna bỗng dưng cảm thấy đầu ớn trên lưng lại ớn ớn có cảm giác đau nhói.

Izumin vương từ nhận đến trên tay, cẩn thận đánh giá một chút, rồi đột nhiên đứng bật dậy hét lớn một tiếng, hai tay gắt gao nắm chặt cái vòng cổ kia, sức tay cực lớn đến nỗi làm cho một viên đá quý “lạch cạch” một tiếng, bay vèo ra ngoài.

Mọi người nhìn thấy trên trán vương từ nổi gân xanh, ánh mắt như đang hàm chứa lửa giận ngập trời, đều sợ hãi quỳ rạp xuống trên đất.

Vương từ tựa hồ như không nhìn thấy đám thuộc hạ đang hoảng sợ, hấn gắt gao nắm chặt vòng cổ trong tay, thấp giọng thì thào “Đây là ngân bạch kim chỉ có Lydia quốc thuộc địa của Hittite mới sản xuất ra, là vật trang sức bất ly thân của Mitamune.”

Mà hấn thấy rõ vật trang sức vô cùng tốt này lại có thể bị cháy đến đen như vậy, mà vết bắn loang lỗ bên trên chính là máu người chết đã khô lại, cho thấy rõ ràng mọi người của bản thân đã gặp phải bất trắc, mà người Ai Cập, còn cả thành Thebes này, lại là một mảnh ca múa mừng cảnh thái bình, không hề hay biết ở nơi phương xa trên đỉnh núi cao có một quốc gia đang muốn dấy lên ngọn lửa giận báo thù.

Izumin vương từ đã sớm lão luyện thành thực, hơn nữa trong lòng hấn đã sớm có sự chuẩn bị, hấn thờ mạnh hôn hển hai lần rồi ngồi trở lại, bình tĩnh hỏi “Thứ này là từ nơi nào mà có?”

“Là do bọn nô lệ trong cung trộm lấy đem ra bán, thuộc hạ lừa mua lấy, còn sai người âm thầm trói lại tên nô lệ đó, nhưng tên ấy đến chết cũng không có khai ra một manh mối nào có giá trị.” tên mật thám kia quỳ trên mặt đất đáp “Chúng ta cũng không có cách nào tiến vào được trong hoàng cung Ai Cập để tra xét, chỉ có thể chờ vương từ ngài đến quyết định.”

Izumin nghĩ đến khi chuyện kỳ quái sau khi bản thân tiến vào Ai Cập đã đụng phải kia, liền lưu tâm hỏi “Gần đây Ai Cập có phát sinh chuyện lớn gì sao?”

Tên mật thám kia giống như máy hát bị xúc động, thao thao bất tuyệt bẩm báo “Đúng là có một chuyện rất lớn, mấy tháng trước công chúa Mitamune viết thư về nước, báo với vương của ta rằng nàng oán giận Pharaoh Ai Cập Menfuisu làm tổn thương lòng của nàng, vương giận không thể nguôi, liền mệnh cho sứ giả ở trong cung thả rắn hổ mang có ý định ám sát hấn. Nhưng không nghĩ tới, Menfuisu vương bị cản lại không chết, mà theo lời đồn đại là được con gái của nữ thần sông Nile dùng thần lực cứu sống.”

Chất độc rắn hổ mang giống với kịch độc potassium cyanide, có thể gây chết người rất nhanh, chưa từng cứu kịp, việc này không khỏi làm cho Izumin vương từ kinh hãi “Con gái của nữ thần sông Nile?! Đó rốt cuộc là người phương nào?!”

Nói đến người có thể sáng tạo ra thần tích, ngay cả tên mật thám của Hittite quốc cũng trở nên kính trọng “Nữ tử này mấy tháng trước bỗng dưng xuất hiện tại Ai Cập, thuộc hạ từng xen lẫn ở trong đoàn sứ giả đứng ở xa xa có nhìn thấy qua một lần, giống như lời đồn đại trong dân chúng, nàng có mái tóc màu hoàng kim tự nhiên, ánh mắt màu lam như bầu trời, làn da tuyết trắng, trí tuệ hơn người. Theo đồn đại thì chính nàng đã cứu sống Menfuisu vương đang trong lúc trúng kịch độc, rồi vào ngày Thiên Lang tinh xuất hiện nàng đã trảm mình vào lòng sông Nile và biến mất, mấy ngày trước lại từ dưới đáy sông bất ngờ nổi lên, thì triển khả năng “rạch nước lấy nước trong” như trong thần tích. Hiện tại dân chúng Ai Cập đều tin tưởng, cung phụng vị con gái của nữ thần sông Nile này, Menfuisu càng đối với nàng tình nồng mật thắm, ngay cả hôn ước cùng với vương tử là nữ hoàng Asisu cũng chẳng thêm quan tâm.”

Chuyện như vậy, lúc ở hạ Ai Cập bị kiểm tra cũng có thể coi là giải thích hợp lý, Izumin vương tử cũng không thật tin tưởng chuyện này, lấy mắt lướt đến Ynanna đang quỳ gối ở một bên không rên một tiếng liếc mắt một cái, miệng châm chọc nói “Rạch nước lấy nước trong sao? Hừ!”

Hazas tướng quân tự nhiên nghĩ thông suốt, liền khuyên nhủ ”Thuộc hạ cảm thấy, Menfuisu vương dùng chiêu này thật cao minh.”

Là người hơi có am hiểu một chút chính trị đều hiểu ý tứ của Hazas tướng quân, ở cách Menfuisu mấy đời trước, từng xuất hiện qua một vị có cách hành xử khác người là Pharaoh Ai Cập Amenhotep đệ tứ, hấn ngang nhiên công khai đoạn tuyệt với thần Amun, giết hại tư tế của thần điện, thậm chí rời bỏ kinh đô phồn hoa Thebes, mang theo vương hậu Nefertiti cùng con trai con gái dời đô vào trong sa mạc Akhenaten, yêu cầu thần dân phải thờ phụng thần ánh sáng Aten.

Nhưng vị Pharaoh này lại không sống được bao lâu, sau khi hấn chết, thế lực của điện thờ thần Amun liền ngóc đầu trở lại, và trở nên vô cùng cường đại, trong đó bao gồm cả con rể của Amenhotep, Tutankhamun, còn có vài vị Pharaoh có danh tiếng đều không cùng chung chí hướng.

Mà hiện tại, lại bởi vì một vị không rõ lai lịch, con gái của nữ thần sông Nile thần bí khó lường xuất hiện, mà dân chúng lại có thần tượng mới để mà theo đuổi tín ngưỡng, nay ở trong tay Menfuisu nắm giữ chính là một quân bài tốt để đối kháng cùng thế lực của thần điện, hơn nữa lấy danh nghĩa thâm tình, đem con gái của thần buộc chặt cùng bản thân, sẽ làm cho nữ vương Asisu người đứng đầu thế lực thần điện ở hạ Ai Cập không còn có khả năng chạm đến ngôi vị vương phi.

Izumin vương tử cười lạnh, trong giọng nói ẩn chứa thù hận làm cho người ta nghe không rét mà run “Menfuisu nghĩ thật tốt, thù lớn của công chúa Mitamune nước ta còn chưa trả, như thế nào có thể để cho Ai Cập ngày càng phát triển mở rộng bờ cõi?! Hấn nếu như đã làm cho phụ vương ta, mẫu hậu ta đau lòng thống khổ, ta nhất định phải làm cho hấn có cuộc sống ngày ngày không yên ổn!”

Lời tác giả muốn nói: Mọi người à, kịch tính đã bắt đầu, mau chóng báo thù đi thôi.

Menfuisu nguyên lai chắc hẳn chính là Tutankhamun, lúc đó đang ở trong thời kì cải cách tôn giáo tương đối kịch liệt, quan hệ giữa Menfuisu và Kapta hẳn là cũng tương đối mâu thuẫn.

Vương hậu Nefertiti chính là chị gái của hắc thái tử, bắt quá lai lịch của bà không rõ, cho dù nói là Mitanni công chúa cũng chỉ là bịa đặt, nhưng bà thật sự là một mỹ nhân a~ những ảnh bán thân của bà được trưng bày ở trong Berlin, Shinohara Chie cũng từng tự suy diễn chỉ đôi hoa tai thủy tinh trên người bức tượng chính là vật tượng trưng cho thân phận của bà và em trai, mỗi người đều có một cái, cho nên nếu như mọi người vẫn chưa nhìn thấy hình ảnh, thì có thể thử tưởng tượng nha.

Thỏ: Chương sau YY sẽ chạm mặt người được ví như là bằng hữu ngoại quốc hiện đại của bản thân, Carol xuất hiện rồi, các nàng đã chuẩn bị đủ gạch đá chưa? Cảm nhận một chút cái gì gọi là đim hàng đi, kkk.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Gặp qua con gái sông Nile

Hazas tướng quân nhìn sắc mặt vương tử, lên tiếng nói “Menfuisu vương vừa đăng cơ, lại có thể nghĩ ra chủ ý tuyệt diệu như vậy, thật sự là anh tài trời sinh. Ai Cập nếu như cùng Hittite ta giao hảo thì cũng tốt, nhưng hiện thời xem ra, thù lớn của công chúa còn chưa trả, nếu hai nước trở mặt, vương tử người tất phải cẩn thận đề phòng.”

“Chỉ sợ vị tử tướng Imhotep cư trí kia cũng ở phía sau bày mưu tính kế, ông ta cùng đại thần quan Kapta của Ai Cập sớm đã có lời đồn đãi hai người bằng mặt không bằng lòng.” Izumin vương tử chuyển mình nhìn Ynanna, nửa thật nửa giả hỏi “Suqammumu, người thấy vị con gái sông Nile kia là như thế nào? Hả người có thể ở trong sa mạc tạo ra nước trong, Suqammumu?”

Tầm mắt của mọi người đều bị những lời của vương tử hấp dẫn đến trên người Ynanna, nhất là những tên mật thám lần đầu tiên nhìn thấy Ynanna.

Bởi vì từ năm vương tử mười hai tuổi đã bắt đầu đi chu du khắp các quốc gia bên bờ Đại Lục Hải, mà trong đội ngũ của hấn chưa bao giờ từng xuất hiện qua nữ nhân. Lúc đầu những người này còn suy đoán rằng vương tử có phải hay không đã thông suốt, nhưng Ynanna hiển nhiên lại là một cái nữ hài tử thân mình còn chưa có nảy nở, bất luận nhìn như thế nào cũng không giống như bộ dáng của một nữ nhân đã được sủng ái.

Hiện tại nghe lời vương tử vừa nói, mọi người mới có phản ứng lại, sau đó là một tràng âm thanh chúc mừng nói “Đây chính là phúc của Hittite ta!!!”

Vương tử lại thờ ơ, chỉ nhìn chằm chằm Ynanna hỏi “Theo lời đồn vị con gái sông Nile kia ở trong mỏ đá, vì nô lệ mà rạch nước lấy ra nước trong, người có làm được?”

Thân thể Ynanna bỗng nhiên cứng đờ, không biết vương tử muốn làm cái gì, đành phải cúi thấp xuống, nhẹ nhàng gật đầu.

“Làm xem thử.” Bởi vì Ynanna không thể nói chuyện, vương tử có ý bảo Luka đi hỗ trợ cho nàng.

Ynanna tìm đến một cái sọt được bện chắc bằng cỏ lau, ở đáy khoét một cái lỗ nhỏ, từ dưới lên trên theo thứ tự bỏ vào cát trắng, đá sắc và than chì, rồi lại đổ vào một bát nước bùn, chỉ trong chốc lát sau ở cái lỗ nhỏ dưới đáy sọt liền chảy ra nước trong.

Mọi người vừa nhìn thấy liền hiểu ra cái này cũng không phải là cái gì thần tích, mà chỉ là chút tài mọn, bất quá phải thừa nhận rằng việc này vô cùng xảo diệu.

Hazas tướng quân là một người chuyên bàn luận âm mưu liền nói “Vương tử, cái thần tích này xem ra thật thực dụng, có thể đem đi gạt người khác, khó trách tại sao Menfuisu lại tự tìm cho bản thân một thiếu nữ có dung mạo hiếm hoi khó gặp, ở phía sau lưng điều khiển, lường gạt những người dân có suy nghĩ đơn giản.”

“Nói có lý.” vương tử gật đầu đồng ý “Về phần độc rắn hổ mang kia, cũng có thể chỉ là phô trương thanh thế, nếu như có thể bắt được vị lữ đạo kia, lấy rắn hổ mang cho cắn một phát là biết ngay.”

“Ý của vương tử là?” Hazas tướng quân tựa hồ đã ý thức được tiếp theo nên hành động như thế nào.

Izumin cười lạnh nói “Nếu như Menfuisu muốn củng cố vương quyền, ta càng không để cho hắn được như ý, hắn hiện tại chính là lợi dụng uy vọng của con gái sông Nile trong lòng dân chúng, chèn ép thế lực của điện thờ thần Amun, cũng muốn nâng nàng ta lên vị trí vương phi Ai Cập, để một là củng cố vinh dự của bản thân, hai là tước đi quyền lực trên tay vương tử Asisu, thống nhất toàn bộ Ai Cập. Nếu như để cho hắn thuận lợi thì hành kế hoạch, Ai Cập tất sẽ đạt được quân dân một lòng, quốc lực gia tăng, trở thành cường địch của nước ta.”

Hazas tướng quân liên tục nói đồng ý, đang muốn cùng mọi người hợp lại tìm biện pháp bắt cóc con gái sông Nile, không nghĩ đến vương tử bỗng quay đầu lại.

Hắn cúi người, nín thở nhìn cho Ynanna ngẩng đầu, để mặt nàng ở đối diện bản thân, ánh mắt màu hổ phách hơi nheo lại, tựa như muốn nhìn thấu lòng nàng mà nói “Thế nào, Suqammumu? Cùng là người dị quốc, con gái sông Nile kia lại ở trong vương cung Ai Cập sống cuộc sống thoải mái tự tại, được nhận kính ngưỡng của vạn dân chúng, còn ngươi lại phải quỳ trên mặt đất làm một nữ nô, có phải rất hâm mộ hay không? Có muốn nước ta cũng biết đến một cái nữ nhân được nữ thần sông Hồng đưa đến như ngươi hay không, hắc hắc hắc.”

Ynanna rung mình cả người, nàng tất nhiên biết rõ câu hỏi của vương tử đương nhiên không thể nghĩ là thật, nói không chừng rõ ràng chính là không có hảo ý, nàng vội vã liếc mắt liếc đầu, ánh mắt thể hiện rõ ràng cự tuyệt phần “hư vinh” kia.

Izumin chợt mất hứng nói “Ngươi thật là thông minh, ngươi nếu không có dã tâm thì có thể được trọng dụng. Nhưng ngươi dù sao cũng không thể nói chuyện, có rất nhiều bất tiện. Hazas tướng quân, sau khi về nước, ông tìm người dạy nàng tất cả văn tự nước ta, để nàng vì nước ta mà xuất ra trợ lực.”

“Vương tử anh minh!” Hazas tướng quân vui vẻ lĩnh mệnh, nếu không nói đến thân phận của Ynanna thì năng lực của nàng rất đặc biệt, nếu như ở sau lưng Ai Cập cũng có người làm ra thần tích giống như vậy, sẽ làm cho người ta nghi ngờ, Hittite quốc chẳng phải tự rước lấy nhục? Với Izumin vương tử anh minh, tuyệt sẽ không làm việc ngu ngốc này trợ giúp cho Ai Cập mất mũi.

Vương tử anh minh sớm đã nghĩ xong kế hoạch tiếp theo nói “Ngày mai mọi người chia làm ba đội, một đội cùng ta thăm dò trên đường, Hazas tướng quân dẫn người vào trong vương cung Ai Cập triển lãm vài vóc trước, Cathy chuẩn bị một đội nhân mã, mượn cơ hội ám sát Ai Cập vương, tùy thời quan sát nghe ngóng mọi động tĩnh. Con gái sông Nile sống ở trong thâm cung, nói không chừng sẽ biết chuyện tình vụ mất tích của Mitamune.”

Mọi người sớm đã chờ thời khắc này, liền ào ào xoa tay, chuẩn bị tặng cho Ai Cập một đòn đánh phủ đầu.

Hôm sau, Ynanna cùng một nhóm nhỏ cải trang binh lính đi theo Izumin vương tử trên đường, ở trong khu chợ lớn nhất của thành Thebes đi đi lại lại.

Khu chợ này có quy mô to lớn là dựa vào điện thờ Karnak khổng lồ, tụ tập vô số người. Thời tiết Ai Cập khá nóng bức, nhưng người dân lại tràn đầy ra trên sông Nile khiến cho trời càng trở nên nóng ẩm khó chịu, ở trong chợ người nhiều đến nỗi khó có thể hít thở, tầm mắt thì càng khó có thể diễn tả thành lời.

Ynanna một đường từ bắc đến nam vượt qua bao nhiêu quốc gia đến đây, lần đầu tiên có thể nhìn thấy một buổi thịnh yến triển lãm da thịt to lớn đến như vậy. Người Ai Cập dường như đem lông mao toàn bộ tẩy sạch, cả người nữ nhân được bao bọc bởi một lớp vải bạc á ma, có chút lộ ra rõ ràng những đường nét trên thân thể, đôi phong nhũ đầy đặn không ngừng đưa ra kích thích thị giác. Ở phía dưới đáng lẽ ra nên có chỗ rậm rạp cùng quần áo che khuất nơi tươi mát, nhưng cũng có thể dễ dàng nhìn xuyên qua giống như trên người vốn không có một mảnh vải nào che thân, hoàn toàn lộ rõ không sót đến một ngón cô.

Các nam nhân toàn bộ đều để lỏa nửa thân trên, bên dưới chỉ mặc một mảnh vải quấn quanh hông che lấy hạ thân, bình thường thì cũng không có cái gì lộ ra. Nhưng chỉ cần vừa nhắc chân lên bước đi, hoặc xoay người, phong cảnh bên dưới lần vậy liền hiện ra rõ rệt.

Ynanna không được tự nhiên kéo kéo áo choàng che phải che trái, thuận tiện che cả miệng mũi, ngăn chặn mùi vị nặng nề phát ra ở nơi này, mùi thối của đồ ôi ỉu, mùi thối của thịt súc vật gia cầm, còn có mùi mồ hôi của người. Izumin sớm đã quen với những hành động quái dị của nàng, chỉ thoáng liếc nhìn một chút, cũng không có ý kiến gì.

Điều này là cho Ynanna vô cùng hoài nghi vị vương tử kim tôn ngọc quý này có phải hay không bị viêm mũi nha, lại có đủ khả năng chịu được cái mùi vị

ở nơi làm cho người ta muốn bệnh này.

Suốt đường đi, Ynanna cũng dần hiểu rõ tại sao Pharaoh Ai Cập lại đem thế lực thần điện xem là kẻ địch lớn nhất, khu chợ này là dựa vào điện thờ Karnak, nếu như muốn làm ăn buôn bán ở đây mỗi ngày thì đều phải hướng đến thần điện dâng tặng một số lượng sản vật nhất định gọi là phí mở quán.

Mà những món đồ hiếm có của thương nhân nơi đây, cũng đã bị qua tay người của thần điện, xem như là phí vào cửa để trao đổi hàng hóa và buôn bán.

Tuy rằng những dân chúng bình thường không chịu ảnh hưởng từ những việc đó, nhưng hơn một nửa số người sau khi đi vào khu chợ đều muốn một thứ gì đó trong tay đến thần điện hiến tế.

Những khu chợ như vậy ở quanh Thebes còn có gần năm sáu cái, còn tính trên toàn Ai Cập thì nhiều không thể đếm xuể, thần điện chiếm ưu thế là chuyện vô cùng rõ ràng, mà Pharaoh Ai Cập trên danh nghĩa là người quản lý quốc gia, lại chẳng chiếm được một chút tiện nghi nào.

Đã là nơi tập trung nguồn thu nhập vô cùng to lớn từ thuế, phí bảo hộ cùng quyền sở hữu đất đai, thì cho dù Pharaoh Ai Cập có chí khí thế nào cũng phải cùng người tranh ta đoạt nhất định giành lấy.

Ynanna ghen khí nín thở chờ đợi Izumin vương tử xem cho tận hứng, không nghĩ đến đám người dân đột nhiên xông vào đứng nép vào hai bên đường. Dân chúng đó hai mắt hưng phấn bắt đầu lớn tiếng hò reo “Con gái sông Nile đến! Con gái sông Nile đến!”

Cũng không rõ có người ngoại quốc nào hỏi xem đó là ai vậy, liền có người kích động đến vô pháp vô thiên tự mình nước miếng tung tóe kể rõ đầu đuôi cái chuyện kia lặp lại hàng trăm lần, làm cho lỗ tai người kia tê dại phải ghi nhớ rõ cái người dọ tạo ra thần tích đó.

Lúc Ynanna đang nghe thám tử miêu tả nàng ta, liền hoài nghi cái vị con gái sông Nile kia là một đồng bạn người ngoại quốc, nhưng là nghĩ đến Izumin vương tử đang lập đại kế báo thù, nàng vẫn là làm bộ như không biết thì tốt hơn, đỡ cho bị xem là đồng đảng, không thể chết từ tế.

May mắn nàng sớm đã đem bản thân che kín, như vậy mới không để lộ ra về chột dạ.

Caraol đang bị Menfuisu dùng cường thế theo đuổi làm cho đầu óc nàng mệt nhọc hết sức, từ sau khi bị Asisu mang đến Ai Cập, nàng một mặt say mê không thể rời nền văn hóa vô cùng cổ đại này, một mặt lại vì không muốn trở thành một phần trong lịch sử mà buồn rầu.

Ở suốt trong vương cung ngày ngày làm nàng vô cùng nhàm chán, đành phải dẫn theo đội trưởng thị vệ Unasu ra ngoài dạo vài vòng, trong lòng không ngừng cân nhắc làm thế nào có thể tách khỏi hần ta.

Lúc chưa có Unasu cùng các binh lính theo sát, Pharaoh cùng con gái của nữ thần luôn luôn là người tìm ta trốn đến độ biến thành gà bay chó sủa, nhưng Carol cố tình lại là một người không chịu an phận, nhưng trí tuệ của nàng đã sớm vang danh dần dần trong khắp Ai Cập, cho nên mỗi lần hộ tống nàng ra ngoài, Unasu đều phải nâng cấp tinh thần lên đến tận hai vạn lần, để phòng ngừa thích khách cùng thám tử của các quốc gia khác đến tác quái.

Ynanna mắt thấy Izumin vương tử lấy xuống một cuộn vải dệt, nhắm chuẩn ném ra ngoài, hoàn toàn chính xác bay đến bên chân Carol, kỹ thuật diễn của hần cực kì tự nhiên xuất hiện ở trước mặt con gái sông Nile, không hề để ý đột nhiên xuất hiện vài tên binh lính Ai Cập, mà trấn định tự nhiên đợi vị thiếu nữ nhàm chán kia bắt chuyện.

Carol chính là đang nghĩ cách làm thế nào để tránh xa Menfuisu, liền nhìn thấy vị khách du mục này, một thương nhân anh tuấn lại rất có kiến thức, liền lưu rú hỏi hần “Người tên là gì? Kể cho ta nghe một chút chuyện lữ hành của người đi!”

Vị con gái sông Nile này nhiệt tình như thế cũng nằm ngoài dự đoán của Izumin vương tử, nhưng hần phản ứng cực nhanh mượn nước đẩy thuyền, còn giả bộ ân cần, vừa lòng nhìn Carol cẩn thận từng bước đi bị đội ngũ dẫn dắt hộ tống trở về.

Các tùy tùng đều vì vương tử mà sợ vãi mồ hôi, nhìn thấy hần bình an vượt qua đều nhẹ nhàng thở ra, vương tử nghĩ đến sự tình thuận lợi như thế liền cảm thấy đại cuộc đã định, mà một màn vừa rồi sớm đã lọt vào trong mắt người có tâm, trái sẵn cho hần một con đường.

Vương tử mang theo nhóm người rời khỏi khu chợ, đến trước cửa nhỏ vương cung hợp mặt cùng Hazas tướng quân, thị nữ Ari bên cạnh nữ vương Asisu vừa thấy người thương nhân vừa cùng Carol mất đi mảy lại chủ động xuất hiện trước mặt, không khỏi mừng rỡ, sáng khoái mua lấy hàng hóa của hần, còn bảo cho hần biết ngày mai ở cửa Tây chờ.

Vào đêm, Ari liền cho người bí mật mang theo tờ giấy cùng vải dệt đưa đến phòng Carol, giả vờ xưng là thương nhân vải dệt Ymir hẹn nàng gặp mặt, dụ dỗ Carol chạy ra khỏi vương cung, hết thấy mọi thứ diễn ra hoàn hảo giống như được thần linh trợ giúp.

Ngày thứ hai, trong vương cung trở thành một mảnh hỗn loạn, Cathy thành công ám sát Menfuisu, làm đá thương vai của hần.

Izumin mang theo vài người tâm phúc, ở mặt sau phía tây vương cung, chờ tiểu bạch thỏ thiên chân hồn nhiên chui đầu vào lưới.

Luka cùng Ynanna bởi vì kinh nghiệm đối địch chưa được phong phú, cho nên vì đề phòng có chuyện xấu xảy ra mà được an bày ở bến tàu, chỉ chờ vương tử phát tín hiệu thành công, liền giương buồm xuất phát, thu hút sự chú ý của đám binh lính Ai Cập.

Ngày hôm nay, trên sông xuất hiện rất nhiều thuyền quý tộc loại nhỏ của Ai Cập, đi xuyên qua những đám cỏ lau từng, khi quay về cảm theo rất nhiều vịt bầu vịt hoang đã sẵn được, trên bãi sông vang lên vô số tiếng vịt hoang kêu thảm thiết, Luka cùng Ynanna chờ ở trên bãi sông, cũng thường hay đánh lui lũ vịt bầu bắt chọt bay tới bay lui ở trên đỉnh đầu bọn họ, còn có một đám vịt chết chồng chất như núi bên cạnh.

Trong lúc những con vịt kêu thảm thiết, ở cửa thành Thebes có mấy con lạc đà chạy như bay phóng ra, sau đó một tiếng kèn ngân nga thanh thúy, Hazas tướng quân đang chờ ở trên thuyền liền ra mệnh lệnh lập tức giương buồm xuất phát.

Ynanna động tác nhanh nhạy mau chóng nhảy lên thuyền, mà Luka lại bị Hazas tướng quân yêu cầu ở lại Ai Cập, tùy thời thông báo tình hình của người Ai Cập.

Luka lưu luyến không rời nhìn thuyền càng lúc càng đi xa, mặt trời chiều dần ngã về tây, thẳng đến khi không còn nhìn thấy bóng dáng chiếc thuyền, hắn mới đứng dậy dự tính trở về khu dân cư trong thành, mà hoạt động săn vịt trên sông Nile cũng đã gần đến hồi kết thúc.

Một nam nhân đội khăn trùm che kín đầu chạy tới, bắt đầu kiểm kê số vịt săn được, chỉ trong chốc lát sau liền truyền đến tiếng rống giận dữ của hắn “Là ai? Ai đem đầu lưỡi của vịt đều rút? A?! Có phải là xú tiểu tử nhà ngươi hay không, ta nhìn người ngồi ở chỗ này lâu như vậy, liền biết ngươi không có lòng tốt!”

Luka bị một đội gia nô quý tộc đuổi chạy loạn, lúc này hắn mới nhớ đến vì sao mới vừa rời Ynanna lại đến ngồi gần đám vịt chết này. Hắn cho rằng nàng thật sự nhầm lẫn nên không hề để ý, hóa ra nàng đem đầu lưỡi của tất cả vịt đều rút đi a a a a!!!

Lời tác giả muốn nói: Đây là cảnh Menfuisu mang theo Carol đi săn vịt, săn vịt mang về so bì số lượng là trò giải trí đang được lưu hành lúc bấy giờ của giới quý tộc.

Ynanna đối với Luka làm một chút báo thù nhỏ, tôi nói cho các bạn biết lúc viết chương này tôi chính là đang ăn lưỡi vịt nướng tẩm gia vị a.

Mọi người cứ bình tĩnh tiếp tục theo dõi, kịch tính đã sắp bắt đầu, không cần phải hỏi tôi a.

Thỏ: người hiện đại gặp người hiện đại, nhận mặt hay thờ ơ? Ở vào tình cảnh của YY, bạn sẽ làm gì đây?

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Hóa ra người Âu Mỹ cũng có ngực phẳng!

Trong lúc Luka bị truy đuổi chạy loạn trên đường, thì cùng lúc đó Ynanna chính là đang cảm thấy mỹ mãn ngồi ở trên thuyền, ôm túi tiền căng phồng bên hông.

Bởi vì khi đi trên thuyền nàng không thể giúp được việc gì, sau khi hỏi qua Hazas tướng quân, nàng liền chiếm được một chút tự do nho nhỏ. Vì để phòng ngừa lưỡi vịt biến chất, Ynanna hỏi xin binh lính khô lương mấy khối muối ăn, trước tiên lấy muối thoa lên những lưỡi vịt một lớp mỏng manh ướp tạm. Chờ đến buổi tối khi nhóm lửa nấu cơm, là có thể nướng thử vài cái nếm thử mùi vị.

Sau khi đêm xuống, việc tìm kiếm và lục soát của Ai Cập liền trở nên gắt gao. Hazas tướng quân đem thuyền đến nơi trước đó đã hẹn với vương tử là cảng Abydos neo đậu, thành công tiếp ứng cho nhóm người cưỡi lạc đà và ngựa.

Quân nhân Hittite có tác phong sắt đá mạnh mẽ kiên cường, không cần làm gì liền nghi ngại chinh đồn mọi thứ, thuyền đi suốt đêm liền rất nhanh đến được hạ Ai Cập, dưới hồng phúc của nữ vương Asisu, Nakuto tướng quân dưới trướng nữ vương liền giả vờ công tác tìm kiếm cho có lệ, thả thuyền nhỏ dễ dàng vượt qua cửa kiểm soát tiến ra Đại Lục Hải, hoàn toàn chạy thoát khỏi Ai Cập.

Mọi chuyện vừa an ổn, Izumin vương tử liền an tâm thoải mái nhớ đến việc tra hỏi Carol. Nhưng là dù Carol rõ ràng biết được chân tướng công chúa Mitamune bị Asisu giam cầm và thiêu chết, nhưng nàng luôn cảm thấy nếu nói ra sẽ khiến cho hai nước đại chiến, gây ra sinh linh đồ thán, vì không muốn để cho những người vô tội bị cuốn vào chiến tranh, nàng kiên quyết cắn chặt răng không hề ra nửa lời.

Carol thật sự rất anh dũng rất ngoan cố, cho dù có dọa giết chết cũng không cạy được miệng nàng, Ynanna ngồi ở đuôi thuyền, trong lỗ tai nghe “chát chát” tiếng roi, thừa dịp không có người nhìn, lại lén lút ăn một hai cái lưỡi vịt.

Luka không có mặt ở đây, liền không có ai ở bên cạnh canh chừng nàng, nàng cũng không có ngốc đến mức muốn đi nhảy xuống biển, cứ như vậy thích ý đem lưỡi vịt từ từ ăn không còn một mảnh, ngoại trừ âm thanh roi phả không quát ở trên thị người ra, thì giờ khắc này đại khái là khoảng thời gian tốt đẹp nhất từ khi nàng xuyên không tới nay.

Nhưng là ngày yên ổn luôn không quá lâu dài, vương tử chỉ một lát sau liền gọi nàng đến phía trước khoang thuyền.

Lần trước lúc ở khu chợ nhìn thấy vị con gái sông Nile này, liền nhận ra nàng ta là người Âu Mỹ tóc vàng mắt xanh, nhưng lúc đó Ynanna chỉ lo nhìn ngực của nàng ta: Ai nha, hóa ra người Âu Mỹ cũng có ngực phẳng a!

Hiện tại, sau khi quân y đem thuốc trị thương do roi gây ra đưa vào tay nàng, nàng mới bụng được và tí mỉ đánh giá vị chắc chắn là người xuyên không giống mình, thật lâu sau mới cảm thán một tiếng: Ai nha, hóa ra là cúp A nha!

Bắt quả nàng không phải là nam nhân, nhìn thì cứ nhìn rồi thôi, nghiên cứu sâu xa làm chi a, ngấm lại bản thân sau khi thời gian đảo ngược bị biến nhỏ lại một cách khó hiểu, cùng vị trước mắt đang hôn mê bất tỉnh cũng là cùng một cup giống nhau khó có thể phân biệt, liền cảm thấy bản thân cũng không có tư cách đi khinh thường người khác a!

Bắt quả những gì đã mất đi, sau này nhất định nàng sẽ bổ sung lại!

Hai mắt liếc nhìn lưng Carol trông vô cùng thê thảm, máu tươi đầm đìa, bởi vì còn chưa có bôi thuốc, cho nên vết máu lan rộng ra toàn bộ thân thể, còn có một ít lan xuống đến trên khăn trải giường.

Ynanna nhìn thấy đáng thương, vô lực thở dài, cầm khăn bố sạch sẽ thấm nước trước lau sạch vết máu cho Carol, lại lấy được của quân y tí mỉ vẽ loạn theo từng vết roi.

Ynanna vừa vẽ loạn vừa đếm, vết roi chẳng chịt, làm cho trên lưng vị kia triển đỏ màu máu như mạng nhện, vương tử quả thật không có lòng thương hương tiếc ngọc, nhưng lại không muốn giết chết con tin đáng quý này, nên đã dùng roi ngựa được làm từ gân bò, mà chưa dùng đến roi chuyên dùng để tra tấn, dĩ nhiên đó là đã thủ hạ lưu tình.

Có thể là bởi vì được có tác dụng mạnh, Carol liền chậm rãi theo đau đớn mãnh liệt trên lưng dần tỉnh lại, nàng tròn mắt ra nhìn, không dự đoán được lại là một nữ hài trẻ tuổi đang chiếu cố bản thân.

Carol ở thế kỷ 20 cũng có thể coi là một nhà khảo cổ có tài, nhưng nàng lại tập trung sâu vào lịch sử Ai Cập cùng Tây Á, đối với nền văn minh ở nơi tận cùng phía đông của phương Đông không hề có nghiên cứu, bắt quả nàng vẫn là có mắt quan sát. Diện mạo của Ynanna, nàng liếc mắt một cái liền nhìn ra có điểm không thích hợp.

Carol: “Cô là người da vàng?”

Ynanna: Đúng.

Carol: “Ồ niên đại này, người da vàng không có khả năng xuất hiện ở đây, con đường tơ lụa phải ở tận hơn một ngàn năm sau mới xuất hiện a!”

Ynanna: Không sai.

Carol kích động bắt lấy bờ vai nàng “Cô có phải cũng là người đến từ thế kỷ 20 hay không?”

Ynanna đẩy tay nàng ra: Không phải, ta là từ thế kỷ 21 đến. Còn nữa đừng có làm như quen biết ta, nếu bị vương tử nhìn thấy, sẽ hại chết ta.

Đúng vậy, từ lúc ở bên ngoài Ynanna đã chuẩn bị sẵn tâm lý, nàng vốn đã chuẩn bị sẽ không cùng Carol nhận người quen, cho nên đã làm một bộ mặt thờ ơ đáng vẻ nghe không hiểu gì, làm Carol thất vọng không thôi, chẳng lẽ nữ hài trước mặt thật sự chính là người cổ đại phương Đông đã lưu lạc qua mấy lục địa đến tận đây?

Đúng lúc này, cửa khoang bị đẩy ra, Izumin vương đứng ngay ở cửa, ánh mắt màu hổ phách sắc bén lướt qua lại giữa hai người.

Carol kinh hãi kêu lên một tiếng, vội vàng nắm lấy khăn trải giường che khuất trước ngực, chỉ trong một thời gian ngắn như vậy, Izumin vương tử đã đi đến trước mặt, Ynanna đem thuốc trị thương đặt ở một bên, lùi lại quý xuống một bên.

Nhìn xem Ynanna động tác thông minh như vậy, chính là làm cho người đồng bào Carol kia hiển nhiên không cách nào tiếp cận nhìn nhận nàng, nhưng Izumin nhìn thấy bộ dáng buồn bực này của nàng liền cảm thấy vô cùng sáng khoái lòng người “Suqammumu là tội tở trung thành của ta, nữ nhi sông Nile? Người làm sao có thể ngu ngốc đến mức nghĩ muốn mượn sức của nàng?”

Carol giật mình, ở hiện đại các nhà lịch sử học đã biên soạn những từ ngữ Sumer, Akkad thường dùng tổng cộng cũng chỉ có bảy trang, là một học sinh chuyên ngành khảo cổ học, nàng lập tức có thể hiểu Ynanna là một người cầm điếu.

Ynanna vạn phần cảm tạ Izumin vương tử đã kịp thời xuất hiện, nếu Carol nói thêm nhiều lời kỳ quái, khó có khả năng sẽ có câu nào đó lọt vào trong tai vị vương tử có chỉ số thông minh vô cùng cao này, làm hấn hoài nghi lại lịch của bản thân. Từ lúc trước khi gặp được hấn, nàng nhưng một chút cũng không nghĩ sẽ giẫm lên vết xe đổ, thậm chí chỉ là suy nghĩ cũng chưa bao giờ nghĩ, vài ngày nay ấn nhần cũng không thể vì một con nhóc ngoại quốc liền bị phá hủy.

Tiếng kinh hi kêu to bên ngoài phá vỡ bầu không khí khiến cho người ta hít thở không thông bên trong khoang thuyền, có binh lính hô lớn “Đến rồi! Đến Hittite rồi!”

Hittite là một quốc gia nằm ở cao nguyên, dân tộc này tự tay xây dựng thủ đô trung tâm nằm ở trên đỉnh núi, và xây dựng một dải tường thành dài bao vây thủ đô. Ngay cả những thành thị nhỏ cũng sẽ được tu kiến kĩ càng, dân chúng đều mang trong lòng ý nghĩ luôn luôn đề phòng có người ngoài xâm nhập vào bên trong quốc gia.

Ynanna nhìn ngắm Sarigale hải cảng nằm ở ranh giới phía nam Hittite, đây là điểm quốc phòng trên biển được tạo ra trong những năm gần đây của Hittite,

trước đây lực lượng quân sự trên biển của Hittite không được chú trọng đến, nhưng sau khi Ai Cập bắt đầu gây dựng hải quân và Phoenici quật khởi thành thị trên biển, hải quân liền trở thành lực lượng cần phải chú trọng nhiều nhất. Mà những thương nhân trong nước và hắc thiết của hoàng thất Hittite cần giao dịch, cũng cần có sự bảo hộ mạnh mẽ của hải quân trên biển.

Sarigale cung điện xây dựa vào núi, cây cối hoa cỏ rậm rạp che phủ cơ hồ đem tòa hải cảng này thành mê cung bí ẩn, phải trèo lên hơn mấy trăm bậc thang, mới có thể nhìn thấy tòa cung điện giữa tường thành to lớn.

Ở ngay ngoài cửa thành là quốc vương Hittite và vương hậu dẫn theo chúng quần thần, đi nghênh đón nhĩ tử tử phương xa trở về. Carol thống khổ ôm phía sau lưng, bị binh lính thúc giục đi theo bên người vương tử.

Ynanna thăm nghĩ hai vị này chính là nhân vật chính của nghi thức hoan nghênh hôm nay, cho nên năng tự động làm như không có việc gì lùi về sau hai bước, đến phía sau lưng Hazas tướng quân, Hazas tướng quân ý vị thâm trường nhìn nàng một cái, lại thấy nàng có vẻ thối thời, nghĩ về sau nên dụng tâm dạy nàng tốt hơn.

Ngay lúc này, bỗng nhiên có một thanh âm khoan khoái truyền đến, Ynanna chợt thấy hoa mắt, chỉ thấy một nữ tử mặc áo tunic dài tay cùng váy dài thêu họa hồ điệp, trên vai quai một cái áo choàng lông dê to lớn lao về phía vương tử, thoát một cái đã nắm chặt lấy tay vương tử, trong mắt dào dạt hưng phấn thần tình, không để những người ở sau lưng vào mắt.

Nhưng sau cùng khi cô nương một đầu tóc quăn màu bạc xinh đẹp kia vừa nhìn thấy bên người vương tử là Carol tóc vàng mắt xanh, da trắng như tuyết, dung mạo như hoa, sắc mặt lập tức tựa như sắp nổi phong ba.

Nhưng hiện tại không có ai rảnh mà bận quan tâm tâm tình của nàng, bởi vì đôi phu thê nắm giữ địa vị tối cao của Hittite kia đang tiến đến nghênh đón vương tử, sau khi nhận được tin dữ Mitamune gặp nạn, tất cả bị phần liên trút xuống trên người Carol, mà hiển nhiên quốc vương Hittite đối với mỹ nữ Ai Cập khó gặp này lại ngầm có suy nghĩ không đứng đắn.

Ynanna nhớ đến lời uy hiếp của vương tử đối với nàng khi còn ở trong son động, lại liếc mắt nhìn vị quốc vương một mặt dữ tợn, đầy râu, ánh mắt sắc bén như mèo, liền rung mình cả người một cái.

Bởi vì Carol là con tin quan trọng, cho dù người Hittite có phần hận, cũng phải để tâm đến tính toán của vương tử, cuối cùng vẫn là quyết định đem nàng ta đi giam cầm lại. Nhưng mà vào lúc này, hộ vệ trung thành của Carol là Unasu đã trà trộn vào trong binh lính Hittite, đang nghĩ cách và đợi chờ thời cơ để cứu lấy con gái sông Nile.

Ynanna gần đây không có nhiều cơ hội ở cùng với vương tử, mà đối với vương tử nàng chỉ là một nữ nô có chút thân thù có cũng được mà không có cũng chẳng sao, trước mắt công dụng của nàng chính là coi chừng Carol.

Lúc này nàng thật bội phục dự kiến trước của vương tử, bởi vì vị con gái sông Nile kia thật sự không hề chịu an phận.

Nàng bất quá mới đi ra ngoài uống miếng nước, Carol không biết từ nơi nào tìm được một tấm vải nhỏ cột chặt hai thanh đồng trên khung cửa sổ, đem một khúc gỗ nhét vào giữa và bắt đầu xoay tròn, không lâu sau liền thấy thanh đồng làm khung cửa sổ kia bắt đầu phát ra tiếng “kèo kẹt” và dần bị bẻ cong.

Ynanna đứng ở cửa lặng nhìn, trong lòng thầm buồn cười. Con nhóc này cũng không biết là từ nơi nào đến mà gà như vậy, nếu như nàng ta làm ướt tấm vải và chỗ đồng kia trước, thì mảnh vải và thanh đồng sẽ có độ dẻo cao hơn, hiệu xuất cũng sẽ theo đó mà cao hơn.

Bất quá nàng cũng chỉ là nhìn rồi cười cười, cũng không nghĩ sẽ đi nhắc nhở Carol, so với một con nhóc ngoại quốc tùy thời có thể kéo nàng xuống nước, thì kế hoạch tiếp tục yên lặng như hiện tại có vẻ an ổn hơn, vì thế Ynanna liền xoay người đi gọi thị vệ mời vương tử tới.

Carol vừa vặn bị vương tử Izumin bắt lấy, lúc bị kéo tay từ bên cửa sổ ném đến trên đất, Carol có cảm giác như xương tay của mình dường như muốn bị lực đạo mạnh mẽ kia làm cho bẻ gãy.

Nhưng mà Izumin vương tử lại không có tức giận, chỉ là dùng ánh mắt thâm trầm nhìn chằm chằm con gái sông Nile đang chặt vật kia, đột nhiên phát hiện bản thân thế nhưng lại đi đánh giá cao Menfuisu, bởi vì Carol dường như thật sự có một chút thông minh, không giống như phán đoán của bản thân rằng nàng đơn giản chỉ là con rối gỗ của vương quyền Ai Cập.

Mà theo lời của mật thám vừa thoát chết trong gan tấc từ Ai Cập trở về bẩm báo, vị con gái sông Nile này lại biết cách tạo ra thép, hơn nữa là ngay tại lúc hấn bị quốc vương Menfuisu nghiêm hình tra khảo liền thể hiện ra cho mọi người xem. Mật thám này liệu cả tính mạng trốn thoát trở về, chính là vì để nói cho vương tử biết ý đồ bí mật chế tạo vũ khí hắc thiết để bá chủ của Hittite quốc trong tương lai, có khả năng đã bị vị nữ hải nho nhỏ này phá hỏng.

“Thật sự là kỳ diệu.” vương tử xoa xoa gương mặt tuyết trắng tựa như đóa hoa sen trắng trên sông Nile của Carol “Nữ tử thông minh lại quật cường này, hiện tại ngay cả ta cũng không muốn buông tha nàng.”

Nữ tử xinh đẹp rất yêu quý vương tử mà lúc trước Ynanna nhìn thấy, thị nữ Tyra bên cạnh vương hậu lúc này lại đến tìm vương tử, trông thấy một màn như vậy trên mặt không khỏi trở nên u ám, làm cho Ynanna đứng ở một bên cảm thán vô cùng những người này vừa giả tạo vừa khoa trương diễn tuồng thật là đáng sợ, bởi vì giả vờ căm tức, nàng đành phải ở trong lòng vụng trộm nhớ lại một chút ca từ của ca khúc 《biên lớn》 kinh điển.

Sau này vào một ngày nọ, dưới tàng cây của một gốc cây táo ở Hattusa, Hazas tướng quân làm sư phụ của Ynanna, hỏi nàng nguyên nhân vì sao lúc đó cự tuyệt vương tử về chuyện của “nữ thần sông Hồng”.

Ynanna cũng không có trả lời, mà cầm lên bút cò lau, ở trên sàn đất dùng văn tự hình chêm mới học được khắc lại một đoạn nói: Một nữ nhân không nên hấp dẫn quá nhiều sự chú ý, cho dù chỉ là một cái tên nổi trội, nếu như bị treo ở trên miệng của hàng ngàn hàng vạn người, cũng sẽ bị chèn ép đến chết.

Đây là đạo đức nhân xử thế của một người nữ nhân Trung Quốc, ở thời đại này ngoại trừ Ynanna tất nhiên không có ai khác từng đọc qua truyện của Trương Ái Linh.

Quốc vương Ai Cập vì ước vọng có thể đoạt lại Carol về trong tay, một lần lại một lần lãng phí rất nhiều nhân lực cùng tài lực; mà nữ vương Asisu mỹ danh vang xa khắp ven bờ Đại Lục Hải, sau khi lâm vào tình cảnh mất đi tình yêu thương của đệ đệ mình cùng quyền thống trị hạ Ai Cập đã đi tha hương; mà bản thân Ynanna tuy rằng nhìn thấu tất cả, nhưng thần sông đã đưa nàng đến đây, cho nên nàng cũng không thể nào trốn tránh sự an bài của vận mệnh.

Lời tác giả muốn nói: Carol kì thực là một đứa trẻ đáng yêu, nhưng khi mọi người trưởng thành liền thay đổi ánh mắt nhìn nhận nàng, có không ít người bắt đầu thấy chán ghét loại bánh bèo như nàng.

Chẳng hạn như, tất cả nam nhân nhìn thấy nàng đều yêu nàng, cần lắm một nam nhân không yêu thương nữ chính a!!!!

Chẳng hạn như, nàng nói bản thân không hề nghĩ sẽ thay đổi lịch sử, nhưng nàng lại thật tâm muốn gả cho Menfuisu.

Chẳng hạn như, nàng thật thiện lương nói không muốn có chiến tranh làm bị thương người vô tội, nhưng chính việc nàng chinh lý lại một quyền sách mà biết bao nhiêu binh lính Ai Cập đã chết vì không hoàn thành được công vụ, dâng nước nhấn chìm thành Ashur đã làm chết bao nhiêu người dân, thiêu hủy tháp Babel lại chết bao nhiêu người?

Kỳ thật bạn có thể giả vờ thiện lương mà lén lút gian ác, nhưng ngàn vạn lần không nên lớn tiếng hô hào tuyên dương bản thân thật lương thiện a...

Y phục mà tổng quân Tyra mặc, là áo tunic dạng như áo sơ mi dài quá thân cùng với áo choàng lông dê mỏng khoác bên ngoài, là trang phục điển hình của người Hittite quốc, mà trang phục của vương tử cũng rất đẹp *cười*

Chương sau Carol sẽ nghĩ biện pháp một lần nữa thử vượt ngục a.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.